

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในพื้นที่เขต
พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

DEVELOPMENT OF STRATEGIC MANAGEMENT OF NON-TRADITIONAL THREATS :
STUDY OF SECONDARY SCHOOLS IN EASTERN ECONOMIC CORRIDOR (EEC)

สุรศิษฏ์ เกียรติธนะกุล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2565

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในพื้นที่เขต
พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DEVELOPMENT OF STRATEGIC MANAGEMENT OF NON-TRADITIONAL THREATS :
STUDY OF SECONDARY SCHOOLS IN EASTERN ECONOMIC CORRIDOR (EEC)

SURASIT KIATTITANAKUL

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of DOCTOR OF EDUCATION
(Educational Administration)

Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2022

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ

ภาคตะวันออก

ของ

สุรศิษฐ์ เกียรติธนะกุล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก

(อาจารย์ ดร.สมบุญ บุญศิริรักษ์)

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชราภรณ์)

..... ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

..... กรรมการ

(เรือเอก อาจารย์ ดร.อภิสิทธิ์ ทรงบัณฑิตย์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์ศม์ ภูติอริยวัฒน์)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
ผู้วิจัย	สุรศิษฐ์ เกียรติธนะกุล
ปริญญา	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. สมบูรณ์ บุรศิริรักษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 3) เพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 4) เพื่อทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีวิธีการดำเนินการวิจัย 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 การศึกษาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสาธารณสุข ด้านยาเสพติด และด้านเทคโนโลยีจำนวน 8 คน เกี่ยวกับการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยจัดทำ TOWS Matrix เพื่อร่างกลยุทธ์ และตรวจสอบโดยการประชุมกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน ตอนที่ 3 การประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 19 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ การหาค่าความถี่ของผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ และทดสอบความแตกต่างของค่าความถี่ด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ และตอนที่ 4 การทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ผลการวิจัยพบว่า 1. กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 10 กลยุทธ์รอง และ 72 วิธีดำเนินการ 2. ผลการประเมินกลยุทธ์ในภาพรวมมีความเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความเป็นไปได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ผลการทดลองใช้กลยุทธ์พบว่ามีความสมบูรณ์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกได้

คำสำคัญ : การพัฒนากลยุทธ์, ภัยคุกคามรูปแบบใหม่, กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่, โรงเรียนมัธยมศึกษา, เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

Title	DEVELOPMENT OF STRATEGIC MANAGEMENT OF NON-TRADITIONAL THREATS : STUDY OF SECONDARY SCHOOLS IN EASTERN ECONOMIC CORRIDOR (EEC)
Author	SURASIT KIATTITANAKUL
Degree	DOCTOR OF EDUCATION
Academic Year	2022
Thesis Advisor	Dr. Somboon Burasirirak
Co Advisor	Assistant Professor Phairojana Klinkularb

The aims of this research are as follows: (1) to study non-traditional threats to secondary schools in the Eastern Economic Corridor; (2) to develop strategic management of non-traditional threats of secondary schools in the Eastern Economic Corridor; (3) to assess strategic management of non-traditional threats to secondary schools in the Eastern Economic Corridor; (4) to perform a preliminary test of strategic management in non-traditional threats of secondary schools in the Eastern Economic Corridor. The research methodology included relevant documents, concepts, theories, and research, as well as in-depth interviews with educational administrators, experts in public health, drugs, and technology, a total of eight people, in terms of strategic management of non-traditional threats to secondary schools in Eastern Economic Corridor. The TOWS Matrix was used as a tool for strategic planning which was examined by a focus group discussion consisting of 10 experts. The strategic management in non-traditional threats of secondary schools in Eastern Economic Corridor was assessed by 19 experts. The statistics in the research were the frequency of the suitability assessment results and the feasibility of the strategy. Differences of frequency were tested using Chi-square. The findings from the study revealed the following: (1) strategic management of non-traditional threats to secondary schools in the Eastern Economic Corridor consisted of five major strategies, 10 minor strategies, and 72 methods; (2) the overall suitability assessment result was statistically significant at 0.01; (3) the overall feasibility of strategic development was statistically significant at 0.01. The result of the pretest of the strategies was complete and could be applied to increase efficiency in the strategic management of non-traditional threats to secondary schools in Eastern Economic Corridor.

Keyword : Development of Strategic, Non-Traditional Threats, Strategic Management of Non-Traditional Threats, Secondary School, Eastern Economic Corridor (EEC)

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์เรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความเมตตาและกรุณาจากอาจารย์ ดร.สมบูรณ บวรศรีวิรักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ตลอดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยได้ถ่ายทอดความรู้และให้คำแนะนำตามหลักวิชาการเป็นอย่างดี และคอยกระตุ้นให้เกิดพลังทั้งกายและใจในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์ ประธานกรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทิรม์ ภูติอธิยวัฒน์ และอาจารย์ ดร.อภิสิทธิ์ ทรงบัณฑิตยกรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ยิ่ง ส่งผลให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณคณาจารย์สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ในศาสตร์ของสาขาการบริหารการศึกษา บ่มเพาะความรู้ วิทยาการต่าง ๆ พร้อมด้วย การถ่ายทอดประสบการณ์ต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาสละเวลาและให้โอกาสผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ รวมทั้งให้ความอนุเคราะห์ในการเข้าร่วมในการประชุมสนทนากลุ่ม โดยให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งตลอดจนผู้บริหารและครูจากสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจากการทดลองใช้กลยุทธ์ รวมทั้งผู้มีส่วนในการสนับสนุนและประสานงานในทุกส่วนที่เกี่ยวข้องต่อการวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณบุคคลผู้ใกล้ชิดผู้วิจัยทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจ สนับสนุน กระตุ้น และผลักดันให้มีพลังในการทำงานวิจัยจนสำเร็จได้ในวันนี้ คุณความดีอันเกิดจากประโยชน์ของปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณต่อผู้วิจัยทุกท่าน

สุรศิษฎ์ เกียรติธนะกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	๓
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย.....	7
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
ความสำคัญของการวิจัย	8
ขอบเขตของการวิจัย	9
ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
กรอบแนวคิดการวิจัย	12
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลยุทธ์	14
1.1 ความหมายของกลยุทธ์	14
1.2 การพัฒนากลยุทธ์.....	15
2. เอกสารเกี่ยวกับภัยคุกคาม	23
2.1 ความหมายของภัยคุกคาม.....	23

2.2 ประเภทของภัยคุกคาม	24
3. โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก.....	35
4. หลักการ แนวคิด และนโยบายการจัดการเกี่ยวกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	37
4.1 บริบทและลักษณะของโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC)	37
4.2 แผนปฏิบัติการพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัยและเทคโนโลยี.....	41
4.3 แผนพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560-2564)....	44
4.4 เป้าประสงค์หลักของแผนพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก..	45
4.5 แผนพัฒนาภาคตะวันออก พ.ศ. 2560 – 2565 ฉบับทบทวน มิถุนายน 2562.....	46
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
5.1 งานวิจัยในประเทศ.....	48
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	57
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	64
วิธีดำเนินการวิจัย.....	64
ตอนที่ 1 การศึกษาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	67
ตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	68
ตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	69
ตอนที่ 4 การทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	71
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	73

ตอนที่ 1 การศึกษารั้วคูกคาคูรแบบใใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	75
ตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการรั้วคูกคาคูรแบบใใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก.....	93
ตอนที่ 3 การประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการรั้วคูกคาคูรแบบใใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	123
ตอนที่ 4 การทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการรั้วคูกคาคูรแบบใใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	147
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	152
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	153
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	166
5.3 ข้อเสนอแนะ	171
บรรณานุกรม	174
ภาคผนวก.....	184
ภาคผนวก ก เอกสารรับรองจริยธรรมสำหรับงานวิจัยที่ใทำใมนุษย์	185
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	188
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใใช้ในการวิจัย.....	203
ประวัติผู้เขียน.....	217

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 TOWS Matrix สำหรับการกำหนดกลยุทธ์	23
ตาราง 2 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	35
ตาราง 3 สรุปขั้นตอนการวิจัย.....	64
ตาราง 4 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภัยคุกคามด้านยาเสพติด	75
ตาราง 5 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกภัยคุกคามด้านยาเสพติด	77
ตาราง 6 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภัยคุกคามด้านความรุนแรง.....	78
ตาราง 7 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกภัยคุกคามด้านความรุนแรง.....	80
ตาราง 8 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภัยคุกคามด้านอุบัติเหตุ	81
ตาราง 9 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกภัยคุกคามด้านอุบัติเหตุ	83
ตาราง 10 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภัยคุกคามด้านโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ	84
ตาราง 11 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกภัยคุกคามด้านโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ....	86
ตาราง 12 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภัยคุกคามด้านอาชญากรรมไซเบอร์	89
ตาราง 13 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกภัยคุกคามด้านอาชญากรรมไซเบอร์	91
ตาราง 14 จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านภัยยาเสพติด	94
ตาราง 15 จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านภัยความรุนแรง.....	94
ตาราง 16 จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านอุบัติเหตุ.....	95

ตาราง 17 จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น COVID-19 เป็นต้น).....	96
ตาราง 18 จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านอาชญากรรมไซเบอร์.....	97
ตาราง 19 โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) ของการบริหารจัดการภัยคุกคาม รูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านภัยยาเสพติด.	98
ตาราง 20 โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) ของการบริหารจัดการภัยคุกคาม รูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านภัยความรุนแรง	98
ตาราง 21 โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) ของการบริหารจัดการภัยคุกคาม รูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านอุบัติเหตุ	99
ตาราง 22 โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) ของการบริหารจัดการภัยคุกคาม รูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านโรคอุบัติใหม่และ โรคอุบัติซ้ำ (เช่น COVID-19 เป็นต้น)	100
ตาราง 23 โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) ของการบริหารจัดการภัยคุกคาม รูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านอาชญากรรมไซเบอร์	101
ตาราง 24 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัยคุกคาม รูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านภัยยาเสพติด	102
ตาราง 25 TOWS Matrix ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัย คุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านภัยความ รุนแรง	104
ตาราง 26 TOWS Matrix ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัย คุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านอุบัติเหตุ	106

ตาราง 27 TOWS Matrix ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัย คุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านโรคอุบัติ ใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น โรค COVID-19 เป็นต้น)	108
ตาราง 28 TOWS Matrix ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัย คุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้าน อาชญากรรมไซเบอร์	111
ตาราง 29 กลยุทธ์หลักที่ 1 การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	113
ตาราง 30 กลยุทธ์หลักที่ 2 การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	114
ตาราง 31 กลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	116
ตาราง 32 กลยุทธ์หลักที่ 4 การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	118
ตาราง 33 กลยุทธ์หลักที่ 5 การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	120
ตาราง 34 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 1 การบริหารจัดการภัย ยาเสพติดโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก.....	124
ตาราง 35 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 2 การบริหารจัดการภัย ความรุนแรงโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ...	126
ตาราง 36 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการภัย อุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก.....	128
ตาราง 37 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรค	

คู่มือใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจาก ภายนอก.....	131
ตาราง 38 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการภัย อาชญากรรมไซเบอร์โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจาก ภายนอก.....	133
ตาราง 39 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 1 การบริหารจัดการภัย ยาเสพติดโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก.....	136
ตาราง 40 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 2 การบริหารจัดการภัย ความรุนแรงโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ...	138
ตาราง 41 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการภัย อุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก.....	140
ตาราง 42 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรค อุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจาก ภายนอก.....	142
ตาราง 43 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการภัย อาชญากรรมไซเบอร์โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก	145
ตาราง 44 กลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน และประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ฉบับสมบูรณ์.....	148

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	12
ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบของกระบวนการบริหารกลยุทธ์	15
ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมในการดำเนินงานและสภาพแวดล้อมทั่วไป....	20
ภาพประกอบ 4 กรอบแนวคิดการพัฒนาบุคลากรและการศึกษาภายในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	43

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 257 ได้บัญญัติหมวดการปฏิรูปประเทศต้องดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมาย โดยประเทศไทยมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ สังคมมีความสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกัน เพื่อจัดความเหลื่อมล้ำ ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560, 2560) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทย “ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคม และการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) กำหนดยุทธศาสตร์ที่ 5 คือ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ เพื่อสร้างความพร้อมและฉันทกกำลังของทุกภาคส่วนให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) โดยการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติของแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษา พัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะที่พึงประสงค์ของประเทศ เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ ประเทศมีความเจริญทางเศรษฐกิจและความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง โดยมียุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อป้องกันภัยคุกคามรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยธรรมชาติ โรคอุบัติใหม่ และภัยไซเบอร์ เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) จึงได้ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของยุคศตวรรษที่ 21 เป็นพลังที่ก่อให้เกิดความท้าทายในด้านการเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) เกิดภัยคุกคามต่อความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและประเทศชาติมีความซับซ้อนและรุนแรงมากขึ้น ซึ่งภัยในแต่ละด้านล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศกรอบกับนโยบาย Quick Win 7 วาระเร่งด่วน ข้อที่ 1 ความปลอดภัยของผู้เรียน กระทรวงศึกษาธิการมองเห็นภัยที่เกิดแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ที่เกิดขึ้นซ้ำและส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจในหลายปีที่ผ่านมา เช่น ภัยจากการคุกคามทางเพศ ภัยจากการกลั่นแกล้งรังแก (Bully) รวมถึงภัยที่เกิดจากโรคอุบัติใหม่ ได้แก่ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19) เป็นผลให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และสวัสดิภาพชีวิตของนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา (คู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา, 2564)

นโยบายสำคัญของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเห็นชอบกำหนดนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 กำหนดนโยบายที่ 1 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของมนุษย์ ได้ระบุนโยบายและแนวทางการดำเนินการในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบ

ทุกระดับความรุนแรง ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ โดยสถานศึกษาดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยคุกคาม ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง ภัยจากยาเสพติด ความรุนแรง การคุกคามในชีวิตและทรัพย์สิน การค้ามนุษย์ อาชญากรรมไซเบอร์ ภัยพิบัติ และภาวะฉุกเฉิน และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ตลอดจนรู้จักวิธีป้องกันและแก้ไข หากได้รับผลกระทบจากภัยดังกล่าว มีระบบการดูแล ติดตาม และช่วยเหลือผู้เรียนในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้รับคำปรึกษา ชี้แนะและความช่วยเหลืออย่างทันการณั้ ้นเวลา รวมทั้งการอบรมป้มนิสัย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

สังคมไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญกับอันตรายจากภัยคุกคามด้านต่าง ๆ ที่ซับซ้อนและหลากหลายมิติ ทั้งจากภายนอก และภายในประเทศ สืบเนื่องมาจากสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม กระแสโลกาภิวัตน์และนวัตกรรมต่าง ๆ เช่น ด้านเศรษฐกิจ มีความเหลื่อมล้ำ มีบริษัทข้ามชาติเข้ามาลงทุนและแสวงประโยชน์ทางการเมือง มีความขัดแย้งทางความคิดของคนในสังคม ด้านวัฒนธรรม มีนวัตกรรมวัฒนธรรมต่างประเทศเข้ามามีอิทธิพล ชี้นำทำให้ค่านิยมของสังคมไทยเปลี่ยนแปลง ด้านสิ่งแวดล้อม จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบุกรุกที่สาธารณะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อันตรายหรือภัยคุกคามดังกล่าว เราวมเรียกว่า ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (Non-Traditional Threats) (สำนักนายกรัฐมนตรึ้, 2560) สภาพความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) กำหนดภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงในระดับชาติของไทยไว้ 9 ประเภท ได้แก่ 1) ความแตกแยกทางความคิดของคนในสังคม 2) ความไม่เชื่อมั่นต่อระบบและสถาบันการเมือง 3) การขาดความสมดุลของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) ภัยพิบัติจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและโรคระบาด 5) ความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ 6) การก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ 7) แรงงานต่างด้าวและผู้หลบหนีเข้าเมือง 8) ยาเสพติด 9) ความยากจน (สำนักนายกรัฐมนตรึ้, 2560)

นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ส่งผลให้ครอบครัวไทยมีขนาดเล็กลง สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทยในปัจจุบัน พบว่าคุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหา โดยแต่ละกลุ่มวัยยังมีปัญหาสำคัญที่จะส่งผลต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคตทั้งเรื่องพัฒนาการและสติปัญญาตั้งแต่วัยเด็ก โดยกลุ่มเด็กวัยเรียนมีปัญหาด้านความสามารถทางเชาว์ปัญญา (IQ) และความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ส่วนวัยรุ่นมีปัญหการตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควร โดยปี 2557 เด็กวัยเรียนมี IQ เฉลี่ยที่ 93.1 ซึ่งต่ำกว่าค่ากลางมาตรฐานสากล (IQ=100) ขณะที่ EQ ปี 2554 มีคะแนนเฉลี่ย

45.12 ซึ่งต่ำกว่าระดับปกติที่ 50-100 คะแนนเนื่องจากปัญหาภาวะโภชนาการของแม่และเด็ก ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม การดูแลของครอบครัว ส่งผลต่อพฤติกรรมและทักษะการใช้ชีวิต ที่ส่งผ่านไปสู่วัยรุ่น โดยเฉพาะปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยและไม่มีความรู้ในเรื่อง การคุมกำเนิด โดยมีการคลอดจากวัยรุ่นหญิงอายุระหว่าง 15-19 ปี คิดเป็นอัตรา 47.9 ราย ต่อประชากรวัยเดียวกันหนึ่งพันคน ในปี 2557 และยังพบว่าร้อยละ 12.8 คลอดลูกมากกว่า หนึ่งคนหรือท้องซ้ำในขณะที่ยังอายุไม่ถึง 20 ปี ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวจะนำไปสู่แนวโน้ม ของการกลายเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว การแต่งงานใหม่ขณะที่อายุยังน้อย ไม่มีความรู้ และความพร้อม ในการดูแลเด็ก ซึ่งครอบครัวพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวและครอบครัวข้ามรุ่นมีความเปราะบางสูง ส่งผล ต่อการเลี้ยงดูเด็กให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ, 2559) นอกจากนี้ยังพบว่ามีเด็กและเยาวชนหลุดจากระบบการศึกษาจำนวนมาก โดยมี สาเหตุที่สำคัญมาจากปัญหาความยากจน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย ถึงแม้ว่าภาครัฐจะมีนโยบายเรียนฟรีก็ตาม โดยผลกระทบของปัญหาการต้องออกจากโรงเรียน กลางคันของเด็กและเยาวชนจะส่งต่อทักษะและรายได้ที่ต่ำตามมา เกิดเป็นวัฏจักรความยากจน ในระยะยาว ดังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานแก้ไข ปัญหาดังกล่าวและพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่จะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน ประเทศในอนาคต (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2563)

ด้วยสภาพสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา จึงจำเป็นต้อง ปรับตัวเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก การศึกษาจึงเป็น กลไกสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ และมีผลต่อพฤติกรรมของเด็กนักเรียน และเยาวชนในสังคมไทย จากการศึกษาข้อมูลจากกรมสุขภาพจิตในส่วนของกาให้บริการ สายด่วนสุขภาพจิต ในช่วง 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2563 (ตุลาคม 2562 – มีนาคม 2563) พบว่า 1 ใน 3 ของผู้ใช้บริการทั้งหมดเป็นกลุ่มเด็กและเยาวชน อายุ 11-25 ปี และปัญหาที่พบบาก 5 อันดับ คือ ปัญหาความเครียดหรือวิตกกังวล ปัญหาจิตเวช ปัญหาความรัก ปัญหาซึมเศร้า และปัญหาครอบครัว ที่อาจนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หรือเหตุการณ์ที่เป็นอันตราย (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2563)

สถานศึกษาต้องเสริมสร้างให้นักเรียนได้รู้จักตนเองและสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีทักษะชีวิต สามารถหลีกเลี่ยง ป้องกันอันตรายพฤติกรรม ที่ไม่พึงประสงค์ เป็นคนดีของครอบครัว ชุมชน และสังคมต่อไป การสร้างความปลอดภัยให้กับ เด็กนักเรียน เป็นบทบาทหน้าที่ที่สำคัญที่สุดที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ โดยต้องจัด

ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูเป็นผู้มีความสำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนเพื่อคุ้มครองดูแลเด็กนักเรียน สถานศึกษาเป็นที่ที่มีความใกล้ชิดกับเด็กนักเรียน ดังนั้นในการสร้างความปลอดภัยให้กับเด็กนักเรียนจะต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับเด็กนักเรียนอย่างแท้จริง สถานศึกษาต้องส่งเสริมและพัฒนาให้เด็กนักเรียนเติบโตอย่างเต็มศักยภาพ ด้วยการสร้างความปลอดภัยในชีวิตของเด็กนักเรียน รวมทั้งการปกป้อง คุ้มครอง และช่วยเหลือเด็กนักเรียนจากอันตรายต่าง ๆ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ การสร้างความปลอดภัยให้กับเด็กนักเรียนย่อมส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของเด็กนักเรียน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข จึงจะนำไปสู่การพัฒนาชีวิตที่ดี และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป (ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน, 2563)

กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์จะทำให้องค์กรมีระบบการบริหารที่ดี เอื้อต่อการดำเนินงานรวดเร็วต่อการตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ทำให้รู้วิธีและเข้าใจทักษะในการดำเนินงานภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รู้วิธีปรับเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดความสอดคล้อง กับวัฒนธรรมองค์กร เพื่อไม่ให้เกิดการดำเนินงานหยุดชะงัก และทำให้เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการบริหาร ซึ่งเป็นการกำหนดเป้าหมายขององค์กร การตัดสินใจในการปฏิบัติการเพื่อให้องค์กรประสบผลสำเร็จในการดำเนินงานระยะยาว ในลักษณะของแนวทางเชิงรุก (Wheelen & Hunger, 2012) หากโรงเรียนมีการบริหารเชิงกลยุทธ์ ซึ่งเป็นการพัฒนาโดยนำทั้งศาสตร์และศิลป์ในการวางแผน และวิธีการที่ชาญฉลาดลุ่มลึกกว่าเดิม ก็จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งได้ ซึ่งอาจเป็นเป้าหมายที่ยากเป็นพิเศษ และไม่สามารถสำเร็จได้ด้วยวิธีการปกติ (พิเชษฐ วงเกียรติจักร, 2552)

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) เป็นหนึ่งในประเด็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2561) รัฐบาลได้กำหนดนโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก โดยดำเนินการในพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเองก็ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560-2564) เพื่อรองรับการดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าว โดยมีวิสัยทัศน์ “มุ่งมั่นพัฒนาการศึกษาสู่สากล พัฒนากำลังคนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการทำงานที่หลากหลาย กระจายโอกาสเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ” (กระทรวงศึกษาธิการ,

2560) ทั้งนี้จากการคาดการณ์จำนวนประชากรในพื้นที่ EEC ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) เมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2562 การพัฒนาของ EEC จะทำให้เมืองเจริญเติบโตและเป็นตัวเร่งให้จำนวนประชากร ประชากรแฝง แรงงาน และนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่เพิ่มขึ้นประมาณ 4.38 ล้านคน ในปี 2565 และเพิ่มสูงถึง 6 ล้านคน ภายในปี 2580 จากปี 2559 มีจำนวนกว่า 3.93 ล้านคน จำนวนคนที่เข้ามาอยู่อาศัยและทำกิจกรรมในพื้นที่ทำให้เกิดการใช้ทั้งพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น รวมทั้งก่อให้เกิดของเสียจากการขยายตัวของชุมชน และอุตสาหกรรมต่าง ๆ ตามมา รวมถึงผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพ ด้านเศรษฐกิจและสังคม

นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งมั่นในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็น “การศึกษาขั้นพื้นฐานวิถีใหม่ วิถีคุณภาพ” มุ่งเน้นความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม และการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นพัฒนาระบบและกลไกในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา จากภัยพิบัติและภัยคุกคามทุกรูปแบบ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี สามารถปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ ส่งเสริมความปลอดภัย สร้างความมั่นใจให้สังคม เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้การป้องกัน ดูแล ช่วยเหลือหรือเยียวยา และแก้ไขปัญหาที่มีความเป็นเอกภาพ มีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นระบบ สามารถแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างยั่งยืน (คู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา, 2564)

สถานศึกษาเป็นสถาบันทางสังคมพื้นฐาน เป็นจุดเริ่มต้นของการปลูกฝังความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในทุกด้าน มีหน้าที่พัฒนาเด็กวัยเรียนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีศักยภาพ สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตรงตามความมุ่งหมายและหลักการการจัดการศึกษาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ เนื่องจากสถานศึกษาเป็นศูนย์รวมของเด็กในชุมชนที่มาจากครอบครัวที่ต่างกัน จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ สถานศึกษาจึงเป็นสถานที่สำคัญมากต่อการติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขภัยคุกคามที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง โดยควรมีการดำเนินการร่วมกับชุมชน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาจากภัยคุกคามรูปแบบใหม่ซึ่งมีความซับซ้อน หลากหลาย สามารถขยายตัวจนส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

จากสภาวะปัญหาดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าความปลอดภัยจากภัยคุกคามเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพและการเรียนรู้ของผู้เรียน การสร้างความปลอดภัยให้แก่นักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะเยาวชนที่อยู่ในช่วงมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นวัยรุ่น เป็นวัยที่มีภาวะอารมณ์แปรปรวนสูง ขาดทักษะและประสบการณ์ในการเผชิญกับปัญหาภัยคุกคามที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง ภัยจากยาเสพติด ความรุนแรง การคุกคามในชีวิตและทรัพย์สิน การค้ามนุษย์ อาชญากรรมไซเบอร์ ภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะในพื้นที่พิเศษที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน อุตสาหกรรม และการหลั่งไหลของแรงงานภายในประเทศและแรงงานต่างด้าว แต่ในขณะเดียวกันก็ส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาสังคม สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงและปัญหาด้านสาธารณสุขด้วยเช่นกัน อาจก่อให้เกิดปัญหาที่รุนแรงในอนาคตได้ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่จะเผชิญกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากร เศรษฐกิจ และสังคมอย่างรวดเร็ว และเพื่อเป็นองค์ความรู้ในศาสตร์การบริหารซึ่งผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก อันจะส่งผลให้ผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตของการบริหารและการจัดการศึกษามีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของประเทศสืบไป

คำถามการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

1. ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกคืออะไร ปัญหาที่ผ่านมามีอะไรบ้าง
2. กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีลักษณะอย่างไร
3. กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ผู้วิจัยพัฒนานั้นมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้หรือไม่
4. กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่พัฒนานั้นมีข้อควรปรับปรุงและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการนำไปใช้จริงหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
2. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
3. เพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
4. เพื่อทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ความสำคัญของการวิจัย

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีความสำคัญดังนี้

1. ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง และบุคลากรอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยเป็นแนวทางในการดำเนินงานการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ให้สอดคล้องกับสภาพและบริบทของโรงเรียน เพื่อให้การดำเนินงานการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น
2. ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สามารถนำข้อค้นพบจากการวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการและพัฒนากิจการดำเนินงานการป้องกันภัยคุกคามรูปแบบใหม่ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 และ เขต 18 สามารถนำข้อค้นพบจากการวิจัยเกี่ยวกับจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และภาวะคุกคาม ภายใต้บริบทของพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น
4. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถนำข้อค้นพบจากการวิจัยเกี่ยวกับจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และภาวะคุกคาม ไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเพื่อ

แก้ปัญหา สนับสนุนและส่งเสริมการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ภายใต้บริบทของพื้นที่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษา ดังนี้

ขอบเขตเนื้อหาการวิจัย มีขอบเขตในการศึกษา ดังนี้

1. ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มี 5 ประเภท คือ 1) ภัยยาเสพติด 2) ภัยความรุนแรง 3) ภัยอุบัติเหตุ 4) ภัยโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น COVID-19 เป็นต้น) 5) ภัยอาชญากรรมไซเบอร์

2. การพัฒนากลยุทธ์ มี 4 ขั้นตอน คือ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) การกำหนดกลยุทธ์ 3) การตรวจสอบและประเมินกลยุทธ์ 4) การปรับปรุงกลยุทธ์

ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย (Key Informants) ในการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสาธารณสุข และผู้ทรงคุณวุฒิด้านยาเสพติด รวม 8 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขั้นตอนที่ 2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย (Key Informants) ในการ Focus Group ได้แก่ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนโยบายการบริหารจัดการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสาธารณสุข ผู้ทรงคุณวุฒิด้านยาเสพติด และผู้ทรงคุณวุฒิด้านไซเบอร์ จำนวน 10 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขั้นตอนที่ 3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัย (Key Informants) ในการประเมินกลยุทธ์ ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 19 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขั้นตอนที่ 4 การทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยการนำไปใช้จริงในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 โรงเรียน

เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหาร และครู จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 10 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนากลยุทธ์ หมายถึง การดำเนินการสร้างหรือคิดค้นกลยุทธ์ ภายใต้การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก หรือการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ SWOT Analysis ประกอบด้วย การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม นำมาประกอบการวางแผนในการใช้วิธีดำเนินการ และทรัพยากร หาทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุด

2. ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หมายถึง อันตรายหรือภัยคุกคามที่เกิดขึ้นกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่อยู่ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 5 ประเภท คือ 1) ภัยยาเสพติด 2) ภัยความรุนแรง 3) ภัยอุบัติเหตุ 4) ภัยโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น COVID-19 เป็นต้น) 5) ภัยอาชญากรรมไซเบอร์

2.1 ภัยยาเสพติด หมายถึง ภัยที่เกิดจากการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือสารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ที่เป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย โดยวิธีการกิน ดม สูบ ฉีด หรือวิธีใดเป็นช่วงระยะเวลาานาน จะทำให้ร่างกายทรุดโทรมและต้องเพิ่มขนาดการเสพมากขึ้น และมีผลต่อร่างกายและจิตใจ เช่น สารระเหย ยาสูบ กระท่อม โคเคน เฮโรอีน แอมเฟตามีน รวมถึงเหล้า บุหรี่ เป็นต้น

2.2 ภัยความรุนแรง หมายถึง ภัยที่เกิดจากการใช้กำลังทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ การใช้ถ้อยคำหยาบคาย เหยียดหยาม ด่าทอ ดูหมิ่น เสียดสี ข่มเหงผู้อื่นโดยเจตนา การแก่งแย่งแก่งกันในชั้นเรียน ครูลงโทษนักเรียนเกินกว่าเหตุ ครูล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน การคุกคามให้หวาดกลัว การทำลายหรือรีดไถทรัพย์สินสมบัติ กล่าวโทษผู้อื่นทำให้มีสิ่งไม่ดีเกิดขึ้น รวมถึง การรังแกผ่านโลกไซเบอร์ (Cyber bullying) โดยใช้อินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อสร้างความเดือดร้อนใจหรือเป็นอันตรายต่อผู้อื่น เป็นต้น

2.3 ภัยอุบัติเหตุ หมายถึง ภัยจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิดและไม่ตั้งใจ โดยไม่มีสิ่งบอกเหตุล่วงหน้า แต่มีสาเหตุและส่งผลกระทบต่อเป็นผลเชิงลบ เช่น อุบัติเหตุจากอาคารสถานที่ อุบัติเหตุจากการเดินทาง อุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ อุบัติเหตุจากการเล่นน้ำ เป็นต้น

2.4 ภัยโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น COVID-19 เป็นต้น) หมายถึง โรคติดเชื้อที่เกิดขึ้นชนิดใหม่ หรือโรคติดเชื้อที่เคยแพร่ระบาดในอดีตกลับมาระบาดขึ้นอีก โดยมีแนวโน้มที่จะพบมากขึ้นในอนาคต เช่น โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โรคฉี่หนู โรคฝีดาษวานร และโรคมือ เท้า ปาก เป็นต้น

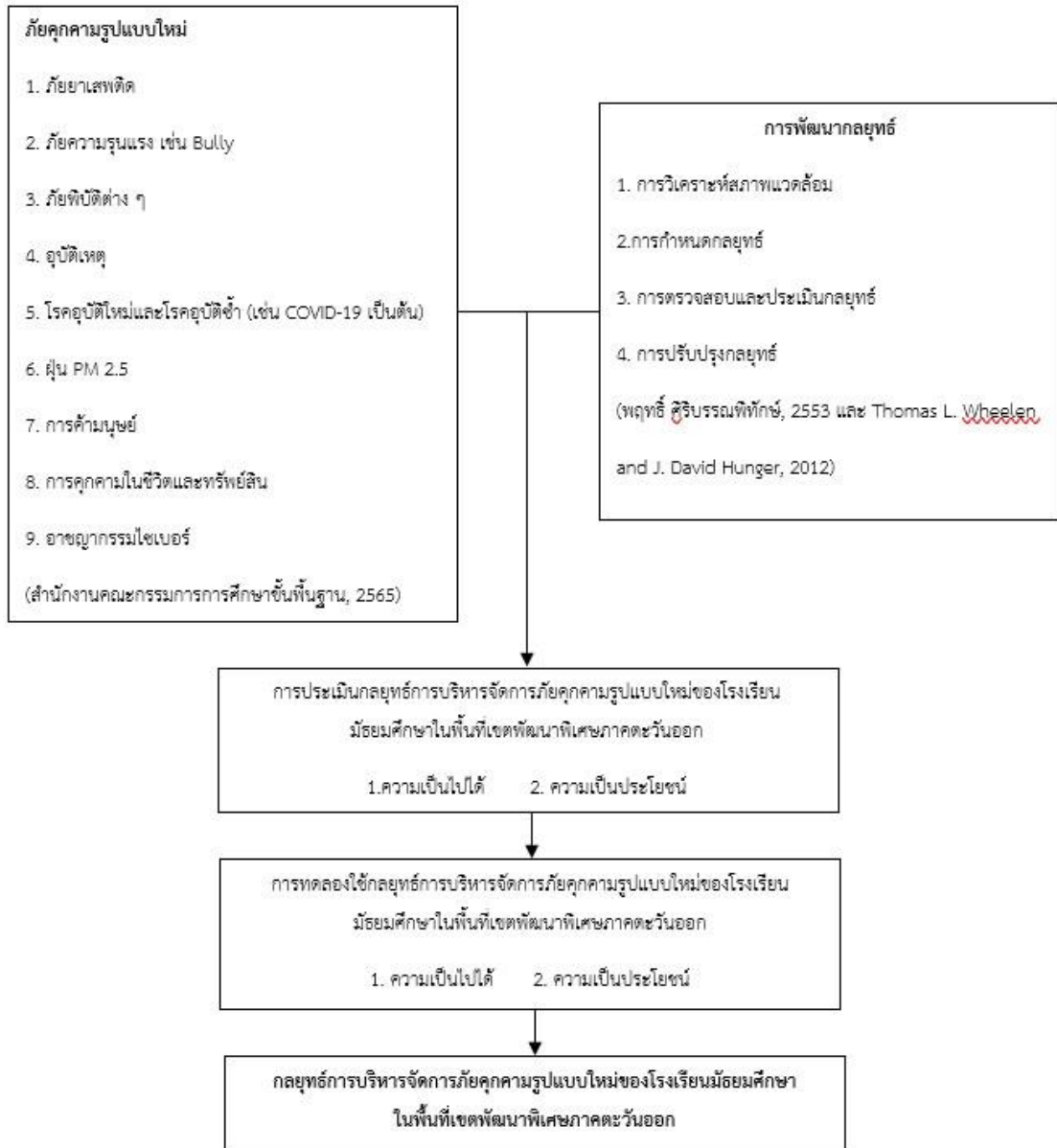
2.5 ภัยอาชญากรรมไซเบอร์ หมายถึง ความผิดที่กระทำขึ้นโดยมีเจตนาทำให้เหยื่อเสื่อมเสียชื่อเสียง หรือทำร้ายจิตใจของเหยื่อทั้งทางตรง ทางอ้อม โดยใช้เครือข่ายโทรคมนาคมสมัยใหม่ เช่น อินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ (เอสเอ็มเอส/เอ็มเอ็มเอส) เป็นต้น

3. กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ หมายถึง แนวทางการทำงานเชิงรุกเชิงรับ ป้องกัน แก้ไข หรือวิธีการดำเนินการของผู้บริหารสถานศึกษา และคณะทำงานในกระบวนการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ทั้ง 5 ประเภท ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

4. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง จำนวน 80 โรงเรียน

5. เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หมายถึง พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัด คือ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ซึ่งเป็นกลุ่มเขตอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศ มีศักยภาพความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางถนน รถไฟ ท่าเรือ และนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เพื่อพัฒนาขึ้นเป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน ผ่านการบริหารจัดการในการกำกับดูแลของคณะกรรมการนโยบายพื้นที่เขตเศรษฐกิจภาคตะวันออกโดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อ โดยมีรายละเอียดของเนื้อหาแต่ละส่วน ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลยุทธ์
  - 1.1 ความหมายของกลยุทธ์
  - 1.2 การพัฒนากลยุทธ์
2. เอกสารที่เกี่ยวกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่
  - 2.1 ความหมายของภัยคุกคามรูปแบบใหม่
  - 2.2 ประเภทของภัยคุกคามรูปแบบใหม่
3. โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
4. หลักการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
  - 4.1 บริบทและลักษณะของโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
  - 4.2 แผนปฏิบัติการพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัยและเทคโนโลยี
  - 4.3 แผนพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560-2564)
  - 4.4 เป้าประสงค์หลักของแผนพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
  - 4.5 แผนพัฒนาภาคตะวันออก พ.ศ. 2560 – 2565 ฉบับทบทวน มิถุนายน 2562
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลยุทธ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารหลักการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ ที่มีผู้ให้นิยามไว้หลากหลาย พอสรุปได้ ดังนี้

1.1 ความหมายของกลยุทธ์

พฤทธิ ศิริบริวรรณพิทักษ์ (พฤทธิ ศิริบริวรรณพิทักษ์, 2552) ได้ให้ความหมายของกลยุทธ์ไว้ว่า กลยุทธ์ เป็นแนวทางเชิงรุกในการบรรลุเป้าหมายใน Strategy ประกอบด้วย Tactics คือวิธีการเชิงรุกหลาย ๆ วิธีการเชิงรุกหลาย ๆ วิธีการ Strategy จึงเป็นกลุ่มหรือชุดของวิธีการเชิงรุก

Johnson & Scholes (1999, p. 10 อ้างถึงใน สุภานี สถุขภูวนิช, 2564) ได้ร่วมกันให้นิยามคำว่ากลยุทธ์ หมายถึง ทิศทางโดยรวมขององค์กรในอนาคตที่มุ่งหมายสู่ความสำเร็จขององค์กรภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและบรรลุถึงความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กร

ศิริรัตน์ อนุวัฒน์ประกิจ (2557) กล่าวว่า กลยุทธ์เป็นแผนการที่กำหนดขึ้นอย่างรอบคอบ มีลักษณะเป็นระบบแบบแผน มีความยืดหยุ่นพลิกแพลงได้ตามสถานการณ์ มีเป้าหมายเพื่อได้เปรียบคู่แข่งและหลีกเลี่ยงอุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นเพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

ประภาพร จันทรัศมี (2559) ให้ความหมายว่า กลยุทธ์ หมายถึง แนวทางเชิงรุกในการดำเนินงานของผู้บริหารที่ผ่านการวางแผนอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

Wheelen & Hunger (2012) ได้กล่าวว่าการบริหารเชิงกลยุทธ์นั้น ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 4 ประการ คือ

1. การตรวจสอบสภาพแวดล้อม
2. การกำหนดกลยุทธ์
3. การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ
4. การประเมินผลและควบคุม

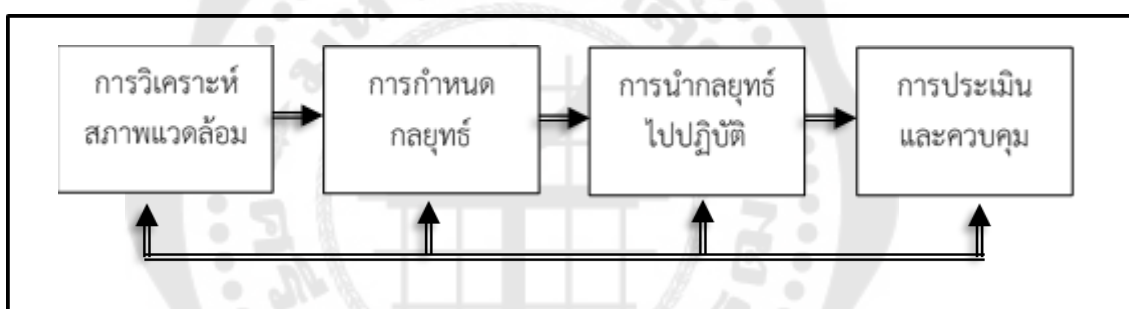
Wheelen & Hunger (2012) ได้ให้นิยามของการบริหารเชิงกลยุทธ์ว่า หมายถึงชุดของการตัดสินใจและการปฏิบัติต่าง ๆ ทางด้านการจัดการซึ่งจะเป็นตัวกำหนดการดำเนินงานระยะยาวของบริษัท ประกอบด้วย การตรวจสอบสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์การ การจัดทำกลยุทธ์ซึ่งเป็นแผนกลยุทธ์หรือแผนระยะยาว การปฏิบัติตามกลยุทธ์ และการประเมินผลและการควบคุม และได้กล่าวเพิ่มเติมว่า การศึกษาการบริหารเชิงกลยุทธ์ เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้น

ที่การตรวจสอบ และประเมินโอกาสและอุปสรรคหรือข้อจำกัด โดยคำนึงถึงจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรเป็นหลักสำคัญ

สรุปได้ว่า กลยุทธ์ คือ แนวทางเชิงรุกซึ่งเป็นการกำหนดเป้าหมายระยะยาวขององค์กรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางการแข่งขัน เพื่อให้องค์กรประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การพัฒนากลยุทธ์

Wheelen & Hunger (2012) กล่าวว่า องค์ประกอบพื้นฐานของการพัฒนากลยุทธ์มี 4 องค์ประกอบ คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Scanning) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) การประเมินและควบคุม (Evaluation and Control) ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบของกระบวนการบริหารกลยุทธ์

ซึ่งองค์ประกอบข้างต้นมีรายละเอียดดังนี้

1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Scanning) หมายถึง การวิเคราะห์แรงผลักดันต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานขององค์กร ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร (External Environment) และสภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)

2) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) หมายถึง การนำข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ จากการกำหนดทิศทางขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในองค์กรมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในระดับและรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการประเมินและคัดเลือกกลยุทธ์ใดที่มีความเหมาะสมกับองค์กรมากที่สุด

3) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) หมายถึง การนำกลยุทธ์ที่ได้กำหนดและคัดเลือกในขั้นตอนที่ 2 มาปฏิบัติเพื่อดำเนินงานขององค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์

และเป้าหมายที่ตั้งไว้ กระบวนการวางแผนกลยุทธ์จึงเป็นกระบวนการที่มีลำดับขั้นตอนเกี่ยวเนื่อง สอดคล้องสัมพันธ์กัน

4) การประเมินและควบคุม (Evaluation and Control) หมายถึง กระบวนการติดตามกิจกรรมและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประเมินว่ากิจกรรมนั้น ๆ ได้รับการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่ เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขและปรับปรุงผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในองค์กร การประเมินและควบคุมกลยุทธ์จะเป็นกลไกที่สำคัญที่เป็นเสมือนตัวกลางในการเชื่อมโยงองค์กรและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ตรวจสอบผลการดำเนินงานกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง โดยพิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และหากผลแตกต่างไปจากเกณฑ์ที่กำหนด จะได้พิจารณาปรับปรุงส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ดำเนินงานบรรลุผลต่อไป

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาหลายคนได้กล่าวถึงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ทั้งการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Analysis) และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร (External Analysis) ไว้อย่างละเอียด ดังต่อไปนี้

1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

โรงเรียนเป็นองค์กรหนึ่งในสังคมที่มีบทบาทในการให้การศึกษาแก่คนในสังคม ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญที่พระราชบัญญัติการศึกษา 2542 ได้ระบุไว้ในการบริหารโดยทั่วไป หน้าที่ของผู้บริหารจะประกอบด้วย การวางแผน (planning) การจัดองค์กร (organizing) การชี้นำ (leading) และการควบคุมประเมินผล (evaluating and controlling) แต่ในการบริหารเชิงกลยุทธ์ ผู้บริหารจะพิจารณาและคำนึงถึงปัจจัยทั้งภายในและภายนอกที่กระทบต่อผลการดำเนินงานขององค์กรด้วย เพื่อให้องค์กรมีกรอบและทิศทางที่ชัดเจนในการบริหารงาน ทำให้ผู้บริหารคิดอย่างเป็นระบบ สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ช่วยสร้างความพร้อมให้องค์กรในการเตรียมพร้อมเพื่อรับการเปลี่ยนแปลง มีประสิทธิภาพในการแข่งขัน สามารถทำงานเชิงรุก และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวางแผนเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เรียกว่า SWOT Analysis เพื่อนำผลการวิเคราะห์มากำหนดเป็นกลยุทธ์สำหรับการวางแผนกลยุทธ์ต่อไป (ประไพ ธรรมรัช, 2553) สำหรับความหมายของสภาพแวดล้อมนั้น วันชัย มีชาติ (2555) ได้ให้ความหมายว่า หมายถึง สภาพการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่มีอิทธิพลต่อองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พงุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) ที่กล่าวว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ต้องครอบคลุมสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก สำหรับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ประกอบด้วย การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อน (Internal

Strengths and Weaknesses) ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย การวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคาม (External Opportunities and Threats) ซึ่งเรียกรวมกันว่า SWOT ANALYSIS

1.1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Analysis)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จะทำให้ทราบถึงจุดอ่อนและจุดแข็งขององค์กรช่วยให้ประเมินอดีตและแนวโน้มในปัจจุบัน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในสามารถทำได้โดยการวิเคราะห์ปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ (critical success factor) โดยการวิเคราะห์ลักษณะของกิจการ ตำแหน่งทางการแข่งขัน สภาพแวดล้อมทั่วไปและการพัฒนาองค์กร ดังนั้นโรงเรียนซึ่งถือเป็นองค์กรทางสังคมต้องวิเคราะห์สภาพของโรงเรียน เพื่อจะสร้างคุณค่าที่ตอบสนองค่านิยมของผู้ปกครองและนักเรียนเพื่อจะทำให้โรงเรียนมีความสามารถหลักที่โดดเด่น (core competency) สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ซึ่ง สมยศ นาวิการ (2548) กล่าวถึงประโยชน์ของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในว่า ช่วยสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน เป็นการนำเอาจุดเด่นและทรัพยากรภายในมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการก่อให้เกิดนวัตกรรมที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนด้วย

สำหรับแนวทางการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในนั้น รังสรรค์ มณีเล็ก (2549) เสนอให้มีการเก็บข้อมูลจากสารสนเทศของโรงเรียนหรือจากผู้เกี่ยวข้อง โดยนำเอาปัจจัยและกระบวนการ (input and process) มาเป็นประเด็น เช่น การพิจารณาเรื่องบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมถึงโครงสร้างการบริหารที่ต้องมีความชัดเจน มีการสื่อสารในองค์กร และมีวัฒนธรรมขององค์กรที่มีคุณภาพด้วย สำหรับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ (2548) ได้เสนอแนวทางไว้ดังนี้

1) การวิเคราะห์กิจกรรมต่าง ๆ ให้วิเคราะห์ตั้งแต่ขั้นต้นจนแรกจนถึงขั้นต้นสุดท้ายเพื่อให้กระบวนการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2) การวิเคราะห์ปัจจัยตามสายงาน ให้วิเคราะห์โดยพิจารณาแต่ละสายงานว่ามีจุดเด่น จุดด้อยอย่างไร มีการทำงาน การใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างไร บุคลากรในสายงานมีความรู้ความสามารถในการนำนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติอย่างไร

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการบริหารงานของโรงเรียน ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารทราบจุดแข็ง จุดอ่อนของการดำเนินงาน จุดแข็งเป็นลักษณะหรือองค์ประกอบของโรงเรียนที่มีสมรรถนะเหนือกว่าคู่แข่งที่จะต้องรักษาและพัฒนาให้เติบโต ส่วนจุดอ่อนเป็นลักษณะหรือองค์ประกอบของโรงเรียนที่มีสมรรถนะด้อยกว่า เมื่อเทียบกับคู่แข่ง ซึ่งจะต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้โรงเรียนสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร (External Analysis)

พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2552) กล่าวว่า ก่อนที่จะกำหนดกลยุทธ์โรงเรียนจะต้องตรวจสอบสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อประเมินโอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats)

หลักนิยมทั่วไปสำหรับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก คือใช้หลักที่เรียกกันว่า “PEST Analysis” ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์สภาพทางการเมือง สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางสังคม และเทคโนโลยี โดยแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1) สภาพทางการเมือง (Political Component = P) เป็นการวิเคราะห์นโยบายและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของภาครัฐ ที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อการดำเนินงานของโรงเรียน เช่น นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กฎหมายมติคณะรัฐมนตรีและกฎระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งความมั่นคงของรัฐบาลและอื่น ๆ

2) สภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Component = E) เป็นการวิเคราะห์เศรษฐกิจระดับมหภาค/ระดับจุลภาค ซึ่งหมายถึงระบบเศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียน เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อัตราการว่างงาน การลงทุนภาคเอกชน การเงิน การธนาคาร สภาพเศรษฐกิจชุมชน รายได้ของผู้ปกครองนักเรียน และอื่น ๆ

3) สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Component = S) เป็นการวิเคราะห์โครงสร้างทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของโรงเรียน เช่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ ค่านิยมและวัฒนธรรม แบบแผนการดำเนินชีวิตและพฤติกรรม การประกอบอาชีพ การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข ภูมิภาค ระบบนิเวศน์ และสิ่งแวดล้อมและอื่น ๆ

4) สภาพทางเทคโนโลยี (Technological Component = T) เป็นการวิเคราะห์สภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่จะมีผลต่อการดำเนินงาน เช่น การผลิตคิดค้นเทคโนโลยีต่าง ๆ ความรู้และวิทยาการแขนงต่าง ๆ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร การแลกเปลี่ยน

ความรู้ระหว่างโรงเรียน ความก้าวหน้าในการวิจัยและพัฒนาในสาขาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเสริมสร้างประสิทธิภาพการผลิตและการให้บริการโดยใช้อุปกรณ์อัตโนมัติต่าง ๆ

นอกจากนี้ Michael E. Porter (อ้างถึงใน สมยศ นาวิการ, 2548) ได้เสนอ “Porter’s Five Competition Forces Model” สำหรับประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก โดยการวิเคราะห์ 5 ปัจจัย ดังนี้

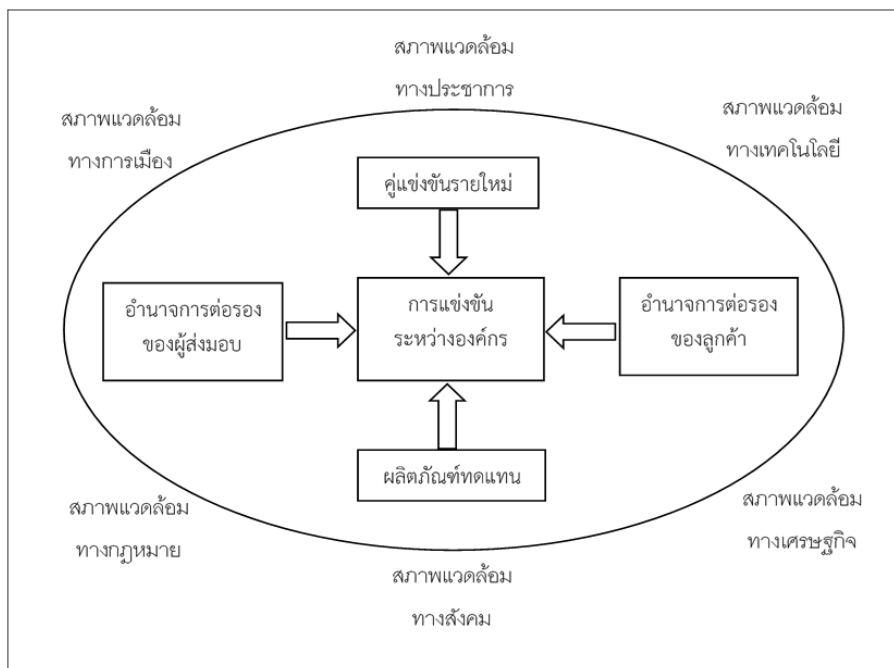
1) สภาพการณ์ของการแข่งขัน (Rivalry) โดยการวิเคราะห์เกี่ยวกับคู่แข่งที่ทำธุรกิจประเภทเดียวกัน ทั้งที่อยู่ในและนอกประเทศ เช่น การที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ที่ผ่านมานี้ ซึ่งมีโรงเรียนเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน เข้ามาจัดธุรกิจทางการศึกษา ดังนั้นผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจะมีอะไรบ้าง โรงเรียนต้องคำนึงถึงล่วงหน้า

2) อำนาจการต่อรองของผู้บริโภค (Bargaining Power of Customers) เป็นการวิเคราะห์อำนาจการต่อรองของผู้ปกครองและนักเรียน เช่น ผลสืบเนื่องจากข้อ 1 ทำให้นักเรียนและผู้ปกครองสามารถเลือกได้มากขึ้น โรงเรียนจะมีวิธีรับมืออย่างไร กรณีจำนวนนักเรียนลดลง ซึ่งหมายถึงรายได้ของโรงเรียนจะน้อยลงด้วยและส่งผลกระทบต่องบดำเนินการของโรงเรียน

3) อำนาจการต่อรองของผู้ผลิต (Bargaining Power of Suppliers) เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับผู้ผลิตที่โรงเรียนใช้บริการหรือซื้อบริการ เช่น วัสดุ อุปกรณ์ทางการศึกษาและบริการอื่น ๆ โรงเรียนไม่ควรผูกติดกับหน่วยงานเดียวเพราะจะทำให้ขาดอำนาจการต่อรองและเกิดความเสี่ยงต่อการดำเนินงานของโรงเรียน ในกรณีที่หน่วยงานดังกล่าวไม่สามารถให้บริการได้เนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ

4) การเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่ (Threat of new Entrants) โดยการวิเคราะห์ว่า ลักษณะการจัดการศึกษาของโรงเรียนมีความโดดเด่นเป็นลักษณะเฉพาะต่างจากโรงเรียนอื่น ๆ อย่างไร หากการดำเนินการของโรงเรียนสามารถทำได้ง่ายและสะดวก โรงเรียนย่อมได้รับผลกระทบจากการดำเนินการ กรณีมีผู้ประกอบการธุรกิจทางการศึกษารายใหม่เข้ามา

5) การมีหลักสูตรและบริการอื่นทดแทน (Threat of Substitute) โดยการวิเคราะห์ว่าหลักสูตรและบริการต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดนั้นยังเป็นที่สนใจหรือเป็นที่ต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองหรือไม่ เช่น ผู้ปกครองส่วนหนึ่งอาจต้องการหลักสูตรนานาชาติ ขณะที่โรงเรียนจัดหลักสูตรสามัญ ซึ่งอาจทำให้รายได้จากการจัดการศึกษาของโรงเรียนลดลง รวมถึงผลกระทบอื่น ๆ ที่ตามมาในอนาคตด้วย ดังแสดงในภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมในการดำเนินงานและสภาพแวดล้อมทั่วไป

ที่มา: Michael E. Porter (อ้างถึงใน สมยศ นาวิการ, 2548)

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในทำให้ทราบถึงจุดแข็งหรือจุดอ่อนในการดำเนินงานของโรงเรียน จุดแข็งหมายถึงลักษณะหรือองค์ประกอบของโรงเรียนที่มีสมรรถนะเหนือกว่าคู่แข่ง ส่วนจุดอ่อนเป็นลักษณะหรือองค์ประกอบของโรงเรียนที่มีสมรรถนะด้อยกว่าเมื่อเทียบกับคู่แข่ง การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกหรือสภาพแวดล้อมภายนอก ทำให้โรงเรียนทราบโอกาสและภาวะคุกคาม ทำให้มีมุมมองที่ชัดเจนถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทั้งในปัจจุบันและอนาคต อันจะช่วยให้การจัดทำกลยุทธ์มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ เกิดประสิทธิผลในการนำไปปฏิบัติ

2) การกำหนดทิศทางของโรงเรียน

บทบาทที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนคือ การกำหนดทิศทางการดำเนินงานของโรงเรียนที่ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของโรงเรียนและบุคลากรผู้เกี่ยวข้อง การกำหนดทิศทางของโรงเรียนประกอบด้วย

วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายหลักของโรงเรียนว่าต้องการจะเป็นอะไรในอนาคต ซึ่ง ปกรณัม ปรียากร (2538) ได้อธิบายถึงความหมายของวิสัยทัศน์ว่าเป็นการแสดงให้เห็นถึงความคาดหวังในอนาคต เป็นสิ่งที่สามารถจุดประกายความคิดให้แก่ผู้ร่วมงานเพื่อให้ทุกคนในโรงเรียนมุ่งสภาพที่ดีที่สุด (the best) มากที่สุด (the most) และยิ่งใหญ่

ที่สุด (the greatest) วิสัยทัศน์จึงเป็นการมองการณ์ไกลและคิดการใหญ่ (forward thinking) ซึ่งเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) ได้อธิบายเพิ่มว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง จินตภาพในอนาคตที่เด่นชัดในความคิดของบุคคล ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจสภาพปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงในอนาคต จินตภาพดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงบันดาลใจให้บุคคลนั้นมุ่งมั่นที่จะทำให้จินตภาพนั้นเป็นความจริง วิสัยทัศน์จึงเป็นข้อความที่โรงเรียนต้องการบอกกับตนเองและผู้อื่นให้ทราบว่าต้องการจะเป็นอะไรหรือต้องการไปถึงที่ไหนในอนาคต วิสัยทัศน์ที่ดีต้องสอดคล้องกับผลที่ได้จากการวิเคราะห์ SWOT เบื้องต้น มีลักษณะสั้น ง่าย และได้ใจความ มีระยะเวลากำกับ มีความเป็นไปได้ มีความดึงดูดใจ มีความท้าทายและสร้างแรงบันดาลใจ รวมถึงต้องมาจากการร่วมกันคิดของหลายคน

พันธกิจ (Mission) เป็นภารกิจหน้าที่หรืองานพื้นฐานของโรงเรียนที่ต้องระบุให้ชัดเจนเพราะเป็นสิ่งสำคัญที่สัมพันธ์ต่อการวางกลยุทธ์ พันธกิจเป็นข้อความที่แสดงถึงแนวคิดและวิธีดำเนินการ เพื่อบรรลุถึงสิ่งที่วิสัยทัศน์กำหนด (เอกชัย ชินโคตร, 2551) เพื่อให้พันธกิจมีความชัดเจน ผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนต้องตระหนักว่า อะไรคือพันธกิจหลักของโรงเรียน อะไรคือสิ่งที่ต้องทำในปัจจุบัน และอะไรคือสิ่งที่ต้องทำในอนาคต รูปแบบของโรงเรียนที่ควรจะเป็นต้องมีลักษณะเช่นไรจึงจะสามารถก้าวเข้าสู่ความเป็นเลิศเหนือคู่แข่งได้

เป้าหมาย (Goal) หมายถึง รูปแบบผลลัพธ์ที่สำคัญที่ปรารถนาให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้นการกำหนดเป้าหมายจึงต้องมีความชัดเจน กระชับ ตรงประเด็นและสามารถวัดได้

สรุปได้ว่า การกำหนดทิศทางของโรงเรียนประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามประการจะเป็นภาพฝันที่โรงเรียนอยากจะทำบรรลุถึงในระยะเวลาที่กำหนด โดยคำนึงถึงกิจการของโรงเรียนในปัจจุบันและอนาคตว่าจะดำเนินการอย่างไร เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองและนักเรียน และจะทำอย่างไรเพื่อให้โรงเรียนพัฒนาก้าวหน้าอย่างมั่นคง สามารถบรรลุความเป็นเลิศเหนือคู่แข่งได้

3) การกำหนดกลยุทธ์โดยใช้ TOWS Matrix

การกำหนดกลยุทธ์เปรียบเสมือนการตอบคำถามว่า เราจะไปสู่จุดนั้นได้อย่างไรหรือเราจะบรรลุทิศทางของโรงเรียนได้อย่างไร การกำหนดกลยุทธ์ จึงเป็นการกำหนดแนวทาง วิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียนสามารถบรรลุถึงวิสัยทัศน์และภารกิจที่กำหนดไว้โดยนำเอาปัจจัยทั้งภายนอกและภายในมาพิจารณาประกอบ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2546) ทั้งนี้ Wheelen & Hunger (2012) ได้นำเสนอการกำหนดกลยุทธ์โดยใช้เครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์สถานการณ์ที่ชื่อว่า TOWS Matrix ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ระบบที่มีการจับคู่ระหว่างภาวะคุกคามและโอกาสจากภายนอกองค์กรกับจุดอ่อนและจุด

แข็งภายในองค์กร ในการวิเคราะห์สถานการณ์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบตารางไขว้ ตามรูปแบบนี้จะเริ่มพิจารณาภาวะคุกคามก่อนเพราะการวางแผนกลยุทธ์จำเป็นต้องพิจารณาผลของวิกฤติปัญหาและภาวะคุกคามเป็นอันดับแรก โดยการพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามเพื่อกำหนดเป็นกลยุทธ์ มีขั้นตอนที่สำคัญ 2 ขั้นตอน คือ

3.1) การระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคาม โดยที่มีกระบวนการประเมินสภาพแวดล้อมที่ระบุให้เห็นถึงจุดแข็งและจุดอ่อน ซึ่งเป็นการประเมินภายใน และใน ส่วนการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นโอกาสและภาวะคุกคาม จัดว่าเป็นการประเมินภายนอก

3.2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส จุดแข็งกับภาวะคุกคาม จุดอ่อนกับโอกาสและจุดอ่อนกับภาวะคุกคาม ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวสามารถแบ่งออกได้ 4 ประเภท (Wheelen และ & Hunger, 2012) ได้แก่

1) กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) เป็นการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและโอกาสมาพิจารณาร่วมกันเพื่อกำหนดเป็นกลยุทธ์ในเชิงรุก (Aggressive Strategy) เพื่อความได้เปรียบในการแข่งขัน

2) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) เป็นการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและภาวะคุกคาม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเป็นกลยุทธ์เชิงป้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนมีจุดแข็ง ขณะเดียวกันก็ประสบกับสภาพแวดล้อมที่เป็นภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดจากภายนอกที่ควบคุมไม่ได้ แต่โรงเรียนสามารถใช้จุดแข็งที่มีอยู่ในการป้องกันภาวะคุกคามที่มาจากภายนอกได้ กลยุทธ์ที่ควรนำมาใช้คือ กลยุทธ์การแข่งขัน (Competitive Strategy) ซึ่งโรงเรียนต้องนำปัจจัยเชิงบวกไปจัดการกับปัจจัยเชิงลบ คือนำจุดแข็งมาใช้เพื่อป้องกันหรือหลีกเลี่ยงอุปสรรค

3) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) เป็นการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสมาพิจารณาร่วมกันเพื่อกำหนดเป็นกลยุทธ์ในเชิงแก้ไข เป็นการใช้ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นภายนอกเพื่อปรับปรุงจุดอ่อนภายในให้ดีขึ้น กลยุทธ์ที่ควรนำมาใช้ คือ กลยุทธ์การอนุรักษ์ (Conservative Strategy)

4) กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) เป็นการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและภาวะคุกคาม มาพิจารณาร่วมกันเพื่อกำหนดเป็นกลยุทธ์ในเชิงรับหรือป้องกันตัว (Defensive Tactics) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดจุดอ่อนภายในให้เหลือน้อยที่สุด และหลีกเลี่ยงอุปสรรคหรือภัยอันตรายที่เกิดขึ้นจากภายนอก ดังตาราง 2

ตาราง 1 TOWS Matrix สำหรับการกำหนดกลยุทธ์

ปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
	โอกาส (O)	SO Strategy กลยุทธ์เชิงรุก (Growth)	WO Strategy กลยุทธ์เชิงแก้ไข (Stability)
ภาวะคุกคาม (T)	ST Strategy กลยุทธ์เชิงป้องกัน (Stability)	WT Strategy กลยุทธ์เชิงรับ (Retrenchment)	

สรุปได้ว่า การกำหนดกลยุทธ์โดยใช้ TOWS Matrix เป็นการนำเอาข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคาม มาหาความสัมพันธ์ในลักษณะรายคู่คือ ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง กับโอกาส จุดแข็งกับภาวะคุกคาม จุดอ่อนกับโอกาสและจุดอ่อนกับภาวะคุกคาม ทำให้เกิดกลยุทธ์ 4 ประเภท คือ กลยุทธ์เชิงรุก กลยุทธ์เชิงป้องกัน กลยุทธ์เชิงแก้ไขและกลยุทธ์เชิงรับ

2. เอกสารเกี่ยวกับภัยคุกคาม

ประเภทของภัยคุกคามนั้นมีด้วยกันหลากหลายรูปแบบ และจะมีองค์ประกอบที่เกิดร่วมกันในการเกิดภัยคุกคาม ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัย และทำให้เกิดความเสียหายได้ พอสรุปได้ดังนี้

2.1 ความหมายของภัยคุกคาม

ได้มีผู้ให้ความหมายและนิยามเกี่ยวกับภัยคุกคามไว้หลากหลาย ดังนี้

พจนานุกรมอเล็กทรอนิกส์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2554) ได้ให้นิยามคำว่า คุกคาม คือ การแสดงอำนาจด้วยกิริยาหรือวาจาให้เกิดความหวาดกลัว เช่น ภัยคุกคาม

เจษฎา มีบุญลือ (2553) ได้ให้นิยามคำว่า ภัยคุกคาม คือ การกระทำอันส่งผลให้เกิดอันตรายหรือเกิดความสั่นคลอนต่อความมั่นคงของชาติในทุก ๆ ด้าน

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ม.ป.ป.) ได้
นิยามว่า ภัยคุกคาม (Threat) คือ พฤติการณ์ที่คาดคะเนได้ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย มีผลให้
ฝ่ายที่ถูกคุกคามต้องกระทำหรือละเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

สรุปความหมายของ “ภัยคุกคามรูปแบบใหม่” (Non-traditional Threat) หมายถึง
ภัยคุกคามในทุก ๆ มิติ ที่ไม่ใช่ภัยคุกคามเฉพาะมิติด้านการทหารเท่านั้น ได้แก่ ปัญหาโลกร้อน
ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของมวลมนุษยชาติและ
ระบบนิเวศ หรือการเคลื่อนย้ายทุนจากบริษัทข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อประเทศบางประเทศ
สามารถล้มละลายได้ภายในชั่วข้ามคืน หรือการก่อการร้ายและการก่อความไม่สงบที่กระทำต่อผู้
บริสุทธิ์ด้วยความรุนแรงและความหวาดกลัว หรือการค้ำมนุษย์ข้ามชาติ เป็นต้น

2.2 ประเภทของภัยคุกคาม

มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับประเภทภัยคุกคามไว้หลากหลาย ดังนี้

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ม.ป.ป.) กล่าวว่า
ภัยคุกคามแบบดั้งเดิม (Traditional Threat) คือ ภัยคุกคามที่เกิดจากการทำสงคราม การใช้
กำลังทหารเข้าทำการ ในปัจจุบันสงครามเย็นยุติลงและเกิดกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่
ส่งผลให้รูปแบบการดำเนินชีวิตในสังคมประกอบกับการเกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
นวัตกรรมในเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication Technology:
ICT) ที่เชื่อมโยงนี้เข้าหากัน ช่วยให้เกิดการสื่อสารระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับหน่วยงาน
และหน่วยงานกับหน่วยงานเป็นได้ด้วยความสะดวกและรวดเร็ว

สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ (สำนักงานกฤษฎีกา, ม.ป.ป.) ได้สรุป
ปัญหาภัยคุกคามออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่

1. ภัยคุกคามความมั่นคงรูปแบบเก่า ซึ่งมีจุดเน้นความมั่นคงแบบเดิม
(Traditional Security) โดยยังคงมีปัญหาคำคัญที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งจะส่งผล
กระทบต่อไปในอนาคต ได้แก่

1.1 ปัญหาการสู้รบตามแนวชายแดน ซึ่งมีทั้งการสู้รบด้วยกองกำลังติด
อาวุธบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา และไทย-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ และการสู้รบใน
ประเทศรอบบ้านที่ทำให้เกิดปัญหาที่สำคัญตามมา ส่งผลต่อการพัฒนาและการรักษาความมั่นคง
ของไทย ได้แก่

1.1.1 กลุ่มผู้หนีภัยจากการสู้รบในเมียนมาร์ ซึ่งอพยพข้ามแดนเข้ามาอยู่อาศัยในเขตไทยที่ศูนย์พักพิงชั่วคราวบริเวณจังหวัดชายแดนไทย-เมียนมาร์ รวม 9 แห่ง จำนวนกว่า 100,000 คน

1.1.2 การเคลื่อนไหวของชนกลุ่มน้อยบริเวณชายแดนไทย-เมียนมาร์

1.2 ปัญหาการลักลอบหลบหนีเข้าเมือง ซึ่งมีทั้งสาเหตุจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ ปัจจุบันมี 3 กลุ่มสำคัญ ได้แก่

1.2.1 กลุ่มผู้หลบหนีเข้าเมืองกลุ่มชาวโรฮิงญาจากรัฐอะระกัน หรือรัฐยะไข่ ประเทศเมียนมาร์ ที่อพยพมาทางทะเลอันดามันและลักลอบเข้าเมืองไทยบริเวณจังหวัดชายทะเลฝั่งอันดามัน

1.2.2 กลุ่มผู้หลบหนีเข้าเมืองชาวศรีลังกา ซึ่งมีกลุ่มขบวนการใช้ประเทศไทยเป็นสถานที่ติดต่อลักลอบนำชาวศรีลังกาไปประเทศที่สาม โดยใช้สายการบินพาณิชย์นำคนมาพักรอที่ประเทศไทย จากนั้นจึงเคลื่อนย้ายทางรถยนต์ต่อไปทางภาคใต้เพื่อลงเรือเดินทางไปยังประเทศปลายทาง

1.2.3 กลุ่มผู้หลบหนีเข้าเมืองกลุ่มชาวเกาหลีเหนือที่อพยพลักลอบเข้าเมืองไทยผ่านทางชายแดนไทย-เมียนมาร์ และชายแดนไทย-สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว)

1.3 ปัญหาความไม่ชัดเจนของแนวเขตแดน ประกอบด้วย เขตแดนทางบก และเขตแดนทางน้ำ ได้แก่

1.3.1 เขตแดนทางบก ที่ยังมีปัญหาความไม่ชัดเจนของแนวเขตแดนอีกมาก ทั้งชายแดนด้านไทย-เมียนมาร์ ไทย-กัมพูชา และไทย-สปป.ลาว ซึ่งทำให้เกิดการเผชิญหน้าด้วยกำลังทหารในพื้นที่บางจุด

1.3.2 เขตแดนทางน้ำ ซึ่งยังมีความไม่ชัดเจนทั้งในส่วนที่เป็นเกาะแก่งตามลำน้ำที่เป็นเส้นเขตแดน ได้แก่ ลำน้ำโขง สาละวิน และลำน้ำกระบุรี และส่วนที่เป็นเขตทะเลและยังมีปัญหาพื้นที่ทับซ้อนกันหลายจุด ได้แก่ ทะเลอันดามันและอ่าวไทย ซึ่งกลายเป็นข้อพิพาทเรื่องเขตแดนไทยกับประเทศรอบบ้านและเป็นปัญหาการแย่งชิงทรัพยากรทางทะเลในหลายพื้นที่ ส่งผลให้ประเทศไทยขาดโอกาสในการพัฒนาด้านต่าง ๆ และกระทบต่อการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลทั้งในปัจจุบันและอนาคต

1.4 ปัญหาการลักลอบค้าอาวุธสงคราม แม้จะได้ตรวจพบว่าการเคลื่อนย้ายอาวุธสงครามที่มีการค้าขายตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชาลำเลียงไปยังชายแดนไทย-เมียนมาร์

เพื่อส่งจำหน่ายให้กับชนกลุ่มน้อยมีจำนวนลดลง แต่ได้ปรากฏข่าวสารสำคัญว่ากลุ่มผู้ค้า ยาเสพติดในพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการอาวุธสงคราม ซึ่งอาจนำไปใช้ในการคุ้มกันการลักลอบลำเลียงยาเสพติด รวมทั้งจำหน่ายต่อให้กับชนกลุ่มน้อยตามแนว ชายแดนไทย-เมียนมาร์ นอกจากนี้ยังตรวจพบการลักลอบนำอาวุธสงครามเข้ามาในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้ผ่านทางเรือ สินค้าต่างชาติที่เข้ามารับส่งสินค้าในพื้นที่จังหวัดสตูล ตลอดจนมีการ ลักลอบนำเข้าผ่านช่องทางลำเลียงตามภูมิประเทศทางบกตามแนวชายแดนไทย-มาเลเซีย

1.5 ปัญหาการกำหนดสถานะบุคคล ซึ่งมีกลุ่มคนที่ไม่มีสถานะบุคคล ชัดเจนอาศัยในพื้นที่ตามแนวชายแดนไทยหลายกลุ่ม โดยส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ภาคเหนือของไทย และบางส่วนอยู่ในพื้นที่ภาคกลางของไทย

2. ภัยคุกคามความมั่นคงรูปแบบใหม่ ซึ่งมีจุดเน้นความมั่นคงที่ไม่ใช่แบบเดิม (Non-traditional Security) ได้แก่ ความมั่นคงมนุษย์ เป็นต้น โดยยังคงมีปัญหาสำคัญที่ทวีความ รุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในหลายพื้นที่ และส่งผลกระทบต่อการพัฒนาและการเสริมสร้างความ มั่นคงโดยรวมของประเทศ โดยเฉพาะความไม่เท่าเทียมกันด้านโอกาส ได้แก่ โอกาสเข้าถึงบริการ ของรัฐ โอกาสเข้าถึงทรัพยากรและแหล่งทุน เพื่อพัฒนาศักยภาพตนเอง ครอบครัวและคุณภาพ ชีวิตที่ดี เป็นต้น และเป็นผลให้ยังคงมีกลุ่มคนยากจน กลุ่มคนด้อยโอกาส กลุ่มคนที่ยังไม่มีสถานะ ที่ชัดเจน กลุ่มอิทธิพลอำนาจมืด กลุ่มนายทุนผูกขาด และมีชุมชนในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดาร ตลอดจนมีชุมชนแออัดในเขตเมือง ซึ่งเป็นรากเหง้าสำคัญของปัญหาและภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในเชิงพื้นที่ด้วย

2.1 ปัญหายาเสพติด เป็นปัญหาที่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นเป็นลักษณะ ขบวนการหรือองค์กรอาชญากรรมที่มีเครือข่ายดำเนินการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศรอบบ้าน

2.2 ปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ซึ่งเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ทวีความ ซับซ้อนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและก่อผลกระทบเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ โดยในปัจจุบันยังพบว่ามี แรงงานต่างด้าวเป็นจำนวนมากที่ทำงานในพื้นที่ต่าง ๆ อย่างผิดกฎหมาย แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ บริหาร จัดการที่สามารถควบคุมปัญหาผลกระทบสำคัญที่เกิดขึ้นตามมาได้ โดยเฉพาะปัญหาเด็กเกิดใหม่ ในประเทศไทย ปัญหาด้านสาธารณสุข ปัญหาสิทธิมนุษยชน กวาระเบียดชุมชน ปัญหาการปฏิบัติ ตามกฎหมาย และปัญหาอาชญากรรม

2.3 ปัญหาความขัดแย้งในสังคม คือปัญหาจากการเคลื่อนไหวทาง การเมืองที่นำไปสู่การแบ่งออกเป็นฝักฝ่ายหรือสีต่าง ๆ โดยมีช่องทางหลากหลายในการเผยแพร่

ข่าวสารของกลุ่มที่ตอกย้ำความขัดแย้ง นอกจากนี้ยังรวมถึงความขัดแย้งของประชาชนเองเรื่องผลประโยชน์ในการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งยากในการหาข้อยุติ รวมทั้งความขัดแย้งระหว่างประชาชน กับหน่วยงานของรัฐและรัฐบาลเกี่ยวกับการคัดค้านโครงการต่าง ๆ ของรัฐอีกด้วย

2.4 ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลกระทบต่อในมิติความมั่นคงเรื่องเขตแดนและมิติการพัฒนาเรื่องระบบนิเวศน์ โดยยังคงมีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง การบุกรุกพื้นที่ต้นน้ำลำธาร และการบุกรุกป่าชายเลน ซึ่งเกิดจากประชาชนทั่วไปและกลุ่มนายทุน ซึ่งการกระทำเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์เป็นวงกว้างอย่างต่อเนื่อง

2.5 ปัญหาสาธารณสุขขนาดใหญ่ เป็นประเด็นปัญหาที่ให้ความสำคัญ ทั้งสาธารณสุขที่เกิดจากภัยธรรมชาติและภัยที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งเชื่อมโยงกัน โดยเฉพาะภัยที่เกิดจากการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดอุทกภัย และวาตภัยขนาดใหญ่ รวมทั้งภัยแล้งและภัยหนาวที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2.6 ปัญหาโรคระบาด องค์การอนามัยโลกรายงานว่า ในศตวรรษที่ 21 ทั่วโลกจะเผชิญกับโรคติดต่อเชื้อต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ทั้งโรคที่เกิดใหม่ และโรคติดต่อเก่าที่ทวนกลับมาอีกโดยเฉพาะโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนซึ่งถือว่าอันตรายร้ายแรง โรคระบาดที่เกิดขึ้นแล้วคือโรคซาร์ส หรือโรคระบบทางเดินหายใจที่ระบาดในจีน และโรคไข้หวัดนกที่ระบาดในภูมิภาคเอเชีย และโรคไข้หวัดใหญ่ 2009 หรือ H5 N1 ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบรุนแรงต่อเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชน สาเหตุของการเกิดโรคติดต่อที่รุนแรงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สิ่งแวดล้อม พฤติกรรมของคน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การคมนาคมขนส่งที่รวดเร็ว กลุ่มโรคติดต่อใหม่ที่พบในไทยและประเทศรอบบ้านและมีโอกาสระบาดสูง

2.7 ปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ถึงแม้ว่าประเทศไทยนั้นจะไม่ได้เกี่ยวเนื่องโดยตรงกับความขัดแย้งที่เป็นสาเหตุในการก่อการร้ายระหว่างประเทศ แต่ย่อมได้รับผลกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้น เนื่องจากการมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศที่เป็นเป้าหมายการก่อการร้าย รวมทั้งมีชุมชนและมีผลประโยชน์ของประเทศเป้าหมายอยู่ในประเทศไทย ซึ่งเป็นสิ่งจูงใจสำคัญที่เชื่อมโยงให้กลุ่มก่อการร้ายระหว่างประเทศเข้ามาปฏิบัติการในประเทศไทย สำหรับเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติ นอกเหนือจากการค้ามนุษย์ การค้ายาเสพติด การพนันผิดกฎหมาย การโจรกรรม การปลอมแปลงเอกสารเดินทาง การละเมิดลิขสิทธิ์ ตลอดจนอาชญากรรมทางธุรกิจผิดกฎหมายอื่น ๆ แล้ว จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับอาชญากรรมข้ามชาติ

ทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาศัยปัจจัยเกื้อหนุนจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ตรวจจับได้ยากขึ้น ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวและปัญหาการว่างงานในปัจจุบัน ส่งผลให้ปัญหาประเด็นนี้มีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นทั่วโลก โดยเฉพาะการผลิตและค้าขายสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งแพร่หลายในประเทศไทยและสร้างรายได้และความเสียหายมากที่สุด

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร, 2559) ได้กล่าวถึงภัยคุกคามด้านความมั่นคงที่เป็นทั้งภัยคุกคามรูปแบบเดิมและภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ที่ส่งผลให้เกิดภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาการก่อการร้าย หรือปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ในภูมิภาคทั่วโลก ก่อให้เกิดเป็นภัยคุกคามจากการก่อการร้าย

2. ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ยังเป็นภัยคุกคามที่มีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงทั่วโลก โดยมีปัจจัยจากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำเป็นตัวเร่งให้เกิดการขยายตัวของอาชญากรรมหลากหลายประเภท

3. ปัญหายาเสพติด สถานการณ์ยาเสพติดประเทศไทยมีแนวโน้มความรุนแรงเพิ่มขึ้นถึงแม้ว่าภาครัฐจะดำเนินการแก้ไขปัญหาย่างจริงจัง จนสามารถมีผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ได้สูงขึ้นมากกว่าการปฏิบัติการที่ผ่านมา แต่ด้วยข้อจำกัดและเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สถานการณ์ด้านความมั่นคง ฯลฯ นอกจากนี้ โฆษิตเป็นยาเสพติดที่มีแนวโน้มแพร่ระบาดมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเนื่องจากมีราคาสูงและยังมีความต้องการของตลาด สำหรับพืชกระท่อมมีแนวโน้มแพร่ระบาดมากขึ้นในกลุ่มวัยรุ่น โดยนำไปต้ม และเติมส่วนผสมอื่นเรียกว่าสีคูณร้อย แปดคูณร้อย โดยในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จะนำยาเสพติดดังกล่าวมาใช้ในการชักจูงให้วัยรุ่นเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง

4. ปัญหาอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ที่กระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสถาบันหลักการจารกรรมข้อมูลจากองค์กรหรือสถาบันทางเศรษฐกิจและด้านความมั่นคงกำลังเป็นปัญหาใหญ่ที่ต้องสร้างระบบป้องกันและได้รับการทดสอบระบบตลอดเวลา

5. ปัญหาความขัดแย้งในเรื่องการจัดการทรัพยากรพลังงานและสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาระหว่างประชาชนกับภาครัฐ การเสื่อมโทรมและลดลงของพื้นที่ป่าไม้อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่อดีตที่ผ่านมา สืบเนื่องมาจากปัจจัยและเงื่อนไขหลายประการ โดยมีปัญหาซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญ สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

5.1 ในระยะเวลาที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) อย่างต่อเนื่อง ทำให้ประเทศต้องใช้พื้นที่ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและการพลังงานการเกษตรและอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการผลิตเพื่อการส่งออก และการขยายพื้นที่เกษตรกรรม ส่งผลให้ทรัพยากรป่าไม้ถูกทำลายลงอย่างรวดเร็วเพื่อใช้ในการขยายฐานการผลิต

5.2 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - 2555 ประเทศไทยมีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นจาก 57 ล้านคนเป็น 68 ล้านคน ส่งผลให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่ออยู่อาศัยและทำกินเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้จึงขยายตัวเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

5.3 จากข้อมูลกรมป่าไม้พบว่าในปี พ.ศ. 2504 ประเทศไทยมีพื้นที่ป่าไม้ 171 ล้านไร่ หรือร้อยละ 53 ของพื้นที่ทั้งประเทศ ในปี พ.ศ. 2551 เหลือพื้นที่ป่าไม้เพียง 104.7 ล้านไร่หรือร้อยละ 33 ของพื้นที่ทั้งประเทศ จะเห็นได้ว่าระยะเวลา 47 ปี จากปี พ.ศ. 2504 - 2551 พื้นที่ป่าไม้ลดลงถึง 66 ล้านไร่ หรือ 105,600 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 1 ใน 5 ของพื้นที่ประเทศไทย

6. ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและเศรษฐกิจของประเทศชาติ โดยภัยพิบัติทางธรรมชาติ ได้แก่ การเกิดน้ำท่วมหรืออุทกภัย แผ่นดินไหว แผ่นดินถล่ม ความแห้งแล้ง พายุ คลื่นพายุซัดฝั่ง เป็นต้น

7. ปัญหาความขัดแย้งทางสังคม การเมือง การปกครอง ความเชื่อทางศาสนา ความเท่าเทียมทางสังคม อีกทั้งการพาดพิงถึงสถาบันเบื้องสูง สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนในชาติ สามารถสร้างความขัดแย้งทางความคิดได้ ความขัดแย้งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนในชาติ ต้องเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีสันติให้บังเกิดผลอย่างจริงจัง

8. ปัญหาเกี่ยวกับอาวุธสงคราม หลังยุคสงครามเย็น สงครามที่เกิดขึ้นมักเป็นสงครามขนาดเล็กที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งภายในประเทศโดยอาวุธที่ใช้เป็นอาวุธขนาดเล็กซึ่งอาวุธขนาดเล็กนั้นนอกจากจะใช้ในสงครามแล้วยังถูกนำไปใช้ในการก่อปัญหาอาชญากรรม

9. ปัญหาผู้มีอิทธิพล คือการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลกระทำการสนับสนุนการกระทำใด ๆ ที่ผิดกฎหมาย อยู่เหนือกฎหมาย ซึ่งผลของการกระทำนั้นเป็นการบ่อนทำลายเศรษฐกิจสังคมและการเมืองขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

10. ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ สถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นสถานการณ์ที่สร้างเป็นเงื่อนงำโดยนำเรื่องประวัติศาสตร์และเชื้อชาติมาร้อยเรียงเข้ากับศาสนา เพื่อสร้างความรู้สึกแปลกแยกและความชอบธรรมในการเคลื่อนไหว

เพื่อต่อต้านเจ้าหน้าที่รัฐ การยุติสถานการณ์การก่อเหตุรุนแรงฝ่ายรัฐจะต้องได้รับความร่วมมือจากภาคประชาชนในการร่วมกันต่อต้านการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ทุกรูปแบบพร้อมกับการปฏิบัติทางทหารในเชิงป้องกัน หรือกดดันด้วยการถอดถอนแกนนำในระดับหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างให้เกิดสภาวะแวดล้อมที่ปลอดภัยและความสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

11. ปัญหาชนกลุ่มน้อย ปัญหาจากคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย กำหนดเป็น 2 กลุ่มได้แก่

11.1 กลุ่มที่จะเข้ามาใหม่ ได้แก่ ผู้หลบหนีเข้าเมืองที่จะเข้ามาใหม่ทุกกลุ่ม

11.2 กลุ่มที่อยู่ในประเทศไทย แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อย ได้แก่

11.2.1 กลุ่มที่อยู่มานาน ซึ่งยังมีสถานะตามกฎหมายไม่ชัดเจน/สถานะไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

11.2.2 กลุ่มผู้หลบหนีเข้าเมืองที่มีประเด็นปัญหาความมั่นคงประกอบด้วย

1) ผู้หลบหนีเข้าเมืองทางทะเล (โรฮิงญา) มีแหล่งที่มาจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งในมุมมองของรัฐบาลพม่า ชาวโรฮิงญาเป็นพวก “ไม่มีความจงรักภักดี” เนื่องจาก ในอดีตมีชาวโรฮิงญาคนหนึ่งต้องการสร้างรัฐอิสระขึ้นทางอะระกันตอนเหนือ ประกอบกับมีหน้าตาเหมือนชาวบังกลาเทศส่งผลให้พม่าเชื่อว่าชาวโรฮิงญาอพยพมาจากบังกลาเทศ และเป็นพวก “ลี้ภัยอย่างผิดกฎหมาย” ส่วนรัฐบาลบังกลาเทศมีความเห็นเกี่ยวกับชาวโรฮิงญาว่า “แม้จะมีคนบอกว่าชาวโรฮิงญามีต้นกำเนิดมาจากบังกลาเทศแต่บังกลาเทศก็ไม่ยอมรับว่าชาวโรฮิงญาเป็นพลเมืองของประเทศ” ประเทศที่เป็นเป้าหมายเดินทางของชาวโรฮิงญาคือกลุ่มประเทศมุสลิม ได้แก่ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ซึ่งการเดินทางไปประเทศที่หมายจะต้องผ่านประเทศไทยสถานการณ์ปัจจุบันทั้งประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง ไม่มีประเทศใดยินดีให้ชาวโรฮิงญาอยู่ในประเทศ

2) กลุ่มคนหลบหนีเข้าเมืองอื่น ๆ ได้แก่ กลุ่มผู้คนที่หลบหนีเข้าเมือง จะต้องดำเนินส่งตัวกลับตามกฎหมาย ได้แก่ ชาวเกาหลีเหนือ ชาวจีน โดยใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่านหรือเข้ามากระทำผิดกฎหมายในไทย ในปัจจุบันกลุ่มที่มีปัญหามากคือ กลุ่มผู้หลบหนีเข้าเมืองชาวเกาหลีเหนือ มีเป้าหมายการเดินทางคือประเทศเกาหลีใต้ โดยใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่าน

3) กลุ่มผู้หนีภัยจากการสู้รบ คือ ผู้หนีภัยสงครามรวมถึงผลกระทบจากสงคราม คือประชาชนที่อยู่ท่ามกลางการสู้รบระหว่างกองทัพรัฐบาลทหารพม่า กับกองกำลังติดอาวุธของชนกลุ่มน้อย และได้หลบหนีเข้ามาลี้ภัยอยู่ในประเทศไทย ทั้งนี้จำนวนผู้หนีภัยจากการสู้รบเข้ามาอยู่ในพื้นที่พักพิงชั่วคราวตามแนวชายแดน ไทย - พม่า ในพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ จ.ตาก จ.แม่ฮ่องสอน จ.ราชบุรี และจ.กาญจนบุรี ทั้งนี้ปัญหาในขณะนี้คือ ประชากรในพื้นที่พักพิงฯ มีจำนวนคงที่ ทั้ง ๆ ที่มีการดำเนินการส่งไปประเทศที่สามเป็นระยะ ๆ จากอัตราการเกิดของเด็กที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกิดการลักลอบออกมาขายแรงงาน

4) กลุ่มจำเป็นต่อเศรษฐกิจ/แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง 3 สัญชาติ ได้แก่ พม่า ลาว และกัมพูชา การแก้ปัญหาลักลอบเข้ามาของแรงงานต่างด้าวมีมาเป็นเวลาหลายปีแต่ยังไม่สามารถแก้ไขได้

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ม.ป.ป.) ได้สรุปภัยคุกคามเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. ภัยคุกคามทางทหาร คือ ภัยที่เกิดขึ้นจากการรุกรานด้วยกำลังทหารจากภายนอกประเทศ

2. ภัยคุกคามที่ไม่ใช่ทางทหาร คือ ภัยคุกคามที่ไม่มีผลกระทบต่อเอกราชและบูรณภาพแห่งดินแดนโดยตรง ทั้งด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม แต่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติได้ สรุปได้ดังนี้

2.1 ภัยคุกคามที่เกิดจากความยากจนและไร้เสถียรภาพทางการเมือง
ดังนี้

2.1.1 ปัญหายาเสพติด

2.1.2 ปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

2.1.3 ปัญหากองกำลังต่างชาติ

2.1.4 ปัญหาอาชญากรรมตามแนวชายแดน

2.1.5 ปัญหาผู้หนีภัยจากการสู้รบและกลุ่มที่ต่อต้านรัฐบาลของประเทศเพื่อนบ้าน ส่วนมากจะเข้ามาอาศัยและใช้ประเทศไทยในการเคลื่อนไหวต่อต้านรัฐบาลของตน ซึ่งจะสร้างความหวาดระแวงและนำมาซึ่งปัญหาอื่น ๆ ระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นอุปสรรคต่อผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ไทยควรจะได้รับความร่วมมือจากประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งเป็นอุปสรรคต่อการเจรจาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

2.2 ภัยคุกคามที่เกิดจากปัญหาเส้นเขตแดนที่ยังไม่มีความชัดเจนทั้งเขตแดนทางบก และทางทะเล ซึ่งจะนำมาสู่การแย่งชิง ปกป้องแหล่งผลประโยชน์แห่งชาติทั้งทางบก และทางทะเล

2.3 ภัยคุกคามที่เกิดจากจุดอ่อนภายในประเทศที่ส่งผลกระทบต่อความสงบสุขของคนในชาติ ดังต่อไปนี้

2.3.1 ปัญหาที่เกิดจากลัทธิการก่อการร้าย ได้แก่ การก่อการร้ายภายในประเทศแม้ว่าจะลดระดับความรุนแรงลงแต่ยังคงมีความเคลื่อนไหวอยู่ในประเทศ และพยายามคงสภาพกองกำลังติดอาวุธไว้ เพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาผลประโยชน์ดำรงอิทธิพลอยู่ในพื้นที่ ทั้งยังมีการเคลื่อนไหวในลักษณะที่เป็นรูปแบบของการประสานผลประโยชน์กับกลุ่มอิทธิพลในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

2.3.2 องค์กรเอกชนกลุ่มต่าง ๆ ที่มีการดำเนินกิจกรรมการเคลื่อนไหว โดยการเรียกร้องสิทธิและไม่ยอมรับการดำเนินการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล ทำให้อาจส่งผลกระทบต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

3. ภัยจากสาธารณภัยขนาดใหญ่และภัยพิบัติต่าง ๆ คือ ภัยที่เกิดจากธรรมชาติที่ไม่อาจควบคุมได้ และภัยที่เกิดจากการกระทำด้วยน้ำมือมนุษย์ ซึ่งภัยพิบัติเหล่านี้มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นสูงและมีความรุนแรง ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนอีกด้วย

คริสต อับบอต , พอล โรเจอร์ส และ จอนห์ สโลโบดา (Chris Abbott, Paul Rogers & John Sloboda. 2006.) (วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ม.ป.ป.) ได้แบ่งภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (Climate Change) ผลจากการใช้พลังงานจากซากฟอสซิลที่ส่งผลให้เกิด “ผลกระทบเรือนกระจก” (Greenhouse Effect) ทำให้หลายประเทศกำลังมุ่งไปที่พลังงานนิวเคลียร์ โดยแท้ที่จริงแล้วพลังงานนิวเคลียร์กลับไม่ใช่คำตอบที่แท้จริง เพราะการใช้พลังงานนิวเคลียร์กันอย่างแพร่หลายกลับกลายมาเป็นแนวโน้มที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายของเทคโนโลยีและอาวุธนิวเคลียร์ จากปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น มนุษย์ควรที่จะหาแนวทางพลังงานด้านอื่น ๆ มาทดแทน พร้อมทั้งรณรงค์ให้เกิดการนึกคิดถึงการประหยัดพลังงานและใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า

2. การแข่งขันแย่งชิงทรัพยากร (Competition Over Resources) เป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่งที่เกิดจากการบริโภคทรัพยากรธรรมชาติอย่างมหาศาลที่ก่อให้เกิดการแสวงหาและแย่งชิงเพื่อที่จะครอบครองแหล่งพลังงาน

3. การเกิดขึ้นของชนกลุ่มน้อยของชนหมู่มาก (Marginalization of the Majority World) จากสภาพเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันอย่างรุนแรงก่อให้เกิดการกระจุกตัวของความเจริญและความมั่งคั่งส่งผลให้เกิดความแตกต่างในแง่ของคุณภาพชีวิตมีช่องว่างกลุ่มต่าง ๆ อันนำมาซึ่งความอิจฉา โกรธ เกลียดชัง เอารัดเอาเปรียบ ความรู้สึกแปลกแยก และความไม่เท่าเทียมกัน และในที่สุดก็มีการแสดงออกที่ต่างกัน ทำให้บางกลุ่มใช้ความรุนแรงเป็นเครื่องมือในการต่อรองหรือสร้าง ความเท่าเทียม

4. การขยายอิทธิพลทางทหาร (Global Militarization) ถึงแม้สงครามเย็นยุติลงส่งผลให้เหลือขั้วอำนาจเดียวซึ่งน่าที่จะเป็นผลดีและลดการสะสมอาวุธของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก แต่สถานการณ์ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ทั้งนี้เพราะสหรัฐฯ ก็ต้องการขยายอำนาจ ต้องการเป็นประเทศมหาอำนาจ นอกจากนี้กลิ่นอายของระบบอาวุธนิวเคลียร์ก็ไม่ได้จางหาย มีหลายประเทศกลับเริ่มมามองการพัฒนาเทคโนโลยีนิวเคลียร์ และรวมไปถึงอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง (Weapons of Mass Destruction) อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามการเกิดขึ้นมาของภัยคุกคามรูปแบบใหม่นั้นไม่ได้หมายความว่าภัยคุกคามในรูปแบบเดิมจะหมดไป ประเทศหลายประเทศในโลกยังคงอยู่ในสภาวะของความเสี่ยงที่อาจจะมีสงครามเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ 6 ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อให้แผนการศึกษาแห่งชาติบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมาย วิสัยทัศน์ และแนวคิดการจัดการศึกษา โดยยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีเป้าหมายให้คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแล และป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาที่จัดการกระบวนการเรียนรู้และปลูกฝังแนวทางการจัดการความขัดแย้งโดยแนวทางสันติวิธีเพิ่มขึ้น มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้น มีระบบ กลไก และมาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อการจัดระบบการดูแลและป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยใช้แบบติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ส่วนที่ 1 การติดตาม ประเมินผล

การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามตัวชี้วัด แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยจากภัยทุกรูปแบบ โดยระบุรูปแบบภัยคุกคามรูปแบบใหม่เป็น 9 ประเภท พร้อมให้ความหมายไว้ ดังนี้

1. ภัยยาเสพติด หมายถึง ภัยจากยาหรือสารเคมีหรือวัตถุชนิดใดที่เป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ ที่เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายโดยวิธีการกิน ดม สูบ ชีด หรือวิธีใดเป็นช่วงระยะเวลาอันยาวนาน หรือการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทุกประเภท ทำให้ร่างกายทรุดโทรมและต้องการเพิ่มขนาดการเสพยามากขึ้น และมีผลต่อร่างกายและจิตใจ เช่น สารระเหย ยาไอกระพอม โคเคน เฮโรอีน แอมเฟตามีน รวมถึงเหล้า บุหรี่ เป็นต้น

2. ภัยความรุนแรง หมายถึง ภัยที่เกิดจากการใช้กำลังหรือพลังทางกาย การทำร้ายจิตใจ การใช้ถ้อยคำหยาบคาย เหยียดหยาม ด่าทอ ดูหมิ่น เสียดสี ช่มเหง

3. ภัยพิบัติต่าง ๆ หมายถึง ภัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สิน โดยส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมทั้งในระยะสั้น และระยะยาว ซึ่งประกอบด้วย อุทกภัย วาตภัย ภัยหนาว ภัยแล้ง อัคคีภัย ธรณีภัยพิบัติ

4. อุบัติเหตุ หมายถึง ภัยจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิดและไม่ตั้งใจ โดยไม่มีสิ่งบอกเหตุล่วงหน้า แต่มีสาเหตุและส่งผลกระทบที่เป็นเชิงลบ เช่น อุบัติเหตุจากการเดินทางจากบ้านมาโรงเรียน อุบัติเหตุจากการขับซิ่งรถจักรยานยนต์ อุบัติเหตุจากการเล่นน้ำ เป็นต้น

5. โรคอุบัติใหม่ หมายถึง โรคติดต่อชนิดใหม่ มีแนวโน้มที่จะพบมากขึ้นในอนาคต เช่น โรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นต้น

โรคอุบัติซ้ำ หมายถึง โรคติดต่อที่เคยแพร่ระบาดในอดีตกลับมาระบาดขึ้นอีก เช่น โรควัณโรค โรคไข้เลือดออก และโรคมือ เท้า ปาก เป็นต้น

6. ฝุ่น PM 2.5 หมายถึง ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน ที่สามารถแพร่กระจายเข้าสู่ทางเดินหายใจ กระแสเลือด และเข้าสู่อวัยวะอื่น ๆ ในร่างกาย

7. การค้ามนุษย์ หมายถึง การจัดหา การขนส่ง การส่งต่อ การจัดให้อยู่อาศัย หรือการรับไว้ซึ่งบุคคลด้วยความมิชอบตามกฎหมาย การแสวงหาผลประโยชน์จากการค้าประเวณีของบุคคลอื่น การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ การกระทำอื่นเสมือนการเอาคนลงเป็นทาส การทำให้ตกอยู่ใต้อำนาจ หรือการตัดอวัยวะออกจากร่างกาย

8. การคุกคามในชีวิตและทรัพย์สิน หมายถึง การแสดงอำนาจด้วยกิริยาหรือ วาจา เป็นพฤติกรรมที่กระทำอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาหนึ่งโดยการเฝ้าติดตาม ก่อให้เกิด ความเดือดร้อนรำคาญและข่มขู่ ทำให้เหยื่อเกิดความตกใจ หวาดกลัว เช่น การข่มขู่เหยื่อว่าจะทำ อันตรายให้ถึงแก่ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน เป็นต้น

9. อาชญากรรมไซเบอร์ หมายถึง ความผิดที่กระทำขึ้นต่อปัจเจกบุคคลหรือ กลุ่มของปัจเจกบุคคลด้วยเหตุจูงใจทางอาญา มีเจตนาทำให้เหยื่อเสียหายชื่อเสียง หรือทำร้าย ร่างกายหรือจิตใจของเหยื่อทั้งทางตรง ทางอ้อม โดยใช้เครือข่ายโทรคมนาคมสมัยใหม่ เช่น อินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ (ห้องแชท อีเมล กระดานประกาศ และกลุ่มข่าว) โทรศัพท์ เคลื่อนที่ (sms/mms) เป็นต้น

3. โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัด ชลบุรี และจังหวัดระยอง โดยมีโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ตาราง 2 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่เขต พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ลำดับ	โรงเรียน	ขนาด	ลำดับ	โรงเรียน	ขนาด
จังหวัดฉะเชิงเทรา (สังกัด สพม. เขต 6)			14	บางปะกง "บวรวิทยายน"	ขนาดใหญ่
1	เบญจมาชรั้งสุษฎ์	ขนาดใหญ่พิเศษ	15	พุทธรังสีพิบูล	ขนาดใหญ่
2	ดัดดรุณี	ขนาดใหญ่พิเศษ	16	วิทยาราชฎ์รังสรรค์	ขนาดกลาง
3	วัดโสธรวรารามวรวิหาร	ขนาดใหญ่พิเศษ	17	ผาณิตวิทยา	ขนาดเล็ก
4	เบญจมาชรั้งสุษฎ์ 3 ชนะสงสารวิทยา	ขนาดกลาง	18	วัดเปี่ยมนิโครธาราม	ขนาดกลาง
5	เบญจมาชรั้งสุษฎ์ 2	ขนาดใหญ่พิเศษ	19	บางคล้าพิทยาคม	ขนาดเล็ก
6	เตรียมอุดมศึกษา เป็ริงวิสุทธาธิบดี	ขนาดกลาง	20	หนองแห่นวิทยา	ขนาดกลาง
7	เบญจมาชรั้งสุษฎ์ 5	ขนาดเล็ก	21	กาญจนภิเษกวิทยาลัย ฉะเชิงเทรา	ขนาดใหญ่
8	เตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ ฉะเชิงเทรา	ขนาดกลาง	22	พนมสารคาม (พนมอดุลวิทยา)	ขนาดใหญ่พิเศษ
9	บางน้ำเปรี้ยววิทยา	ขนาดใหญ่	23	ราชสาส์นวิทยา	ขนาดเล็ก
10	ดอนฉิมพลีพิทยาคม	ขนาดใหญ่	24	สนามชัยเขต	ขนาดใหญ่

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ	โรงเรียน	ขนาด	ลำดับ	โรงเรียน	ขนาด
11	หมอนทองวิทยา	ขนาดกลาง	25	ไม้แก้ววิทยา	ขนาดกลาง
12	ไผ่ดำพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก	ขนาดกลาง	26	หนองไม้แก่นวิทยา	ขนาดกลาง
13	การทำมาหากินวัดโพธิ์ เฉลิมรักษ์	ขนาดเล็ก	27	แปลงยาวพิทยาคม	ขนาดกลาง
28	มัธยมสิริวัณวรี 3 ฉะเชิงเทรา	ขนาดใหญ่	46	อุทกพิทยาคม	ขนาดเล็ก
29	ก้อนแก้วพิทยาคม	ขนาดเล็ก	47	ปอทองวงษ์จันทร์วิทยา	ขนาดใหญ่
จังหวัดชลบุรี (สังกัด สพม. เขต 18)			48	เกาะโพธิ์ถั้วงามวิทยา	ขนาดใหญ่
30	ชลบุรี (สุขบท)	ขนาดใหญ่พิเศษ	49	เกาะจันทร์พิทยาคาร	ขนาดกลาง
31	ชลราษฎร์รัง	ขนาดใหญ่พิเศษ	50	บางละมุง	ขนาดใหญ่พิเศษ
32	ชลกันยานุกูล	ขนาดใหญ่พิเศษ	51	โพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร	ขนาดใหญ่พิเศษ
33	แสนสุข	ขนาดใหญ่พิเศษ	52	ผินแจ่มวิหาสอน	ขนาดกลาง
34	บ้านสวน (จันทนุสรณ์)	ขนาดใหญ่พิเศษ	53	ศรีราชา	ขนาดใหญ่พิเศษ
35	อ่างศิลาพิทยาคม	ขนาดใหญ่	54	ทุ่งศุขลาพิทยา (กรุงเทพฯอนุเคราะห์)	ขนาดใหญ่
36	หนองรีมงคลสุขสวัสดิ์	ขนาดกลาง	55	บึงศรีราชาพิทยาคม	ขนาดใหญ่
37	บ้านบึง (อุตสาหกรรมอนุเคราะห์)	ขนาดใหญ่พิเศษ	56	สุรศักดิ์พิทยาคม	ขนาดใหญ่
38	บ้านบึง (มณูญพิทยาคาร)	ขนาดกลาง	57	สวนกุหลาบวิทยาลัย ชลบุรี	ขนาดใหญ่พิเศษ
39	วิทยาศาสตร์จุฬารัตน ราชวิทยาลัย ชลบุรี	ขนาดใหญ่	58	เกาะสีชัง	ขนาดกลาง
40	คลองกิวยิ่งวิทยา	ขนาดกลาง	59	สัตหีบพิทยาคม	ขนาดใหญ่พิเศษ
41	หนองใหญ่ศิริวราวิทยา	ขนาดกลาง	60	สิงห์สมุทร	ขนาดใหญ่พิเศษ
42	พานทองสมาชนูปถัมภ์	ขนาดใหญ่	จังหวัดระยอง (สังกัด สพม. เขต 18)		
43	พานทอง	ขนาดใหญ่	61	วัดป่าประดู่	ขนาดใหญ่พิเศษ
44	พนัสพิทยาคาร	ขนาดใหญ่พิเศษ	62	ระยองพิทยาคม	ขนาดใหญ่พิเศษ
45	ทุ่งเหียงพิทยาคม	ขนาดกลาง	63	บ้านฉางกาญจนกุลวิทยา	ขนาดใหญ่พิเศษ
64	เพร็ภษมาตาวิทยา	ขนาดใหญ่	73	วังจันทร์วิทยา	ขนาดใหญ่พิเศษ
65	มาบตาพุดพันพิทยาคาร	ขนาดใหญ่พิเศษ	74	เขาชะเมาวิทยา	ขนาดกลาง
66	ระยองพิทยาคม นิคมอุตสาหกรรม	ขนาดกลาง	75	ชำนาญสามัคคีวิทยา	ขนาดใหญ่พิเศษ
67	ระยองพิทยาคมปากน้ำ	ขนาดใหญ่	76	ชำหลักพิทยาคม	ขนาดกลาง
68	เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้า พระศรีนครินทร์ ระยอง	ขนาดใหญ่	77	สุนทรภู่พิทยา	ขนาดใหญ่

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ	โรงเรียน	ขนาด	ลำดับ	โรงเรียน	ขนาด
69	บ้านค่าย	ขนาดใหญ่พิเศษ	78	ห้วยยางศึกษา	ขนาดกลาง
70	ปลวกแดงพิทยาคม	ขนาดใหญ่พิเศษ	79	มกุฎเมืองราชวิทยาลัย	ขนาดใหญ่
71	นิคมวิทยา	ขนาดใหญ่พิเศษ	80	มาบยางพรพิทยาคม	ขนาดกลาง
72	แก่ง วิทยสถาวร	ขนาดใหญ่พิเศษ			
รวม 80 โรงเรียน					

4. หลักการ แนวคิด และนโยบายการจัดการเกี่ยวกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็นการพัฒนาพื้นที่ ทั้งทางกายภาพและทางสังคม เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 บริบทและลักษณะของโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC)

เนื่องจาก EEC: Eastern Economic Corridor เป็นยุทธศาสตร์เศรษฐกิจของประเทศที่พัฒนาบนพื้นฐานการเติบโตเศรษฐกิจและสังคมอย่างรอบด้าน (Inclusive Growth) ทั้งเพิ่มรายได้ของประชาชนส่งเสริมคุณภาพชีวิตและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไปพร้อม ๆ กัน โดยมุ่งหวังให้เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่เบื้องต้น EEC ครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัดได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรีและระยอง ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นการพัฒนาเชิงพื้นที่ให้เป็นตัวอย่างในการผลักดันประเทศไทยตามนโยบายประเทศไทย 4.0 EEC มีเป้าหมายเพื่อดึงดูดนักลงทุนที่มีศักยภาพให้เข้ามาลงทุนใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยรัฐบาลได้เตรียมความพร้อมในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ด้านกฎหมาย กฎระเบียบ มาตรการที่เชื่อมโยงกับ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย และสิทธิประโยชน์ที่ให้นักลงทุนควบคู่กับการยกระดับเส้นทางคมนาคมพื้นฐานทั้งทางบก เรือและอากาศ (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2561)

1) การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติในการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อพาประเทศไทยก้าวข้ามไปสู่ “ประเทศไทย 4.0” ซึ่งเป็นเศรษฐกิจมูลค่าสูง (Value - based economy) คือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมครอบคลุม 4 มิติ อันประกอบด้วย

1.1) เพื่อให้สามารถก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง มีความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจเป็น “ระบบเศรษฐกิจที่เน้นการสร้างมูลค่า” ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์

1.2) การดำเนินงานเพื่อลดความเหลื่อมล้ำของความมั่งคั่ง ให้มีความอยู่ดีมีสุขทางสังคม เป็น “สังคมที่เดินหน้าไปด้วยกัน ไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ด้วยการเติมเต็มศักยภาพของผู้คนในสังคมเพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคม

1.3) การยกระดับคุณค่ามนุษย์ด้วยการพัฒนาคนไทยให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21” ควบคู่ไปกับการเป็น “คนไทย 4.0 ที่หนึ่งในโลก”

1.4) การรักษาสีเขียวแวดล้อม เป็น “สังคมที่น่าอยู่” มี “ระบบเศรษฐกิจที่สามารถปรับสภาพตามสภาพแวดล้อม” ควบคู่ไปกับการเป็น “สังคมคาร์บอนต่ำ” อย่างเต็มรูปแบบ

2) การเชื่อมโยงระดับภูมิภาค

EEC เป็นการพัฒนาเชิงพื้นที่แห่งแรกที่ขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม ด้วยประเทศไทย 4.0 และนโยบายอุตสาหกรรมโดยใช้ Smart technology (นวัตกรรม-เทคโนโลยี) กับ Smart People (มนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21) ควบคู่กับความต้องการที่แท้จริง EEC เป็นการเชื่อมโยงระดับภูมิภาค คือ

2.1) เป็นศูนย์กลางที่เชื่อม North-South Corridor และ East-West corridor มี 3 สนามบินนานาชาติคือ ดอนเมือง สุวรรณภูมิและอู่ตะเภา

2.2) เป็นศูนย์กลางที่เชื่อมเขตตะวันตกจนถึงอินเดีย เขตตะวันออกขึ้นไปทางเหนือไปถึงเอเชียตะวันออกเฉียงไกล จีน เกาหลีญี่ปุ่น

2.3) อยู่ใจกลาง ASEAN เชื่อมโยง East-West corridor จากพม่าถึงเวียดนาม จากมหาสมุทรอินเดียถึงมหาสมุทรแปซิฟิก เชื่อมโยงภาคใต้ของจีนลงไปถึงสิงคโปร์

3) โครงการพัฒนา

โครงการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงสุด 5 โครงการ ที่จะเริ่มภายในปี พ.ศ. 2560 (2017) เพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่นักลงทุน ประกอบด้วย

3.1) การพัฒนาสนามบินนานาชาติอู่ตะเภาในระยะที่ 1 เพื่อให้เป็นเมืองสนามบิน (Aerotropolis) ทั้งนี้การพัฒนาสนามบินนานาชาติอู่ตะเภา ระยะที่ 1 ให้เป็นเมืองสนามบิน ประกอบด้วย ศูนย์เชื่อมต่อระบบขนส่งรถไฟความเร็วสูง ทางยกระดับและห้างสรรพสินค้า (Commercial Area) พื้นที่ 675 ไร่ อาคารผู้โดยสารแห่งที่ 3 (Terminal 3) รองรับผู้โดยสารได้ 3 ล้านคน Free Trade Zone พื้นที่ 950 ไร่ MRO “Smart Hangar” ใช้ระบบ Scan และ Drone ใน

การตรวจเช็คเครื่องบินที่เข้าสู่ Hangar เพื่อวิเคราะห์ความเสียหายและวางแผนการซ่อมบำรุง 570 ไร่ เป็นพื้นที่ของการบินไทย พื้นที่ 350 ไร่ (TG MRO Capital City) และศูนย์ฝึกอบรมพื้นที่ 200 ไร่

3.2) โครงการรถไฟความเร็วสูง จัดทำรายละเอียดโครงการร่วมลงทุน (PPP) เพื่อประมวลการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงที่เชื่อม 3 สนามบิน ได้แก่ โครงการรถไฟความเร็วสูง และรถไฟทางคู่ 2 สาย คือ รถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพ-ระยอง เชื่อมเส้นทางติดต่อกับ 3 สนามบินนานาชาติ (ดอนเมือง สุวรรณภูมิและอู่ตะเภา) ใช้เวลาภายใน 1 ชั่วโมง รองรับผู้โดยสาร 10 ล้านคน/ปี และรถไฟทางคู่เชื่อมต่อกับ 2 ท่าเรือ นานาชาติไปยังนิคมอุตสาหกรรม ยกกระดับทางคู่จากท่าเรือแหลมฉบัง ไปท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุด เกิดเส้นทางใหม่ ได้แก่ 1) แหลมฉบัง-ปลวกแดง-ระยอง (อยู่ในรายการโครงการในกิจการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ (Project Pipeline)) 2) มาบตาพุด-ระยอง-จันทร์-ตราด (อยู่ระหว่างการศึกษ)

3.3) การลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยเชิญชวนนักลงทุนหลักสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายมาลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ EEC ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ และนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าใน 10 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ การต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิม (First S-Curve) คือ

- 1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next – Generation Automotive)
- 2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)
- 3) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)
- 4) อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology)
- 5) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for The Future)

การเติม 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) คือ อุตสาหกรรมใหม่ที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันและมีผู้สนใจลงทุน ประกอบด้วย

- 1) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Robotics)
- 2) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics)
- 3) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals)
- 4) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)
- 5) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

3.4) การสร้างท่าเรือแหลมฉบัง โครงการขั้นที่ 3 จัดทำรายละเอียดโครงการร่วมลงทุน (PPP) เพื่อประมวลโครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3 ให้เป็นท่าเรือที่มีตู้สินค้าผ่านมากที่สุดเป็นอันดับที่ 10 ของโลก มีเป้าหมายเพื่อรองรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและภูมิภาคที่มีการเปิดเสรีทางการค้า โดยเชื่อมโยงและยกระดับท่าเรือแหลมฉบังเป็นประตูสู่ภูมิภาคทางทะเลพร้อมเพิ่มศักยภาพด้านโลจิสติกส์ ด้วยการเชื่อมโยงการขนส่งระบบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยเฉพาะทางทะเลและทางอากาศ (ท่าเรือแหลมฉบัง-ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ) ขยายการรองรับจำนวนตู้สินค้าจาก 7 ล้าน เป็น 18 ล้าน TEU/ปี (เพิ่มเป็นร้อยละ 250) เพิ่มการส่งออกรถยนต์ถึง 3 ล้านคัน/ปี (เพิ่มเป็นร้อยละ 300)

3.5) การสร้างเมืองใหม่ การสร้างเมืองใหม่เป็นการพัฒนาเมืองเพื่อให้สอดคล้องกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็นพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกซึ่งเป็นการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศในด้านอุตสาหกรรมปิโตรเคมี พลังงานและยานยนต์ เป็นบริเวณที่มีศักยภาพความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางถนน รถไฟ ท่าเรือและนิคมอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาขึ้นเป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียนและส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมาย 10 ประเภท ให้เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต มีพื้นที่ดำเนินการ 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรีและระยอง แบ่งเป็นเขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเขตพัฒนาเมือง ดังนี้

จังหวัดฉะเชิงเทรา พัฒนาเป็นพื้นที่พักอาศัยที่ทันสมัย มีศูนย์กลางการขนส่งระบบรางและรถไฟความเร็วสูงลงสู่ภูมิภาคต่าง ๆ รองรับการย้ายหน่วยงานรัฐและการพัฒนาไปสู่ส่วนราชการแห่งใหม่ในอนาคต

จังหวัดชลบุรี พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการศึกษา ให้เป็นเมืองแห่งการศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรม ซึ่งปัจจุบันมี 3 มหาวิทยาลัย และ 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษารองรับศูนย์กลางด้านการศึกษา ศูนย์ฝึกแรงงาน ศูนย์พัฒนาทักษะนานาชาติ เพื่อตอบสนองและสอดคล้องกับความต้องการด้านอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

ศรีราชา แหลมฉบัง พัฒนาให้เป็นเมืองแห่งความสัมพันธ์ระหว่างที่อยู่อาศัยสถานที่ทำงาน ศรีราชามีความเป็นเมืองและความเรียบง่าย เพียบพร้อมไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกและสถานที่ธรรมชาติ ส่วนแหลมฉบังมีท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่และเป็นประตูหลักแห่งการส่งออกสินค้าสู่อาเซียนและทั่วทุกมุมโลก

พืชมานา สัตว์ปีก พัฒนาเป็นกลุ่มเมืองท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ทั้งด้านการท่องเที่ยว ธุรกิจ โรงแรม การประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ เซ็นทรัลพลาซ่า เซ็นทรัลพลาซ่า การแพทย์ การดูแลผู้สูงอายุและการฟื้นฟูสุขภาพ

อุตสาหกรรม เป็นที่ตั้งของศูนย์ให้บริการด้านอากาศยานและพาณิชย์นาวีของภูมิภาคในอนาคต เสริมธุรกิจการบินและโลจิสติกส์ (Head-quarter Center/ Research center/ Recreative Center) กลไกเชื่อมโยงการท่องเที่ยวพืชมานากับนานาชาติ จุดเชื่อมต่อระบบขนส่งทางรางและถนนสายหลักในอนาคต

จังหวัดระยอง พัฒนาเพื่อเป็นเมืองการศึกษาและวิทยาศาสตร์ เมืองนานาชาติ ธุรกิจทันสมัยและเมืองอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและอุตสาหกรรมพลังงาน มาบตาพุดเป็น 1 ใน 5 ด้านอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในทวีปเอเชียและศูนย์กลางด้านโรงกลั่นน้ำมันและพลังงานในประเทศไทยพัฒนาสู่การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio-polis) 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย อุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย Super Cluster/Cluster ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต พร้อมกับอุตสาหกรรมเป้าหมายอีก 10 ประเภท โดยเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการแข่งขันและสามารถพัฒนาหรือต่อยอดการใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มได้ ประกอบด้วย 5 อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ และ 5 อุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคต

4.2 แผนปฏิบัติการพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัยและเทคโนโลยี

แผนปฏิบัติการพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัยและเทคโนโลยี รองรับการพัฒนาระเบียง เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เป็นหนึ่งในแผนงานย่อยภายใต้แผนการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางดำเนินการในช่วงปี 2560 - 2564 ให้สามารถบรรลุเป้าหมายในการยกระดับการพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัยและเทคโนโลยีในพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2561) ซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1) เป้าหมายในการพัฒนา

1.1) เป้าหมายระยะเร่งด่วน

1) ผลิตครูหรือวิทยากรต้นแบบในอุตสาหกรรมเป้าหมายอย่างน้อย 150 คน สำหรับบุคลากรที่อยู่ในระบบเพื่อปรับเข้าสู่อุตสาหกรรมเป้าหมาย

2) เด็กและเยาวชนได้รับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ หุ่นยนต์ ระบบอัตโนมัติ และระบบสารสนเทศจำนวนอย่างน้อย 40,000 คน

3) เกษตรกรอย่างน้อย 10,000 รายได้ รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี องค์ความรู้ใหม่จากมหาวิทยาลัย

1.2) เป้าหมายระยะปานกลาง

1) จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้และศูนย์บริการ เช่น ศูนย์การเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ศูนย์การถ่ายทอดเทคโนโลยี IoT และศูนย์ทดสอบใบอนุญาตมาตรฐานวิชาชีพ ด้านการออกแบบนวัตกรรมยานยนต์ อย่างน้อย 10 ศูนย์

2) จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนและฝึกอบรมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 60 หลักสูตร เช่น หลักสูตรฝึกอบรมและทดสอบสมรรถนะวิชาชีพคลัสเตอร์หุ่นยนต์อุตสาหกรรม หลักสูตรรถยนต์ไฟฟ้าหลักสูตรหุ่นยนต์อุตสาหกรรม เป็นต้น

2) แนวทางการพัฒนาบุคลากรและการศึกษา

แนวทางการพัฒนาแบ่งเป็นระยะสั้นและระยะปานกลาง โดยระยะสั้น เป็นการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นในสาขาที่มีความพร้อมและมีความต้องการจากนักลงทุน ในอุตสาหกรรมเป้าหมายสำหรับครุต้นแบบเป็นอันดับแรก ระยะปานกลางเป็นการเตรียมการ พัฒนาบุคลากรในพื้นที่ทั้งระบบ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมทั้งจะมีการวางแผนร่วมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

2.1) แนวทางการพัฒนาบุคลากรระยะสั้น

1) การพัฒนาบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

1.1) มาตรการส่งเสริมให้มีการนำเอาผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ เข้ามาและการอนุญาตให้สถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพสูงจากต่างประเทศสามารถดำเนินการ ในพื้นที่ EEC เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยเร่งรัดการนำมาตรการภาษีเพื่อดึงดูดบุคลากรที่มีความสามารถสูงระดับโลก

1.2) จัดทำหลักสูตรระยะสั้นสำหรับฝึกอบรมครูผู้สอน ปรับหลักสูตร ในสองปีสุดท้ายของการศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในโรงงานที่ต้องการเพิ่มทักษะการทำงานใน อุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว

1.3) จัดทำมาตรฐานวิชาชีพและการรับรองมาตรฐาน/คุณภาพ วิชาชีพที่เกี่ยวกับสมรรถนะที่พึงประสงค์ (Skill Sets & Competencies) ตามความต้องการจ้าง งานและการพัฒนาในพื้นที่

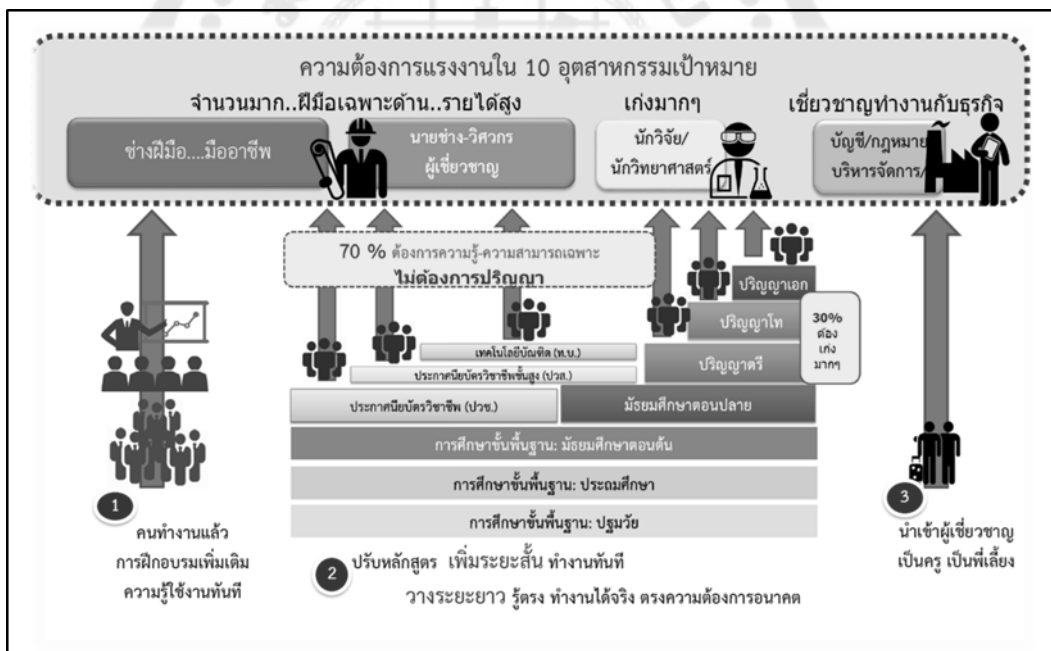
1.4) จัดให้มีห้องแล็บกลางเพื่อใช้ในการฝึกอบรมแรงงาน

2) การพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จัดเตรียมบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตั้งแต่ระดับเด็กและเยาวชนเป็นต้นไป

2.2) แนวทางการพัฒนาบุคลากรในระยะปานกลาง

แนวทางการพัฒนาบุคลากรในระยะปานกลางของแผนปฏิบัติการการพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัยและเทคโนโลยีเพื่อรองรับการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงานใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยแบ่งตามระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมวัยและประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรี ระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการพัฒนานักวิจัย การสร้างนวัตกรรมเชิงนโยบาย ตามกรอบแนวคิดดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4 กรอบแนวคิดการพัฒนาบุคลากรและการศึกษาภายในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2561

4.3 แผนพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560-2564)

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศไทย ด้วยการลงทุนด้านอุตสาหกรรมเพื่อการต่อยอดอุตสาหกรรมเดิมที่มีอยู่และจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) มีวัตถุประสงค์เพื่อปฏิรูประบบเศรษฐกิจของประเทศไทยให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมถึงยกระดับคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งนี้มีสาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ดังนี้

1) กรอบและแนวคิดในการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

จากนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาแผนการศึกษาให้สอดคล้องและรองรับกับความต้องการพัฒนาตามบริบทของแต่ละพื้นที่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยใช้กรอบและแนวคิดในการพัฒนาการศึกษาดังนี้

1.1) แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

1.2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

1.3) นโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

1.4) บริบทและลักษณะของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

1.5) แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

2) เป้าหมายหลักของแผน

2.1) วัตถุประสงค์

เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานในการผลิตและพัฒนากำลังคนทุกระดับการศึกษารองรับการพัฒนาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

2.2) พื้นที่เป้าหมาย

พื้นที่ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง รวมถึงเขตจังหวัดอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่คณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กำหนดเพิ่มเติมโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

3) วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นพัฒนาการศึกษาสู่สากล พัฒนากำลังคนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการทำงานที่หลากหลาย กระจายโอกาสเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

4) พันธกิจ

4.1) ส่งเสริมการจัดการศึกษาทุกระดับอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพมาตรฐานสากล

4.2) ส่งเสริมผู้เรียนทุกระดับให้มีทักษะความสามารถรอบด้าน มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุข

4.3) ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนทุกระดับให้มีความสามารถ มีมาตรฐานในการแข่งขันของประเทศและระดับสากล

4.4) สร้างและพัฒนางานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างผู้ประกอบการและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

4.5) ส่งเสริมการพัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาที่เน้นการมีส่วนร่วมแบบบูรณาการให้สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่

4.4 เป้าประสงค์หลักของแผนพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการบริหารการศึกษาตามบริบทของแต่ละพื้นที่ใน 3 จังหวัด คือ ฉะเชิงเทรา ชลบุรีและระยอง รวมถึงเขตจังหวัดอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่คณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกกำหนดเพิ่มเติมโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เพื่อให้สอดคล้องกับผลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออกทั้ง 3 จุด ของแต่ละจังหวัดแล้ว ยังใช้กรอบและแนวคิดในการพัฒนาการศึกษาตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) นโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

บริบทและลักษณะของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าประสงค์หลักของการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ไว้ในสาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560-2564) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) หน้า 21 และ 22 โดยมีใจความดังนี้ “ประชาชนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศมีคุณภาพชีวิตที่ดี คือ

- 1) ผู้เรียนมีทักษะด้านภาษา มีทักษะการใช้เทคโนโลยีและมีความรู้ด้านอุตสาหกรรมใหม่ สามารถสร้างนวัตกรรมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- 2) ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ด้านอุตสาหกรรมใหม่และมีศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับการปฏิบัติจากสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง
- 3) สถานศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้ในการพัฒนากำลังคนสู่พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- 4) เครือข่ายทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

4.5 แผนพัฒนาภาคตะวันออก พ.ศ. 2560 – 2565 ฉบับทบทวน มิถุนายน 2562

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำแผนพัฒนาภาคตะวันออก พ.ศ. 2560 – 2565 ฉบับทบทวน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาภาคตะวันออกจะมุ่งพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน โดยรักษาสถานเศรษฐกิจเดิมที่มีอยู่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน และสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ โดยได้นำเสนอข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลด้านประชากรและสังคม

1.1 ประชากร

1.1.1 ภาคตะวันออกมีอัตราการเพิ่มของจำนวนประชากรสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการที่ภาคตะวันออกเป็นศูนย์กลางความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมของประเทศ จึงเป็นแหล่งรวมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและแหล่งจ้างงาน ส่งผลให้มีประชากรจากภูมิภาคอื่นอพยพมาพักอาศัยและประกอบอาชีพ

1.1.2 โครงสร้างประชากรของภาคตะวันออกเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในปี 2571 เนื่องจากคนมีการดูแลสุขภาพมากขึ้น ประกอบกับการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความก้าวหน้าทางการแพทย์ จึงทำให้คนมีอายุยืนยาวมากขึ้น

1.1.3 ประชากรเมืองโดยรวมเพิ่มขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเมืองศูนย์กลางของแหล่งจ้างงานที่สำคัญของประเทศ และเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่หลายแห่ง ส่งผลให้อัตราการเพิ่มของประชากรเมืองสูง

1.1.4 ประชากรแฝงกระจุกตัวในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาค ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2560 จังหวัดชลบุรี มีประชากรแฝงมากเป็นอันดับ 4 ของประเทศ (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) และมากที่สุดของภาคตะวันออก 5.07 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ของประชากรแฝงทั้งประเทศ (8.07 ล้านคน) รองลงมาคือ จังหวัดระยอง มีประชากรแฝง 2.41 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ของประชากรแฝงทั้งประเทศ ซึ่งทั้งสองพื้นที่เป็นแหล่งจ้างงานสำคัญของภาค โดยเฉพาะด้านการผลิตอุตสาหกรรมและการบริการ

1.2 แรงงาน

1.2.1 สัดส่วนกำลังแรงงานของภาคตะวันออกมีแนวโน้มลดลง และส่วนใหญ่อยู่ในภาคบริการ

1.2.2 แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษา และแรงงานระดับอาชีวศึกษามีสัดส่วนน้อยมาก

1.2.3 กำลังแรงงานของภาคตะวันออกเข้าสู่ระบบประกันสังคมลดลง

1.2.4 การพึ่งพิงแรงงานต่างด้าวของภาคตะวันออกมีแนวโน้มลดลง

1.3 การศึกษา

1.3.1 ประชากรในภาคตะวันออกมีโอกาสได้รับการศึกษาสูงขึ้นใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของประเทศ

1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

1.4 สาธารณสุข

1.4.1 ประชาชนในภาคตะวันออกมีโอกาสได้รับบริการสาธารณสุขดีขึ้น เนื่องจากมีสถานบริการสาธารณสุขให้บริการครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่

1.4.2 คนในภาคตะวันออกมีแนวโน้มเป็นโรคไม่ติดต่อมากขึ้นซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิต

1.4.3 ภาคตะวันออกมีปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

1.5 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ภาคตะวันออกมีคดีเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินลดลงจาก 187.1 คดี ในปี 2555 เป็น 163.6 คดีต่อประชากรแสนคนในปี 2560

1.6 ความอบอุ่นในชีวิตครอบครัว

ความอบอุ่นในชีวิตครอบครัวมีแนวโน้มดีขึ้น ในขณะที่อัตราการสมรสมีแนวโน้มลดลง

1.7 ความยากจน

สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง และความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ของภาคคงที่ จำนวนคนจนหรือประชากรที่มีรายจ่ายเพื่อการบริโภคต่ำกว่าเส้นความยากจน

2. ข้อมูลด้านสภาวะแวดล้อมของภาคตะวันออก

2.1 สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มลพิษทางอากาศมีแนวโน้มดีขึ้น จากสารอินทรีย์ระเหยง่าย ก๊าซโอโซน และฝุ่นละอองขนาดเล็ก ส่วนใหญ่พบในจังหวัดที่มีเขตประกอบการอุตสาหกรรม

2.2 สถานการณ์ภัยพิบัติ

สถานการณ์อุทกภัยเบาบางลง ช่วงปี 2556-2560 ภาคตะวันออกมีจำนวนหมู่บ้านและครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยลดลง สาเหตุหลักเกิดจากฝนตกหนักติดต่อกันเป็นเวลานาน ประกอบกับการขยายตัวของเมืองส่งผลให้มีการก่อสร้างที่อยู่อาศัยและโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่รับน้ำมากขึ้น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามรูปแบบต่าง ๆ ในสถานศึกษา ซึ่งมีผู้ให้ความสำคัญและทำการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดมา สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

5.1 งานวิจัยในประเทศ

แอนน์ สารจินดาพงศ์ (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการประยุกต์ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกันโรคต่อพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคแพร่ ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังเข้าร่วมโครงการการทดลองมีการรับรู้ความรุนแรงของอุบัติเหตุในสถานศึกษา การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุในสถานศึกษา ความคาดหวังในความสามารถของตนเองต่อพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา และการปฏิบัติในการ

ป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษาไปในทางที่ถูกต้องมากกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า การรับรู้ความรุนแรง การรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยง ความคาดหวังในความสามารถของตนเอง ความคาดหวังในประสิทธิผลของการตอบสนอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการปฏิบัติในการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา

ปัทมา วรสันต์ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่องประสิทธิผลของโปรแกรมสวัสดิศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการเดินทางไปกลับระหว่างบ้านและโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองภายหลังได้รับโปรแกรมสวัสดิศึกษามีความรู้ดีกว่าก่อนการทดลอง กล่าวคือก่อนการทดลองมีคะแนนในระดับปานกลางแต่หลังการทดลองมีคะแนนในระดับดี ส่วนเจตคติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินทางไปกลับระหว่างบ้านและโรงเรียนในกลุ่มทดลองพบว่า ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ เพื่อป้องกันอุบัติเหตุในการเดินทางไปกลับระหว่างบ้านและโรงเรียนพบว่า ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน กลุ่มควบคุมภายหลังได้รับการสอนปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความรู้เพิ่มขึ้นจากก่อนการทดลองมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน เมื่อทดลองทางสถิติพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนเฉลี่ยด้านการปฏิบัติก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมอยู่ในระดับดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เจตคติปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินทางไปกลับระหว่างบ้านและโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมสวัสดิศึกษามีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินทางไปกลับระหว่างบ้านและโรงเรียน

ดาวยศ พลสงคราม (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการดำเนินงานการประกันความปลอดภัยในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพัฒนาคุณภาพที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานประกันความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม และด้านอุบัติเหตุ ยกเว้นการประกันความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการดำเนินงานการประกันความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย

ศูนย์วิจัยเพื่อสร้างความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก (2546) ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ได้ศึกษาโครงการ “โรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัย” ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนมีการปรับเปลี่ยนทางด้านนโยบายความปลอดภัย กล่าวคือ นโยบายด้านความปลอดภัยมีความชัดเจนมากขึ้น ครู นักเรียน และผู้ปกครองได้ความรู้ มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความปลอดภัยไปในทางที่ดีขึ้น และผลจากการดำเนินงาน พบว่า ไม่พบการบาดเจ็บและการตายจากอุบัติเหตุของนักเรียน สถิติการบาดเจ็บลดลง การบาดเจ็บส่วนใหญ่เกิดจากการพลัดตกหกล้มเองหรือชนกับผู้อื่น และล้มโดยไม่ได้ตั้งใจและไม่มีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์ใด ๆ รองลงมาเกิดจากการกระทำโดยผู้อื่น เช่น การผลัก การชกต่อยหรือการทำร้ายด้วยอุปกรณ์ต่าง ๆ ทั้งสองสาเหตุที่กล่าวมาเกิดจากพฤติกรรมมากกว่าสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง 2 สาเหตุนี้ คิดเป็นร้อยละ 57 ของการบาดเจ็บทั้งหมด การบาดเจ็บด้วยสาเหตุอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์รอบตัวร่วมกับพฤติกรรม เช่น บันได โต๊ะ รถ และมิดເລດินສອ ๗ คิดเป็นร้อยละ 47 การบาดเจ็บส่วนใหญ่เกิดในห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ร้อยละ 36.6 รองลงมาคือ การบาดเจ็บที่เกิดบริเวณที่เล่น ที่ออกกำลังกาย เช่น สนามกีฬา สนามเด็กเล่น สนามหญ้า สวนหย่อมสระว่ายน้ำ ร้อยละ 30.3 อันดับ 3 เกิดในบริเวณโครงสร้างตึกเรียน เช่น บันได ระเบียง ร้อยละ 17.6 และพบว่าในเวลาพักกลางวันเป็นเวลาที่มีโอกาสเกิดการบาดเจ็บมากที่สุด ร้อยละ 41.9 รองลงมาเป็นเวลาในระหว่างการเรียนการสอน ร้อยละ 30.8 บาดแผลที่เกิดส่วนใหญ่เป็นบาดแผลถลอกฟกช้ำฉีกขาดถูกทิ่มแทง ซึ่งไม่รุนแรง อวัยวะที่เกิดบาดเจ็บส่วนใหญ่เป็นแขนขา ร้อยละ 60 รองลงมาได้แก่ ศีรษะ ใบหน้า ร้อยละ 26 ฟัน ร้อยละ 5 และตา ร้อยละ 3 และ ร้อยละ 76 ของการบาดเจ็บสามารถให้การดูแลได้ในโรงเรียน ร้อยละ 24 ต้องนำส่งหน่วยรักษาพยาบาลภายนอก สำหรับข้อเสนอแนะ ได้แก่ ควรสร้างกระแสและขยายผลการทำโครงการ โดยจัดทำเอกสารคู่มือและการอบรมแก่โรงเรียนและผู้สนใจ เพื่อสร้างเสริมการเรียนรู้และเป็นแนวทางการปฏิบัติได้จริง ควรขยายการดำเนินการและสร้างเครือข่ายให้มากขึ้นกระจายสู่ชุมชน เพื่อให้เกิดความตระหนักและรับรู้ปัญหาการบาดเจ็บที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและพฤติกรรมต่าง ๆ ควรมีการสร้างองค์ความรู้ผสมผสานให้เกิดการบูรณาการทั้งทางด้านสุขภาพและอุบัติเหตุ สร้างและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความชัดเจน รูปแบบหลากหลาย ให้เด็กมีส่วนร่วมในกระบวนการมากขึ้น และการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของโรงเรียนเพื่อการตรวจและปรับปรุงให้เกิดความปลอดภัยเหมาะสมกับโรงเรียน

วดิน เพ็ชรนาดี (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสำเร็จจากการนำนโยบายความปลอดภัยมาใช้ใน บริษัท National Starch & Chemical (Rayong Plant) จำกัด พบว่า จำนวน

อุบัติเหตุลดลง อัตราความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุก็ลดลงด้วย และสามารถลดค่าใช้จ่ายที่เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งความสำเร็จนี้เกิดขึ้นจาก 3 ส่วนประกอบกัน คือ ส่วนแรก ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญในเรื่องการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยอย่างจริงจัง มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน และมีการติดตามผลการดำเนินงานกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ส่วนที่ 2 ผู้บริหารระดับกลางที่รับนโยบายมา แปลงเป็นแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อให้ผลลัพธ์สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายที่กำหนด ส่วนที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญ คือ ระดับพนักงานที่เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ จะต้องมีความเข้าใจและยอมรับปฏิบัติตาม ตลอดจนมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานและปรับปรุงเสนอแนะงาน

ยุวพร วิศิษฎ์วัฒนกุล (2547) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีเพศต่างกัน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตนด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับการปฏิบัติดี แต่มีการปฏิบัติตนด้านความรุนแรงอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการปฏิบัติตนด้านความปลอดภัยทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนหญิงมีการปฏิบัติตนด้านความปลอดภัยดีกว่านักเรียนชายทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรรณช อยุธยา (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยสภาพการดำเนินงานตามแผนรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาขนาดใหญ่ จังหวัดชัยนาท ผลการศึกษาพบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขภัยสารเสพติด ครูที่ปรึกษาที่มีการรับรู้ว่ามี การดำเนินงานร้อยละ 87.8 ไม่แน่ใจว่ามีการดำเนินงาน ร้อยละ 10.7 และรับรู้ว่ามีไม่มีการดำเนินงาน ร้อยละ 1.5 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศ ครูที่ปรึกษารับรู้ว่ามี การดำเนินงานร้อยละ 76.1 ไม่แน่ใจว่ามีการดำเนินงาน ร้อยละ 20.5 รับรู้ว่ามีไม่มีการดำเนินงาน ร้อยละ 3.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขภัยจากความรุนแรง ครูที่ปรึกษาพบว่า มีการดำเนินงานร้อยละ 78.8 ไม่แน่ใจว่ามีการดำเนินงาน ร้อยละ 16.3 และรับรู้ว่ามี การดำเนินงานร้อยละ 4.9 ด้านการป้องกันและแก้ไขอบายมุข ครูที่ปรึกษาพบว่า มีการดำเนินงาน ร้อยละ 79.8 ไม่แน่ใจว่ามีการดำเนินงาน ร้อยละ 17.9 และรับรู้ว่ามีไม่มีการดำเนินงาน ร้อยละ 2.3

จิตติมา กัตถุญญ (2537) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง จิตสำนึกความปลอดภัยในการจราจรทางบกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตการศึกษา 8 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเขตการศึกษา 8 มีจิตสำนึกความปลอดภัยในการจราจรทางบกอยู่ในระดับดีมากที่สุด นักเรียนชายหญิงมีจิตสำนึกความปลอดภัยในการจราจรทางบกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่บิดา มารดามีระดับการศึกษาต่างกัน มีจิตสำนึก

ความปลอดภัยในการจราจรทางบกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีบิดามารดามีอาชีพต่างกัน มีจิตสำนึกความปลอดภัยในการจราจรทางบกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่เรียนโรงเรียนรัฐบาลกับนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเอกชน มีจิตสำนึกความปลอดภัยในการจราจรทางบกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นิภา มนูญปัจจุ (2545) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษาว่า

1. อุบัติภัยในสถานศึกษา หมายถึง ภัยทุกประเภทที่มีอยู่ในสถานศึกษาและเป็นสาเหตุทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งป่วย บาดเจ็บ พิการ หรือตาย 2. อุบัติภัยเกิดจากภาวะที่ไม่สมดุลของพฤติกรรม สิ่งแวดล้อม และสิ่งที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บ 3. อุบัติภัยสามารถป้องกันได้ ถ้าผู้บริหารระดับสูงของสถานศึกษาได้เริ่มก่อน และให้ความสำคัญแก่งานป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษาอย่างเพียงพอ 4. งานป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษาจะสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือของทุกคนในสถานศึกษานั้น 5. งานป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษาจะมีประสิทธิภาพเมื่อได้ดำเนินงานอย่างเป็นระเบียบมีแบบแผนต่อเนื่อง 6. อุบัติภัยในสถานศึกษาจะลดลงตามเป้าหมายในระยะเวลาอันสั้น ถ้าทุกคนต้องมีความรู้และทักษะในเรื่องการช่วยฟื้นคืนชีพเป็นอย่างดี จึงจะป้องกันความพิการและการสูญเสียของผู้ประสบอุบัติเหตุได้

อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ (2550) ได้นำเสนอผลงานวิจัย เรื่อง "โรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัย" โดยได้กล่าวถึงโรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัยนั้นต้องปฏิบัติ 6 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งโต๊ะ เก้าอี้ สนามเด็กเล่น ของมีคม โดยควรให้นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน ร่วมกันสอดส่องดูแลว่าจุดใดในสถานศึกษาที่มีความเสี่ยงและต้องแก้ไข 2. จัดทำระบบคุ้มครอง เช่น การป้องกันเด็กวิ่งแหกกัน ป้องกันคนแปลกหน้า 3. การเดินทางปลอดภัย เช่น สวมหมวกนิรภัย การเดินทางบนทางเท้า การข้ามถนนที่ถูกต้อง 4. การจัดการกิจกรรมการศึกษาที่ปลอดภัย 5. การสอนหลักสูตรความปลอดภัย และ 6. การมีแผนฉุกเฉินในสถานศึกษา เช่น การฝึกปฐมพยาบาล เป็นต้น

เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ (2552) ได้กล่าวถึง การจัดการและบริหารโครงการ ปลอดภัยในสถานศึกษา ให้พิจารณาดำเนินการในด้านการวางแผนงาน โดยจัดตั้ง กรรมการบริหารโครงการ กำหนดจุดประสงค์ นโยบาย และแผนการดำเนินงานโครงการให้แก่ บุคลากรทุกคนในสถานศึกษาทราบและจัดดำเนินงานโครงการ ควรมีการให้ความรู้ โดยการ จัดการอบรมหรือสัมมนาให้แก่คณาจารย์ ผู้เรียน และบุคลากรต่าง ๆ

วรพงษ์ วิไล และ เสริมศิริ นิลดำ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการรังแกกัน ผ่านโลกโซเชียลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงราย: กรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย: ซึ่งพบว่าลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันของนักเรียนจะมีระดับพฤติกรรมการ รังแกกันผ่านโลกโซเชียลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ทัศนคติของ นักเรียนที่มีต่อการเล่นอินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรมการรังแกกันผ่านโลกโซเชียลกับระดับพฤติกรรม ของนักเรียนที่มีต่อการรังแกกันผ่านโลกโซเชียลมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01

ชินดนัย ศิริสมฤทัย (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการรับรู้ ทัศนคติ และความ ตั้งใจในการเกิดพฤติกรรมการกลั่นแกล้งบนโลกโซเชียล: ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ เกี่ยวกับการกลั่นแกล้งบนโลกโซเชียลในระดับมาก ($M=3.99$) โดยในส่วนของรับรู้เกี่ยวกับการ แกล้งบนโลกโซเชียล กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดว่า การกลั่นแกล้งบนโลกโซเชียลเป็นเรื่องที่ ละเมิดสิทธิ์ส่วนบุคคล ($M=4.63$) ในส่วนทัศนคติต่อการกลั่นแกล้งบนโลกโซเชียล กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยมากที่สุดว่าพฤติกรรมการกลั่นแกล้งบนโลกโซเชียลเป็นสิ่งที่ไม่สมควรกระทำ ($M=4.37$) และในส่วนของความตั้งใจในการเกิดพฤติกรรมพฤติกรรมการกลั่นแกล้งบนโลกโซเชียล ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่จะไม่แสดงพฤติกรรมการกลั่นแกล้งบนโลกโซเชียลอย่างแน่นอนมากที่สุด ($M=4.45$) ซึ่งจากผลการวิจัยในข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าการรับรู้ และ ทัศนคติมักจะมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเกิดพฤติกรรม

กิตติศักดิ์ จุลมณฑล (2554) ได้ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า 1) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ครูที่ปรึกษาที่มีสถานภาพต่างกันมรการ บริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3) ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกันมีการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ศรัญญา อธิชิตะ (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมการความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น จำนวน 5 คน ผลการศึกษา พบว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีพฤติกรรมการความรุนแรง สรุปได้ดังนี้ 1) สาเหตุด้านตนเอง พบว่านักเรียนวัยรุ่นมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับผู้ปกครองเป็นประจำ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการความรุนแรงว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นปกติธรรมดา และการมีพฤติกรรมการความรุนแรงทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน ประกอบกับนักเรียนเป็นวัยรุ่น มีลักษณะเป็นคนไม่ไหวง่าย อารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย 2) สาเหตุด้านครอบครัว พบว่าเกิดจากการมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ครอบครัวหย่าร้าง บิดาหรือมารดาเสียชีวิต นักเรียนขาดการดูแลและเอาใจใส่จากผู้ปกครอง บรรยากาศในบ้านไม่น่าอยู่อาศัย มีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว และ 3) สาเหตุทางสังคม ด้านเพื่อนนักเรียนให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก ถูกเพื่อนชักชวนให้มีเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาท ด้านสื่อ นักเรียนชอบติดตามข่าวนักเรียนนักศึกษายกพวกทำร้ายกันจนส่งผลให้เกิดความเคยชินต่อพฤติกรรมการความรุนแรงว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น ด้านเกมส์ออนไลน์พบว่า นักเรียนเล่นเกมที่มีเนื้อหาความรุนแรงเป็นประจำทำให้ซึมซับเอาพฤติกรรมการความรุนแรงไว้กับตัวเอง และมาแสดงพฤติกรรมการความรุนแรงต่อเพื่อนหรือคนที่อ่อนแอกว่า

โชคชัย แสงสว่าง (2552) ได้ศึกษา การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่าการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีการปฏิบัติแตกต่างกัน ซึ่งผู้บริหารให้ความสำคัญในการบริหารงาน ส่วนครูให้ความสำคัญในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารและครูขาดการประสานความร่วมมือระหว่างกัน ส่งผลให้ขาดการวางแผนงาน ผู้บริหารขาดการนิเทศติดตามงานทำให้การปฏิบัติงานขาดการเชื่อมโยง ส่งผลให้การดำเนินงานขาดประสิทธิผล

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2549) ได้ศึกษาความรุนแรงในวัยรุ่นไทย รายงานการทบทวนองค์ความรู้ และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอจากงานวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในวัยรุ่นที่กระทำผิดกฎหมายและต้องเข้ารับการอบรมในสถานพินิจ พบว่า วัยรุ่นที่กระทำ ความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มาจากฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่ำ มีอัตราของครอบครัวหย่าร้างหรือแยกทางกันสูง และมีพฤติกรรมที่มีปัญหาแบบอื่นมาก่อนที่จะกระทำพฤติกรรมรุนแรง เช่น ใช้สารเสพติด เกี่ยวข้องกับอบายมุข รวมทั้งมีประวัติการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเกเร สำหรับสถานการณ์ที่นำไปสู่วัยรุ่นกระทำรุนแรงนั้นมักเป็นความโกรธ การควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ รวมทั้งการเมาสุรา และการถูกเพื่อนชักชวนให้กระทำผิด ลักษณะ

ของการกระทำผิดของวัยรุ่นเริ่มจากการกระทำผิดที่ไม่รุนแรงก่อน แล้วค่อยทวีความรุนแรงขึ้นในที่สุด และการศึกษาเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาอาชีวะพบว่า การก่อการทะเลาะวิวาทเกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนตัว เช่น ค่านิยมของตัวนักเรียนเองที่นิยมความรุนแรงในการแก้ปัญหา รวมไปถึงค่านิยมเรื่องศักดิ์ศรี ที่ได้รับการปลูกฝังเมื่อเข้าสู่สถาบัน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ทำให้รู้สึกถูกทำทลายศักดิ์ศรีก็ทำให้เกิดพฤติกรรมรุนแรงขึ้นมา

บุญมา นาคะวะรังค์ (2548) ได้ทำการศึกษากระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งภาคตะวันออก การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษากระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคม ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ตามการรับรู้ของครูผู้รับผิดชอบงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำนวน 263 คน ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคม ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก โดยรวมอยู่ที่ระดับมาก สภาพปัญหาทางสังคมของนักเรียนทั้งก่อนและหลังเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมอยู่ที่ระดับน้อย และมีสภาพปัญหาหลังเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนลดลงกว่าก่อนเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลกระทบของปัญหาทางสังคมของนักเรียน ทั้งก่อนและหลังเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ที่ระดับน้อย และมีผลกระทบหลังเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนลดลงก่อนเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

นงลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ (2548) ได้ศึกษาวิจัย การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 พบว่า ด้านพฤติกรรมทางอารมณ์ ด้านยาเสพติด และด้านพฤติกรรมที่เสี่ยงทางเพศส่วนใหญ่มีการดำเนินงานดี สภาพปัญหาทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง สิ่งแวดล้อมและสภาพครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนโดยตรง การแก้ปัญหาควรได้รับความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน ผู้ปกครองและครู ทุกฝ่ายต้องร่วมมืออย่างจริงจังเพื่อลดปัญหาดังกล่าวให้น้อยลง

พูลสุข เพียรพิทักษ์ (2548) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด: กรณีศึกษากิ่งอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา

พบว่าโครงการหมู่บ้านปลอดภัยเสพติดค่อนข้างจะประสบความสำเร็จและเป็นโครงการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ภาครัฐจัดให้ และประชาชนมีส่วนร่วมในการเข้าไปแก้ไขปัญหายาเสพติดร่วมกับภาครัฐ โดยการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกันแก้ปัญหา แต่ก็ยังคงเกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานที่ประชาชนบางส่วนยังขาดความเข้าใจในกระบวนการประชาคมหมู่บ้าน ขาดผู้นำและอาสาสมัครที่เสียสละ เข้มแข็ง และจริงจัง ด้านบุคลากรที่รับผิดชอบในโครงการมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอในการดูแลรับผิดชอบหมู่บ้าน รวมทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ในโครงการไม่มีความมั่นใจในมาตรการรักษาความปลอดภัยของภาครัฐ ซึ่งจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือร่วมใจป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในทันทีและเร่งด่วน เพราะปัญหายาเสพติดทำให้เกิดการสูญเสียต่อทรัพยากรบุคคล และบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศชาติอย่างที่สุด

ทวีศักดิ์ สนธิ (2547) ได้ศึกษาการพัฒนาครูที่ปรึกษาด้านการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสวายวิทยาคาร ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการพัฒนา ครูที่ปรึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจด้านการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลังจากดำเนินการพัฒนาโดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน การมอบหมายงาน การนิเทศ กำกับติดตาม ทำให้ครูที่ปรึกษามีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น

นันทพงษ์ พฤษชาศิริรัตน์ (2546) ได้ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียนและด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับมาก ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านการส่งต่อและด้านการคัดกรองนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ นักเรียนให้ข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง มีความผิดพลาดในการคัดกรองนักเรียน นักเรียนมีปัญหาลแล้วไม่ปรึกษาครู และพฤติกรรมของนักเรียนไม่เปลี่ยนแปลง ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาคือ การสอบถามนักเรียน เพื่อน ผู้ปกครองนักเรียนเพิ่มเติม ตรวจสอบข้อมูลนักเรียนให้

ละเอียด ถี่ถ้วน จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน สร้างความเชื่อมั่นให้นักเรียนว่าครูสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ และมีการติดตามประเมินผลการช่วยเหลือนักเรียนเป็นระยะ อย่างสม่ำเสมอ

เสาวนีย์ สุขชนารักษ์ (2546) ได้ทำการศึกษาปัญหา และแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดติดของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา สหวิทยาเขตบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหายาเสพติดติดของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับปัญหายาเสพติดติดของนักเรียน จำแนกตามลักษณะชุมชนโดยรอบโรงเรียนพบว่าแตกต่างกัน และขอเสนอแนะในการแก้ไขปัญหายาเสพติดติดของนักเรียน เรียงลำดับจากมากที่สุด 3 ลำดับแรกคือ ควรจัดกิจกรรมรณรงค์ให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ผู้ปกครองให้ความรักเอาใจใส่นักเรียน ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด และครูควรให้ความใกล้ชิดกับนักเรียนโดยจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เวท (Waite, 1993) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของอัตราการเกิดอุบัติเหตุในเด็กตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดสวัสดิภาพในโรงเรียน จากการศึกษาพบว่า เนื้อหาหลักสูตรโดยรวมทั้ง 5 เรื่องมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน และมีความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเกิดอุบัติเหตุในเด็ก ยกเว้นเนื้อหาในหัวข้อที่เกี่ยวกับการประเมินผลด้านความปลอดภัยในสิ่งแวดล้อม พบว่าโรงเรียนที่อยู่ในแถบบริเวณพื้นที่ที่มีสภาพเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดอุบัติเหตุในเด็ก

เวสทอर्फฟ์, เดอมอทท์ และฮาโรโคปอส (Wesyhoff, Dermott & Harokopos, 1995) อ้างถึงใน ยิวพร วิศิษฎ์วัฒนกุล, "การเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่มีเพศต่างกัน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในกรุงเทพมหานคร" ได้ทำการวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพของเด็กนักเรียนอายุ 9-13 ปี ชาวแอฟริกา-อเมริกา ชาวลาติน และชาวตอเคเซียน" ในโรงเรียนเขตพลordia โดยพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพประกอบด้วย การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด การทำร้ายร่างกาย การพกพาอาวุธ และการฆ่าตัวตาย ผลจากการวิจัย พบว่า เด็กนักเรียนที่พกพาอาวุธมาโรงเรียนทั้งหมดเป็นชาวลาติน ชาวคอเคเซียนมีการสูดดมสารระเหยน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ผลการศึกษาในเรื่องนี้ชี้ให้เห็นถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพในระหว่างกลุ่มว่ามีความแตกต่างกัน ซึ่งข้อค้นพบนี้จะเป็นตัวช่วยโรงเรียนในการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนที่เฉพาะกลุ่มลงไป

จาโวโรกี (Ling, 2003) ศึกษาความสัมพันธ์ของการดูแลสุขภาพ และความปลอดภัย ในโรงเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ ระหว่างความปลอดภัยของโรงเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษมากกว่าวิชา คณิตศาสตร์ การศึกษาได้นำเสนอผลที่น่าเชื่อถือได้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการดูแลสุขภาพ และความปลอดภัย และความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักเรียนในการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ ความปลอดภัยในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการ เรียนของนักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ โดยที่การดูแลด้านสุขภาพมีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ การ ป้องกันด้านสุขภาพและความปลอดภัยในโรงเรียนเป็นตัวชี้วัดว่า การดูแลรักษาสุขภาพมีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแต่ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ดอร์แมน (Anne, 2004) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ “เราจะเตรียมความพร้อมใน การรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินในโรงเรียนของเราอย่างไร” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความ สนใจในเรื่องความปลอดภัยคล้ายกัน ผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทั้งหมดสนใจเหตุการณ์ฉุกเฉินที่ เกิดจากความรุนแรง อุบัติเหตุที่ก่อให้เกิดความเสียหาย การก่อการร้ายและการบุกรุก ไม่พบความ แตกต่างระหว่างการปฏิบัติตามแผน (คำสั่ง) หรือไม่ปฏิบัติตามแผน พบความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญระหว่างโรงเรียนในชนบท โรงเรียนในเมือง และโรงเรียนที่อยู่ชานเมือง ในเรื่องความ ล้มเหลวในการใช้แผนความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การฆ่าตัวตาย ปัญหาด้านสุขภาพจิตและ การเกิดอัคคีภัย โรงเรียนส่วนใหญ่จะใช้แผนรักษาความปลอดภัยของรัฐมากกว่าใช้แผนของ โรงเรียนเอง ควรฝึกการเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินตามแผนที่กำหนดให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มความมั่นใจว่าจะจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์ได้ โรงเรียนน้อยกว่าครึ่งหนึ่งที่ให้ชุมชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการจัดการกับสถานการณ์ฉุกเฉิน

สเปียร์ (Ann, 2004) ได้ศึกษาผลการจัดกลุ่มสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมก้าวร้าว การใช้ ความรุนแรงและภาวะซึมเศร้าของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมต้น จุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบระดับ ความก้าวร้าว การกระทำผิด และภาวะซึมเศร้าของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมต้น ระหว่างนักเรียนที่ เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และเพื่อศึกษาสภาพความปลอดภัยใน โรงเรียน ตามการรับรู้ของนักเรียน ประชากรในการศึกษาเป็นนักเรียนในระดับมัธยมต้นทั้งหมด 164 คน ทำการทดสอบก่อนและหลังทำการทดสอบ กลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์จะเข้าร่วม กิจกรรมทั้งหมด 12 ชั่วโมง โดยจะเข้ากิจกรรม 1 ชั่วโมง/สัปดาห์ ในการประชุมกลุ่ม และ 2 ชั่วโมง/ สัปดาห์ ในการเข้ากิจกรรมนอกห้องเรียน จะมีผลต่อการแสดงภาวะซึมเศร้า และมีผลต่อ

พฤติกรรมทางสังคม ภาวะซึมเศร้าวัดโดยใช้ปัจจัยในการป้องกันตัวเองของแต่ละบุคคลที่มีความเกี่ยวพันทางสังคม (โรงเรียน, ครอบครัว, พื้นฐานทางสังคม) ความสามารถส่วนตัว (ความคิด, การควบคุมตนเอง, ความคาดหวังและมุมมองจากภายนอก) ความสามารถทางสังคม (การประเมินค่า, ความเชื่อมั่น, ความร่วมมือ) ความก้าวร้าวและการกระทำผิด วัดโดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าจากการรายงานตนของวัยรุ่นเกี่ยวกับการรับรู้ในการได้รับการบริการด้านความปลอดภัย และความสามารถในการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม ผลของการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมสำหรับผู้เข้าร่วมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพของข้อมูลตามเจตคติ และมีความตั้งใจเปลี่ยนพฤติกรรมหลังจากเข้าโปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ แต่การประเมินผลก่อนและหลังควรมีกระบวนการที่เข้มงวดและต่อเนื่อง จึงจะส่งผลต่อคะแนนการรับรู้ที่แท้จริง

กิบสัน (Gibson, 2004) ได้ศึกษาการชมชู้รังแก่นักเรียนตามการรับรู้ของครูโรงเรียนประถมและมัธยมต้น โดยสำรวจครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ประจำตำบลที่มีวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่ต่างกัน จากโรงเรียนประถมและมัธยม จำนวน 3 โรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและสอนในระดับมัธยม ครูเพศหญิงมองว่าการทำร้ายร่างกายเป็นเรื่องที่รุนแรงกว่าครูเพศชาย พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชายถูกมองว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ แต่การที่เพศหญิงทำร้าย ชมเชงเพศชายนั้น ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติ ผู้ชายจะไม่เห็นพฤติกรรมอันธพาลเป็นพฤติกรรมที่แตกต่างจากสังคมตรงกันข้ามกับผู้หญิง ครูจำนวนน้อยมาที่มีความรู้เกี่ยวกับผู้หญิงเกี่ยวกับพฤติกรรมก้าวร้าว แต่ไม่ได้มองว่าเป็นปัญหาที่สำคัญอะไร เมื่อพิจารณาถึงความสนใจที่เชื่อมโยงกับการเกิดความรุนแรงในโรงเรียน พฤติกรรมอันธพาลถูกมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งเป็นความเชื่อที่ควรได้รับการเอาใจใส่ ผู้บริหารผู้ให้คำปรึกษามองว่าไม่มีวิธีการป้องกันที่เป็นข้อตกลงร่วมกันกับนักเรียน เมื่อเหตุการณ์ที่เกิดจากความก้าวร้าว การชมชู้รังแก่นักเรียนในห้องเรียน ดังนั้น การฝึกให้ครูมีความรู้ความสามารถในการจัดการกับพฤติกรรมอันธพาลเป็นสิ่งจำเป็น ถ้าครูตระหนักและมีความรับผิดชอบในการจัดการกับพฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดขึ้น พวกเขาจะสามารถไกล่เกลี่ยดูแลเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นได้ด้วยตนเอง

บรุกแมน (Brugman, 2004) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการป้องกันความรุนแรงสำหรับบุคลากรในโรงเรียนมัธยมปลายออกสเชลลา รัฐฟลอริดา ในด้านวิธีการป้องกันความรุนแรงสำหรับบุคลากรเพื่อให้เกิดความปลอดภัย การใช้โปรแกรมที่ประสบความสำเร็จ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันความรุนแรง มาตรการที่เกี่ยวกับการควบคุมสถานการณ์ฉุกเฉิน บทบาทของผู้ปกครองในการรักษาความปลอดภัย ทักษะที่จำเป็นในการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน และการประเมินโปรแกรมความปลอดภัยเพื่อพัฒนาการผลิต ที่งานพัฒนาออกแบบโปรแกรม

พิเศษที่จะฝึกบุคลากรในโรงเรียนในการป้องกันความรุนแรง เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาโดยใช้ คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องและกรรมการชุดอื่น วิจารณ์และประเมินยุทธศาสตร์การป้องกันความรุนแรง ประเมินความต้องการสำหรับโปรแกรมการป้องกันความรุนแรงที่มีผลกระทบมากที่สุด ในระดับมัธยมปลาย คณะกรรมการนำผลที่ได้มาพัฒนารูปแบบของโปรแกรมและกำหนดนโยบาย ด้านต่าง ๆ

นิคเคล (Nickell, 2005) ได้ศึกษาสำรวจความปลอดภัยในโรงเรียนเพื่อพัฒนา ความสัมพันธ์ของแนวคิดหลัก ที่เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน ผลของการศึกษาพบว่า ปัจจัย สำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยของโรงเรียนมี 3 ด้าน ได้แก่ สภาพของโรงเรียนที่ทำให้มีความรู้สึก ความปลอดภัยจากการถูกรังแก มีสวัสดิภาพ ความเอาใจใส่ดูแลพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยงของโรงเรียน มาตรการที่ใช้เกี่ยวกับความปลอดภัย โครงสร้างที่พบนี้เป็นตัววัดความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับ ความปลอดภัยในโรงเรียน

ซิกเลอร์ (Ziegler, 2005) ได้ศึกษากรณีโปรแกรมความปลอดภัยของโรงเรียนประจำ ตำบลในเมืองโพสทาว์น เกี่ยวกับการควบคุมให้เกิดความปลอดภัยของผู้บริหารโรงเรียน ศึกษาใน โรงเรียนที่มีประสบการณ์เกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน การเกิดความรุนแรงในโรงเรียนในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา ผลการศึกษาพบว่าโรงเรียนต้องการยามที่มีความรับผิดชอบเพื่อความปลอดภัยในโรงเรียน การดูแลผู้ที่มาติดต่อกับโรงเรียน โรงเรียนต้องเน้นความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักเรียน เป็นหลัก

วาร์นแฮม (Anne, 2005) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัยของโรงเรียนในแง่สิทธิของ นักเรียน เพื่อเปรียบเทียบมาตรการในการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนในอเมริกา อังกฤษ และออสเตรเลีย ผลการวิจัยพบว่า การใช้มาตรการด้านความปลอดภัยจะมีความเข้มงวดใน อเมริกา แต่เป็นเรื่องใหม่ของโรงเรียนในนิวซีแลนด์ โรงเรียนในนิวซีแลนด์จะเรียนรู้จาก ประสบการณ์ในการดำเนินงานของโรงเรียนอื่นที่เหมาะสม โดยมีรูปแบบที่เป็นมาตรฐานของ การปฏิบัติในแต่ละตัวชี้วัด ควรเอาใจใส่ดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม ตรวจสอบสาเหตุ ของพฤติกรรม ปรับเปลี่ยนกฎระเบียบในการทำโทษนักเรียนให้รุนแรงน้อยลง และควรเพิ่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนให้มากขึ้น และยังพบอีกว่านักเรียนมีส่วนร่วมที่ดีที่สุด ในการปรับเปลี่ยนตัวชี้วัดด้านความปลอดภัยในโรงเรียน และชุมชนควรมีการประชุมร่วมกัน เพื่อพิจารณาทางเลือกเกี่ยวกับการออกกฎระเบียบวินัย และการลงโทษของนักเรียน สรุปคือความ ปลอดภัยของโรงเรียน ชุมชนควรให้การสนับสนุนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยพัฒนาวัฒนธรรมที่

เป็นพื้นฐานของชุมชนด้วยความเป็นประชาธิปไตย และมอบอำนาจบางอย่างให้เยาวชนที่มีความรับผิดชอบ ให้มีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการจัดการศึกษา

สโตคเคิลีย์ (Stokely, 1978) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนสำหรับการป้องกันสารเสพติด ซึ่งในขั้นแรกเพื่อการประเมินผลการป้องกันสารเสพติด ซึ่งดำเนินการร่วมกันโดยโรงเรียนและชุมชนในรัฐแคลิฟอร์เนีย เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ โดยประเมินผลที่ได้รับและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ที่บรรลุสำเร็จสูงสุดคือการมีส่วนร่วมในการป้องกันภัยยาเสพติดของนักเรียน ผลการแนะนำของครูประจำชั้น ส่วนวัตถุประสงค์ที่ยังต้องได้รับการพัฒนา ได้แก่ การประสานสัมพันธ์กับชุมชน การมีส่วนร่วมในการวางแผนของนักเรียนและการจัดสรรเงินงบประมาณ

มัลฮอลล์ (Mulhall, 1995) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การตรวจสอบผลของการใช้หลักสูตรและไม่ใช้หลักสูตรในโครงการป้องกันการติดยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดของวัยแรกรุ่น เพื่อประเมินผลกระทบของโครงการป้องกันการเสพยาเสพติดในเด็กวัยแรกรุ่น โดยการใช้หลักสูตรและไม่ใช้หลักสูตรซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผลการวิจัยพบว่า โครงการป้องกันยาเสพติดของโรงเรียนสามารถให้ผลทางบวกต่อความรู้ และทัศนคติ แต่มีผลทางลบต่อแอลกอฮอล์ บุหรี่ และยาเสพติดอื่น ๆ หลังการทดลองและติดตามผล 1 ปี พบว่า โครงการไม่มีผลกระทบต่อ การเพิ่มทักษะการต้านในกลุ่มเพื่อน หรือลดความไวต่อความกดดันของกลุ่มเพื่อน

เลเรส (Lares, 1995) ได้ศึกษาความเข้าใจหลักการ และการปฏิบัติตามหลักการ บริหารจัดการคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จ (Total Quality Management) ในด้านวินัยนักเรียนเพื่อกำหนดคุณภาพของระบบการดูแลจัดการวินัยและการแก้ปัญหาวินัยนักเรียน พบว่า หลักการของ TQM ในการแก้ไขปัญหาวินัยนักเรียนใช้ประโยชน์ได้ การทำให้นักเรียนพัฒนาการมีวินัยที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับทำให้ผู้ใหญ่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือนักเรียนหาแนวทางในบรรยากาศแห่งความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีผลทำให้นักเรียนรู้สึกว่าได้รับการสนับสนุนและเสริมสร้างความสำเร็จในการมีพฤติกรรมของตนเอง

จอห์นสัน และสโคลส์ (Johnson & Scholes, 2003) ได้ศึกษากลยุทธ์การพัฒนาองค์กร พบว่า ผู้นำเชิงกลยุทธ์เป็นผู้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการพัฒนากลยุทธ์และเป็นผู้ที่มองเห็นการเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยข้อมูลในการออกแบบองค์กรผ่านกลยุทธ์ในการวิเคราะห์และการวางแผนกลยุทธ์ นอกจากนี้แล้วจะเห็นได้ว่ากลยุทธ์ที่จัดหามาเป็นรูปแบบที่ตั้งอยู่บน

พื้นฐานของประสบการณ์ส่วนบุคคลและการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กรเป็นผลกระทบมาจากความเป็นมาขององค์กร และวัฒนธรรมขององค์กรในอดีต ดังนั้นบทบาทด้านความคิดที่เพิ่มเติมอย่างเด่นชัดของผู้บริหารเชิงกลยุทธ์คือ การมีวิสัยทัศน์ ภารกิจและจุดประสงค์ที่ชัดเจน อันนำไปสู่การกำหนดส่วนอื่น ๆ ในองค์กรที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง เพราะความมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวนี้ นำไปสู่ความสำเร็จของกลยุทธ์องค์กร

The Calhoun School (2003 อ้างถึงใน สุจิตา ภักดีบุญ , 2548) ได้มีการนำระบบการให้คำปรึกษาไปใช้ในโรงเรียน โดยยึดหลักที่ว่า นักเรียนแต่ละคนก็จะมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ที่ต่างกันไป จึงจัดให้มีครู หรือทีมที่คอยให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง โดยครูที่ปรึกษาของนักเรียนจะได้มีโอกาสพบปะกับผู้ปกครองของนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง แต่จะมีความแตกต่างระหว่างนักเรียนระดับประถม และมัธยมในการทำหน้าที่ของครูที่ปรึกษา คือ นักเรียนระดับประถมจะมีครูที่ปรึกษาหรือทีมที่ปรึกษาเป็นครูประจำวิชา หรือครูประจำชั้นที่ทางโรงเรียนมอบหมายให้ดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่นักเรียนระดับมัธยมจะมีการคละระดับชั้นเป็นกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนหลายระดับ ซึ่งนักเรียนสามารถร่วมกันเลือกครูที่ปรึกษาที่เขาต้องการมาดูแลได้ ครูที่ปรึกษาจะดูแลนักเรียนทั้งในด้านการเรียน และในด้านสังคม ความเป็นอยู่ รวมทั้งประสานงานระหว่างโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครองอีกด้วย

จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ และเอกสารการรายงานด้านประชากรและสังคม ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมหรือพื้นที่พิเศษนั้นจะส่งผลดีต่อท้องถิ่นโดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก แต่ในทางตรงกันข้าม หากไม่มีการควบคุมที่ดี ก็อาจส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม เกิดปัญหาในด้านเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ ตามมากระทบกันเป็นลูกโซ่ จะเห็นได้ว่าผลกระทบจากการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมหรือพื้นที่พิเศษดังกล่าว จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของประชาชนในชุมชนในแต่ละบริบทแตกต่างกัน แต่เนื่องด้วยปัญหาที่กระทบดังกล่าวนั้น บางสิ่งเป็นการคุกคามต่อประชาชนในชุมชน รวมถึงโรงเรียนและนักเรียนที่อยู่ในพื้นที่อุตสาหกรรมหรือพื้นที่พิเศษนั้น ๆ การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งด้านการสื่อสาร

เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้ว ในเชิงลบก็ปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่า ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาด้านอุบัติเหตุ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ ปัญหาการระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ ปัญหาความรุนแรงในสังคม ปัญหาครอบครัวซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัวที่ไม่เหมาะสม หรืออื่น ๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ภาวความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เติบโตตามที่มุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะบุคลากรในโรงเรียน ซึ่งมีผู้บริหาร และครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์ และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตงอกงาม การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นจึงมีประโยชน์และมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่จัดการศึกษาให้กับเยาวชน ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต และมีวุฒิภาวะที่ยังน้อยทำให้เด็กวัยนี้มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อภัยคุกคามรูปแบบใหม่เป็นอย่างมาก ผู้ที่เกี่ยวข้องควรช่วยกันเอาใจใส่และดูแลกันและกันให้ดี ช่วยในการป้องกัน แก้ไขปัญหา และส่งเสริมคุณภาพของนักเรียน โรงเรียนควรมีการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในพื้นที่ และนำวิธีดำเนินการต่าง ๆ ไปปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) และระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 การศึกษาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ตอนที่ 3 การประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และตอนที่ 4 การทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ตาราง 3 สรุปขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	ผลลัพธ์
ตอนที่ 1 การศึกษาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดภัยคุกคามรูปแบบใหม่ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 2. การสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูล ผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน เครื่องมือ แบบสัมภาษณ์ การเก็บข้อมูล การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ สถิติที่ใช้ วิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)	- กรอบแนวคิดภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก - การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	ผลลัพธ์
<p>ตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p>	<p>1. จัดทำตาราง SWOT Analysis จาก การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม</p> <p>2. จัดทำ TOWS Matrix เพื่อร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>3. พัฒนา (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>4. ตรวจสอบ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group Discussion)</p> <p>ผู้ให้ข้อมูล ผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน</p> <p>สถิติที่ใช้ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group Discussion)</p>	<p>- ตารางวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก</p> <p>- (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p>
<p>ตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p>	<p>1. ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>ผู้ให้ข้อมูล ผู้ทรงคุณวุฒิ 19 คน</p> <p>เครื่องมือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้</p> <p>สถิติที่ใช้ การหาค่าความถี่ และการทดสอบค่าไคสแควร์ (chi-square test)</p>	<p>- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p>

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	ผลลัพธ์
ตอนที่ 3 (ต่อ)	2. พัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัย คุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียน มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงฉบับสมบูรณ์	- กลยุทธ์การบริหารจัดการภัย คุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียน มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออกเฉียงฉบับ สมบูรณ์
ตอนที่ 4 การทดลองใช้กลยุทธ์ การบริหารจัดการภัยคุกคาม รูปแบบใหม่ของโรงเรียน มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออกเฉียง	1. ทดลองใช้ 1 กลยุทธ์หลักของกลยุทธ์ การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบ ใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียง 2. สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่ได้จากการทดลองใช้ กลยุทธ์ฯ ผู้ให้ข้อมูล ผู้บริหาร และครู จำนวน 10 คน เครื่องมือ แบบสอบถามความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการ ทดลองใช้กลยุทธ์ฯ สถิติที่ใช้ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	- ผลจากการนำ 1 กลยุทธ์หลักไป ทดลองใช้กับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาค ตะวันออกเฉียง จำนวน 1 โรงเรียน - ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	3. พัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัย คุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียน มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงฉบับสมบูรณ์นำเสนอต่อ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	- กลยุทธ์การบริหารจัดการภัย คุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียน มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออกเฉียงฉบับ สมบูรณ์

ตอนที่ 1 การศึกษารัศุกคความรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาพัฒนาเป็นร่างกรอบแนวคิดการบริหารจัดการรัศุกคความรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้ร่างกรอบแนวคิดในการวิจัย 4 กรอบแนวคิด ดังนี้

1. กรอบแนวคิดรัศุกคความรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้แก่ 1) รัศุกคเสพติด 2) รัศุกคความรุนแรง 3) รัศุกคอุบัติเหตุ 4) รัศุกคโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น COVID-19 เป็นต้น) 5) รัศุกคอาชฎากรรมไซเบอร์

2. กรอบแนวคิดการพัฒนากลยุทธ์ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม 2) การกำหนดกลยุทธ์ 3) การตรวจสอบและประเมินกลยุทธ์ 4) การปรับปรุงกลยุทธ์

3. กรอบแนวคิดการประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการรัศุกคความรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 1) ความเหมาะสม 2) ความเป็นไปได้

4. กรอบแนวคิดการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการรัศุกคความรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขั้นที่ 2 นำเสนอกรอบแนวคิดการวิจัยที่สมบูรณ์ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ขั้นที่ 3 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เกี่ยวกับรัศุกคความรูปแบบใหม่ที่พบในพื้นที่และแนวคิดในการบริหารจัดการรัศุกคความรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

1) สัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับรัศุกคความรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

2) สัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการรัศุกคความรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 8 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย

(1) ผู้ให้ข้อมูลด้านรัศุกคเสพติด จำนวน 2 คน

(2) ผู้ให้ข้อมูลด้านรัศุกคความรุนแรง จำนวน 1 คน

- (3) ผู้ให้ข้อมูลด้านภัยอุบัติเหตุ จำนวน 1 คน
- (4) ผู้ให้ข้อมูลด้านภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ จำนวน 2 คน
- (5) ผู้ให้ข้อมูลด้านภัยอาชญากรรมไซเบอร์ จำนวน 2 คน

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม

ดำเนินการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก ดังนี้

- 1) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยการนำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกมาจัดกลุ่ม โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มจุดแข็ง และกลุ่มจุดอ่อน
- 2) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยการนำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกมาจัดกลุ่ม โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มโอกาส และกลุ่มภาวะคุกคาม

ตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ขั้นที่ 1 จัดทำตาราง SWOT Analysis โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาของสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อน และสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาสและภาวะคุกคามมาใส่ลงในตาราง

ขั้นที่ 2 จัดทำ TOWS Matrix เพื่อร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

- 1) จัดทำตารางวิเคราะห์ TOWS Matrix
- 2) จับคู่สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก
  - 2.1) จับคู่จุดแข็ง-โอกาส (SO) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสม โดยการใช้จุดแข็งที่ได้รับโอกาสมากที่สุด
  - 2.2) จับคู่จุดอ่อน-โอกาส (WO) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสม โดยการลดจุดอ่อนเพิ่มโอกาส
  - 2.3) จับคู่จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม (ST) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสม โดยการใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม/ภาวะที่เป็นอุปสรรค
  - 2.4) จับคู่จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม (WT) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสม โดยการลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม/ภาวะที่เป็นอุปสรรค

ขั้นที่ 3 พัฒนา (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่จะเกิดผลต่อการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและกำหนดเป็นกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการต่อไป

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกโดยการประชุมกลุ่ม (Focus Group Discussion)

1) จัดประชุมกลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนโยบายการบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสาธารณสุข จำนวน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านยาเสพติด จำนวน 1 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านไซเบอร์ จำนวน 1 คน ได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พร้อมทั้งชี้แจงข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในเชิงลึกอย่างละเอียด

2) การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยจากตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

1) ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ 19 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

3) สถิติที่ใช้ คือ การหาค่าความถี่ (frequency) ของผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ และทดสอบความแตกต่างของค่าความถี่ด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ (chi-square test)

โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบประเมิน ดังนี้

- 1) กำหนดประเด็นในการสร้างแบบประเมิน
- 2) จัดทำ (ร่าง) แบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

- 3) ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน ความถูกต้องและความชัดเจนของการใช้ภาษา และความตรงของข้อความกับวัตถุประสงค์ โดยนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4) แก้ไขปรับปรุงแบบประเมินและจัดทำแบบสมบูรณ์เพื่อนำไปดำเนินการเก็บข้อมูล

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล นำกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ส่งให้ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 19 คน เป็นรายบุคคล เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำกลยุทธ์ไปใช้ โดยการเก็บข้อมูลและสรุปผลจากแบบสอบถามที่เป็น Google Form

6) การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์ผลจากแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยการหาค่าความถี่ (frequency) ของผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ และทดสอบความแตกต่างของค่าความถี่ด้วยการทดสอบไคสแควร์ (chi-square test) โดยพิจารณาว่า ค่าความถี่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในทางที่มีค่าความถี่ที่เห็นว่าเหมาะสมหรือเป็นไปได้มากกว่าค่าความถี่ที่เห็นว่าไม่เหมาะสมหรือเป็นไปได้ แปลความหมายได้ว่า ตัวบ่งชี้หรือวิธีดำเนินการนั้นมีความเหมาะสมหรือมีความเป็นไปได้ อย่างมีนัยสำคัญ

ขั้นที่ 2 พัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกฉบับสมบูรณ์ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ตอนที่ 4 การทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ขั้นที่ 1 ทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยการนำไปใช้จริงในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 โรงเรียน เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

1) ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกจำนวน 1 โรงเรียน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 10 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

3) ผู้บริหารสถานศึกษาเลือกกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จำนวน 1 กลยุทธ์หลักไปทดลองใช้แก้ปัญหาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 โรงเรียน เป็นเวลา 1 เดือน

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ส่งให้ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู เป็นรายบุคคล

5) การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 10 คน นำมาปรับปรุงแก้ไขกลยุทธ์ การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาค ตะวันออก เพื่อจัดทำเป็นรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียน มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกฉบับสมบูรณ์ และนำเสนอต่ออาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- 2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- 3) เพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- 4) เพื่อทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ดำเนินการวิจัยโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การสอบถามความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล นำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิด้านสาธารณสุข และด้านยาเสพติด จำนวน 8 คน

ตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

- 1) SWOT Analysis ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- 2) TOWS Matrix ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- 3) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

4) กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ตอนที่ 3 การประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

1) ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

2) กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ฉบับสมบูรณ์

ตอนที่ 4 การทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

1) ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ตอนที่ 1 การศึกษารายบุคคลแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการรายบุคคลแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่โครงสร้างในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสาธารณสุข และผู้ทรงคุณวุฒิด้านยาเสพติด จำนวน 8 คน โดยสามารถแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างอิสระ จากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารจัดการรายบุคคลแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สรุปเป็นประเด็นสำคัญในการบริหารจัดการ ดังนี้

1. รายบุคคลด้านยาเสพติด

ตาราง 4 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในรายบุคคลด้านยาเสพติด

ปัจจัย 6 ด้าน (รูปแบบ 2S 4M)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. โครงสร้างและนโยบายองค์กร (Structure and Policy : S1) การจัดโครงสร้างและนโยบาย ระบบงานของการบริหารจัดการ รายบุคคลด้านยาเสพติด	1. บุคลากรของโรงเรียนมีความรอบรู้ มีประสบการณ์ในการทำงานมานาน 2. ผู้อำนวยการโรงเรียนให้ ความสำคัญกับนโยบายของโรงเรียน 3. มีการกำหนดโครงสร้าง หน้าที่ กระบวนกรปฏิบัติงานที่ชัดเจน 4. มีการนิเทศติดตาม ให้ขวัญกำลังใจ มอบโล่รางวัล อย่างต่อเนื่อง	1. ปัญหาการเปลี่ยนครูที่ปรึกษา จาก การโยกย้าย ทำให้ต้องมีการพัฒนา คนใหม่เข้ามาแทนบ่อย
2. ผลผลิตและการบริการ (Service and Products : S2) คุณภาพและประสิทธิภาพ การบริหารจัดการรายบุคคล ด้านยาเสพติด	1. ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ลดน้อยลง 2. มีกิจกรรมต่างๆเสริม เช่น to be number one โดยครูและนักเรียนเป็น สมาชิก 100%	1. นักเรียนเป็นประชากรแฝงที่ย้าย ติดตามผู้ปกครอง ทำให้การรับรู้เรื่อง ยาเสพติดไม่ต่อเนื่อง 2. การดำเนินการป้องกันปัญหา ไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากการย้ายเข้า/ ย้ายออกของนักเรียน

ตาราง 4 (ต่อ)

ปัจจัย 6 ด้าน (รูปแบบ 2S 4M)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
3. บุคลากร (Man : M 1) ความพอเพียง และคุณภาพ ของบุคลากรในการบริหาร จัดการภัยคุกคาม ด้านยาเสพติด	1. โรงเรียนมีระบบดูแลช่วยเหลือ ที่เข้มแข็ง 2. ครูเข้าใจการดำเนินงานของระบบ และปฏิบัติตามนโยบายอย่างเข้มแข็ง 3. ครูมีคุณภาพ/ประสิทธิภาพในการ ดูแลนักเรียน	1. วุฒิภาวะ วิทยุวุฒิของครูที่อายุน้อย อาจก่อให้เกิดปัญหาในการแก้ปัญหา ได้ 2. จิตวิญญาณของครูลดน้อยลง 3. ปัญหาการควบคุมอารมณ์ของครู ที่ยังไม่ดีพอ
4. การเงิน (Money : M 2) ความเพียงพอ ประสิทธิภาพใน การบริหารงบประมาณในการ บริหารจัดการภัยคุกคาม ด้านยาเสพติด	1. มีงบประมาณจากการระดม ทรัพยากร 2. โรงเรียนได้รับการสนับสนุน งบประมาณจากโรงงาน และบริษัท ต่าง ๆ 3. โรงเรียนได้รับการสนับสนุน งบประมาณจากหน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1. ขนาดโรงเรียน/ประเภทของโรงเรียน ทำให้เกิดข้อได้เปรียบ เสียเปรียบใน การระดมทรัพยากร
5. วัสดุอุปกรณ์ (Material : M 3) ความเพียงพอ และคุณภาพ ของวัสดุอุปกรณ์ในการบริหาร จัดการภัยคุกคาม ด้านยาเสพติด	1. โรงเรียนใช้เทคโนโลยีในการติดตาม ดูแล และมีระบบติดตามการเข้าเรียน 2. โรงเรียนใช้โปรแกรม Student Care ระบบติดตามนักเรียน 3. ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการ ดำเนินงาน เช่น เยี่ยมบ้านแบบออนไลน์	1. ผู้ปกครองมีฐานะ/รายได้ที่ต่างกัน ส่งผลให้การเข้าถึงโทรศัพท์/เครื่องมือ สื่อสาร แตกต่างกัน 2. ความไม่เข้าใจการใช้เครื่องมือ/ เทคโนโลยีของผู้เกี่ยวข้อง
6. การบริหารจัดการ (Management : M 4) มาตรการส่งเสริมการบริหาร จัดการภัยคุกคาม ด้านยาเสพติด	1. มีการกำหนดนโยบายการบริหาร ชัดเจน 2. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเขียนเป้าหมาย ร่วมกัน 3. มีการกำหนดบุคคลผู้รับผิดชอบ ชัดเจน 4. มีการติดตาม นิเทศ ให้ขวัญและ กำลังใจอย่างต่อเนื่อง	1. การเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลบ่อย ๆ ทำให้ผู้เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน มีการพูดคุยทำความเข้าใจกันมากขึ้น

ตาราง 5 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกภัยคุกคามด้านยาเสพติด

ปัจจัย 5 ด้าน (รูปแบบ C-PEST)	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1. ด้านพฤติกรรมของลูกค้า (Customer Behavior : C) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หน่วยงาน ท้องถิ่น ฯลฯ กับการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านยาเสพติด	1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ปกครองภาคอุตสาหกรรม และ สถานประกอบการ ให้ความสำคัญ ความตระหนักในการมีส่วนร่วม แก้ปัญหา 2. ทุกภาคส่วนให้ความร่วมมือเป็น อย่างดี 3. มีการจัดโครงการชุมชนยั่งยืนเข้าไป ในชุมชน และโครงการ D.A.R.E. ในโรงเรียน	1. เจ้าหน้าที่ประสานงานมีการ เปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้การ ประสานงานขาดความต่อเนื่อง 2. ญาติและผู้ใกล้ชิดไม่ให้ความ ร่วมมือในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ของคนในครอบครัว 3. ผู้นำชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการ แก้ไขปัญหายาเสพติด
2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ (Political factors : P) กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ ภัยคุกคามด้านยาเสพติด	1. โรงเรียนให้ความสำคัญกับนโยบาย ของรัฐบาล 2. รัฐบาลให้ความสำคัญกับปัญหายา เสพติด มีการกำหนดบังคับใช้ กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	1. จุดเน้นนโยบายที่เปลี่ยนแปลงบ่อย ของ สพฐ. ทำให้ขาดความต่อเนื่องใน การปฏิบัติ 2. การเปลี่ยนผู้บริหารของโรงเรียน ทำให้นโยบายเปลี่ยนแปลงตาม ไม่ต่อเนื่อง 3. เด็กที่กระทำผิดไม่ได้รับโทษ (ผู้เยาว์) 4. กฎหมายไม่รุนแรง ผู้กระทำผิด ไม่กลัวเกรง
3. สภาพเศรษฐกิจ (Economic factors : E) รายได้ของผู้ปกครอง ภาวะทาง การเงิน อัตราการขยายตัวทาง เศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการบริหาร จัดการภัยคุกคาม ด้านยาเสพติด	1. ชุมชนมีเศรษฐกิจที่ดี ส่งผลให้ ผู้ปกครองมีฐานะดี สามารถดูแล ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ 2. ผู้ปกครองที่มีรายได้เหมาะสมจะ สามารถให้ข้อมูล/อบรมสั่งสอน นักเรียนที่อยู่ในการดูแลได้ดี	1. ผู้ปกครองทำงานนอกบ้าน ไม่มี เวลาดูแลนักเรียน 2. พ่อแม่ทำงานนอกบ้านไม่มีเวลา ดูแลลูก

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัจจัย 5 ด้าน (รูปแบบ C-PEST)	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
4. สภาพสังคม (Social factors : s) จำนวนประชากร ระบบ การศึกษา ค่านิยม ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการภัย คุกคามด้านยาเสพติด	1. ประชากรในชุมชนมีความรู้ ความสามารถมากขึ้น 2. ผู้ประกอบการดำเนินการคัดกรองผู้ ติดยาเสพติด 3. บุคคลใกล้ชิดที่เกี่ยวข้องให้ความใส่ใจกับปัญหา ยาเสพติดมากขึ้น	1. มิติสัมพันธ์ทางสังคมในชุมชนที่ เปลี่ยนไปทำให้ประชากรในชุมชนมี ปฏิสัมพันธ์กันน้อยลง 2. ความเหลื่อมล้ำด้านฐานะของ ประชากรในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น
5. สภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี (Technological factors : t) ความก้าวหน้าทางด้าน เทคโนโลยี เทคโนโลยี สารสนเทศ ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อ การบริหารจัดการภัยคุกคาม ด้านยาเสพติด	1. มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการ บริหารจัดการปัญหาเสพติดได้ดี มากขึ้น 2. เด็กเข้าถึงยาเสพติดได้ง่ายจากการ ใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสาร 3. เทคโนโลยีการตรวจสอบสารเสพติด และน้ำยาที่ใช้มีคุณภาพ ทำให้มีความ แม่นยำและรวดเร็วมากขึ้น	1. นักเรียนสามารถเข้าถึงการใช้งาน ด้านสื่อได้ง่าย อาจก่อให้เกิดการ กระทำผิดได้ง่าย 2. ผู้ปกครองขาดการควบคุมการใช้ เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารของ นักเรียน 3. ผู้ปกครองบางส่วนยังขาดความรู้ ในการใช้งานด้านสื่อและเทคโนโลยี

2. ภัยคุกคามด้านความรุนแรง

ตาราง 6 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภัยคุกคามด้านความรุนแรง

ปัจจัย 6 ด้าน (รูปแบบ 2S 4M)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. โครงสร้างและนโยบายองค์กร (Structure and Policy : S1) การจัดโครงสร้างและนโยบาย ระบบงานของการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านความ รุนแรง เช่น Bully	1. โรงเรียนมีการจัดโครงสร้างการ บริหารงาน 4 ฝ่ายอย่างชัดเจน	1. ครูมีการโยกย้ายเพื่อกลับภูมิลำเนา ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดูแล นักเรียน

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัจจัย 6 ด้าน (รูปแบบ 2S 4M)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
2. ผลผลิตและการบริการ (Service and Products S2) คุณภาพและประสิทธิภาพการ บริหารจัดการภัยคุกคามด้าน ความรุนแรง เช่น Bully	1. โรงเรียนมีครูแนะแนวที่เข้มแข็ง และ มีความรู้ 2. ครูที่ปรึกษาปฏิบัติงานดูแล ช่วยเหลือนักเรียนอย่างเข้มแข็ง	1. การดำเนินการป้องกันและแก้ไข ปัญหาไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากการการ ย้ายเข้า/ออกของนักเรียน
3. บุคลากร (Man : M 1) ความเพียงพอ และคุณภาพ ของบุคลากรในการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านความ รุนแรง เช่น Bully	1. โรงเรียนมีครูแนะแนวและครูที่ ปรึกษาเพียงพอในการดูแลนักเรียน	1. ครูส่วนหนึ่งยังขาดวุฒิภาวะ ทางด้านอารมณ์ นิยมใช้ความรุนแรง 2. บุคลากรมีการคุกคามโดยคำพูด เช่น การคุกคามทางเพศ หรือการพูด หยาบคาย 3. บุคลากรไม่ให้ความสนใจเรื่อง ความเท่าเทียม การเหยียดเพศ
4. การเงิน (Money : M 2) (ความเพียงพอ ประสิทธิภาพ ในการบริหารงบประมาณใน การบริหารจัดการภัยคุกคาม ด้านความรุนแรง เช่น Bully)	1. โรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอกับ การบริหารจัดการ 2. โรงเรียนมีการจัดทุนการศึกษา เพียงพอ 3. โรงเรียนดูแลช่วยเหลือเด็กนักเรียน ที่มีปัญหาด้านการเงิน	1. โรงเรียนเล็กอาจมีปัญหาเรื่องการ ระดมทรัพยากร
5. วัสดุอุปกรณ์ (Material : M 3) (ความเพียงพอ และคุณภาพ ของวัสดุอุปกรณ์ในการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านความ รุนแรง เช่น Bully)	1. โรงเรียนมีการติดตั้งกล้องวงจรปิด ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงเกิดปัญหา	1. บริเวณที่เกิดเหตุไม่มีกล้อง หรืออาจ ได้ภาพที่ไม่ชัดเจน 2. กล้องวงจรปิดเสียบ่อย การซ่อม บำรุงใช้เวลานาน 3. พื้นที่โรงเรียนมีขนาดใหญ่ ทำให้ การดูแลทั่วถึงทำได้ยาก
6. การบริหารจัดการ (Management : M 4) (มาตรการส่งเสริมการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านความ รุนแรง เช่น Bully)	1. ทีมผู้บริหารมีทักษะสื่อสาร สามารถ ชี้แจงสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง ได้ดี	1. เด็กส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีในทางที่ ผิดซึ่งมักจะก่อให้เกิดความรุนแรง ตามมา

ตาราง 7 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกภัยคุกคามด้านความรุนแรง

ปัจจัย 5 ด้าน (รูปแบบ C-PEST)	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1. ด้านพฤติกรรมของลูกค้า (Customer Behavior : C) (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หน่วยงาน ท้องถิ่น ฯลฯ กับการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านความ รุนแรง เช่น Bully)	1. ผู้ปกครองใส่ใจในการดูแลนักเรียน มากขึ้น 2. เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาดูแลบริเวณ หน้าโรงเรียน และเวลาเกิดปัญหา มาถึงที่เกิดเหตุด้วยความรวดเร็ว 3. โรงเรียนมีการจ้างยามรักษาความ ปลอดภัย	1. การปิดบังข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ ความรุนแรงจากคนภายในครอบครัว
2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ (Political factors : P) (กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการภัย คุกคามด้านความรุนแรง เช่น Bully)	1. ครูให้ความรู้นักเรียนตามเหตุการณ์ ปัจจุบัน จากรายวิชาสังคมศึกษา และ กิจกรรมโฮมรูม 3. โรงเรียนปฏิบัติตามนโยบายของรัฐ 4. โรงเรียนจัดทำคู่มือนักเรียน 5. นักเรียน/ผู้ปกครองรับทราบข่าวสาร ต่าง ๆ ผ่านการประชุมผู้ปกครอง และ จากครูประจำชั้น/ครูประจำรายวิชา	1. นักเรียนมีการเรียกร้องตามสมัย นิยม เช่น การแต่งกาย ทรงผม 2. สื่อในปัจจุบันมีความเสรีมากขึ้น ทำให้เป็นตัวชักนำในการป้อนแนวคิด ที่แตกต่างให้กับนักเรียน
3. สภาพเศรษฐกิจ (Economic factors : E) (รายได้ของผู้ปกครอง ภาวะ ทางการเงิน อัตราการขยายตัว ทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการ บริหารจัดการภัยคุกคามด้าน ความรุนแรง เช่น Bully)	1. ผู้ปกครองพร้อมที่จะให้การ สนับสนุนโรงเรียนด้านงบประมาณ 2. โรงเรียนสามารถแบ่งเบาภาระ ผู้ปกครองโดยการลดค่าบำรุง การศึกษา คืนเงินผู้ปกครองและอื่น ๆ	1. ครอบครัวที่มีรายได้น้อยไม่พอกับ ค่าใช้จ่ายอาจส่งผลให้เกิดการทะเลาะ วิวาท 2. ภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองที่เพิ่ม มากขึ้น ส่งผลให้เกิดความเครียด
4. สภาพสังคม (Social factors : s) (จำนวนประชากร ระบบ การศึกษา ค่านิยม ฯลฯ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการภัย คุกคามด้านความรุนแรง เช่น Bully)	1. แรงงานจากต่างจังหวัด/ต่างชาติ เพิ่มมากขึ้นทำให้มีนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ได้รับงบประมาณมากขึ้น และ จำนวนครูเพิ่มมากขึ้น 2. การเดินทางในพื้นที่มีความ สะดวกสบายมากขึ้น	1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานลดจำนวนนักเรียนต่อห้อง ลงทำให้โรงเรียนที่มีความพร้อมเสีย โอกาสในการรับนักเรียน 2. ปัญหาภายในครอบครัวที่อาจ ก่อให้เกิดความรุนแรงได้ง่าย 3. สภาพการดำเนินชีวิตในครอบครัว ที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้มีเวลาร่วมกัน น้อยลง

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัย 5 ด้าน (รูปแบบ C-PEST)	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
5. สภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี (Technological factors : t) (ความก้าวหน้าทางด้าน เทคโนโลยี เทคโนโลยี สารสนเทศ ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อ บริหารจัดการภัยคุกคามด้าน ความรุนแรง เช่น Bully)	1. ครูและผู้บริหารสามารถติดตาม และแก้ไขปัญหาได้รวดเร็วจากการใช้ เทคโนโลยี 2. ผู้เกี่ยวข้องได้สร้างมาตรการป้องกัน ความรุนแรง โดยใช้เครื่องมือทาง เทคโนโลยีเข้ามาบริหารจัดการ เช่น การตั้งกลุ่มไลน์เพื่อประสานงานกับผู้ ที่เกี่ยวข้อง	1. การบิดเบ่งข้อมูลในกรณีเด็กถูกทำ ร้ายร่างกายจากคนในครอบครัว 2. เด็กเข้าถึงข้อมูลได้เอง ทำให้ขาด วิจักษณ์ในการรับรู้ได้ง่าย 3. เด็กเข้ากลุ่ม/นัดหมาย เป็นการ ส่วนตัวโดยใช้เทคโนโลยี ซึ่งครูเข้าถึง ได้ยาก 4. การใช้ข้อมูลของนักเรียนไปในทาง ที่ไม่เหมาะสม อาจเกิดความรุนแรง

3. ภัยคุกคามด้านอุบัติเหตุ

ตาราง 8 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภัยคุกคามด้านอุบัติเหตุ

ปัจจัย 6 ด้าน (รูปแบบ 2S 4M)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. โครงสร้างและนโยบายองค์กร (Structure and Policy : S1) การจัดโครงสร้างและนโยบาย ระบบงานของการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านอุบัติเหตุ	1. โรงเรียนมีการอบรมวินัยจราจร สม่ำเสมอ 2. สถานีตำรวจส่งบุคลากรมาช่วยงาน จราจร รวมถึงการอบรมให้ความรู้ 3. โรงเรียนมีการแต่งตั้งการ บริหารงานตามฝ่ายชัดเจน 4. โรงเรียนจัดทำคำสั่งผู้ปฏิบัติงาน ดูแลอาคารสถานที่ชัดเจน 5. โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบจุดเสี่ยงต่าง ๆ สม่ำเสมอ 6. โรงเรียนจัดทำแผนเผชิญเหตุชัดเจน 7. โรงเรียนมีการสำรวจ วางแผน ดำเนินการ และประเมินผลการ ดำเนินงานด้านอุบัติเหตุ	1. โรงเรียนมีแผนเผชิญเหตุแต่ขาด การซักซ้อมแผนฉุกเฉินบางปัญหา เช่น ไฟไหม้ 2. ขาดความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ด้านอุบัติเหตุ ควรมีการอบรม ขั้นพื้นฐานเพิ่มเติม

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัจจัย 6 ด้าน (รูปแบบ 2S 4M)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
2. ผลผลิตและการบริการ (Service and Products S2) คุณภาพและประสิทธิภาพการ บริหารจัดการภัยคุกคามด้าน อุบัติเหตุ	1. โรงเรียนมีบุคลากรปฏิบัติงานตาม โครงสร้างอย่างเพียงพอ 2. โรงเรียนดำเนินการติดตั้งกล้อง วงจรปิดในการดูแลนักเรียน สามารถ ป้องปรามและตรวจสอบได้	1. ครูมีภาระงานหลายหน้าที่อาจ ล่าช้าในการดูแล หรือเข้าไปแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น 2. ครูสามารถตรวจสอบการชำรุดทรุด โทรมของอาคารสถานที่ได้จากสายตา ไม่มีความรู้ด้านโครงสร้างอาคาร
3. บุคลากร (Man : M 1) ความพอเพียง และคุณภาพ ของบุคลากรในการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านอุบัติเหตุ	1. โรงเรียนมีบุคลากรเพียงพอในการ ปฏิบัติงานตามโครงสร้าง	1. ครูยังขาดทักษะต้องได้รับการอบรม และพัฒนาการปฏิบัติงานด้าน อุบัติเหตุเพิ่มเติม 2. โรงเรียนมีแผนเผชิญเหตุแต่ยังไม่มี การซักซ้อมแผนเผชิญเหตุ
4. การเงิน (Money : M 2) ความเพียงพอ ประสิทธิภาพใน การบริหารงบประมาณในการ บริหารจัดการภัยคุกคามด้าน อุบัติเหตุ	1. โรงเรียนมีการจัดตั้งงบประมาณ การดูแลอาคารสถานที่เพื่อลดความ เสี่ยงจากอุบัติเหตุอย่างเพียงพอ 2. โรงเรียนมีการจัดอบรม/โครงการ เกี่ยวกับอุบัติเหตุอยู่เสมอ	1. การปรับปรุงระบบไฟฟ้าต้องใช้ งบประมาณที่สูงมาก งบประมาณของ โรงเรียนเพียงพออย่างเดียวอาจไม่ เพียงพอในการแก้ไข
5. วัสดุอุปกรณ์ (Material : M 3) ความเพียงพอ และคุณภาพ ของวัสดุอุปกรณ์ในการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านอุบัติเหตุ	1. โรงเรียนใช้งบประมาณในการ จัดหาอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่องานด้าน อุบัติเหตุอย่างเพียงพอ 2. ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน ต่าง ๆ ในพื้นที่เพิ่มเติม เช่น เครื่องจักร และบุคลากรในการตัดแต่งต้นไม้ กิ่งไม้	1. ระบบไฟฟ้าที่มีปัญหา เสี่ยงต่อการ ทำให้เครื่องใช้ไฟฟ้าเสียหายและเสี่ยง กับการเกิดไฟไหม้ได้โดยเฉพาะอาคาร ที่เป็นไม้
6. การบริหารจัดการ (Management : M 4) มาตรการส่งเสริมการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านอุบัติเหตุ	1. โรงเรียนมีมาตรการ/นโยบายในทุก มิติเกี่ยวกับงานอุบัติเหตุ 2. โรงเรียนมีการจัดทำคำสั่งในการ ปฏิบัติงานอย่างชัดเจน	1. การสร้างความเข้าใจของบุคลากร เพียงครั้งสองครั้งอาจไม่เกิด ประสิทธิภาพ ควรมีการเน้นย้ำอย่าง สม่ำเสมอ 2. โรงเรียนขาดการติดตามประเมินผล อาจไม่ทันทั่วถึง 3. การส่งต่อผู้ประสบอุบัติเหตุอาจ ล่าช้าจากการจราจรที่ติดขัดเพิ่มมากขึ้น และการก่อสร้างในพื้นที่

ตาราง 9 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกภัยคุกคามด้านอุบัติเหตุ

ปัจจัย 5 ด้าน (รูปแบบ C-PEST)	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1. ด้านพฤติกรรมของลูกค้า (Customer Behavior : C) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หน่วยงาน ท้องถิ่น ฯลฯ กับการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านอุบัติเหตุ	1. ผู้ปกครอง/คณะกรรมการ สถานศึกษา/องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น/สถานีตำรวจ/โรงพยาบาล ประจำอำเภอ/โรงพยาบาลประจำ ตำบล/หน่วยกู้ภัย/การไฟฟ้า ให้ความ ร่วมมือและสนับสนุนโรงเรียนอย่าง เต็มที่	1. ผู้ปกครองย้ายมาจากต่างพื้นที่ ความพร้อมในด้านต่าง ๆ จะต่างกัน 2. สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ที่แตกต่างกัน ส่งผลกับการดำเนินชีวิต รวมถึงการเดินทางมาโรงเรียนของ นักเรียน 3. ลักษณะของชุมชนจะเป็นชุมชน พหุวัฒนธรรม คนย้ายมาจากหลาย ๆ พื้นที่ มาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในชุมชน
2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ (Political factors : P) กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่ส่งต่อการบริหารจัดการภัย คุกคามด้านอุบัติเหตุ	1. มีกฎหมายครอบคลุมเกี่ยวกับเรื่อง อุบัติเหตุอย่างชัดเจน	1. การไม่เข้าใจกฎหมาย การไม่ ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ที่เกี่ยวข้อง ทุกคน 2. การบริหารจัดการบางอย่างใช้ งบประมาณสูง แต่โรงเรียนมี งบประมาณน้อย เช่น หน้าโรงเรียน ไม่มีสะพานลอย ฯลฯ
3. สภาพเศรษฐกิจ (Economic factors : E) รายได้ของผู้ปกครอง ภาวะทาง การเงิน อัตราการขยายตัวทาง เศรษฐกิจที่ส่งต่อการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านอุบัติเหตุ	1. ผู้ปกครองมีงานทำที่รายได้ดี สามารถสนับสนุนการมาเรียนได้ เช่น ซื้อรถมอเตอร์ไซด์ รถประจำ รถ โดยสาร 2. นักเรียนบางคนมีรถส่วนตัวมาส่ง 3. โรงเรียนกำหนดให้นักเรียน ลงทะเบียนในการนำรถมอเตอร์ไซด์ มาใช้งาน 4. โรงเรียนประสานงานกับสถานีตำรวจ ในด้านงานจราจร และสายตรวจ โดยเฉพาะในช่วงเวลาเช้าและเย็น	1. รถโดยสารบางคนไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบ มีการบรรทุกเกินจำนวน และ อุปกรณ์ประกอบชำรุดเสียหายไม่ได้ รับการซ่อมบำรุง 2. นักเรียนที่ขี่มอเตอร์ไซด์มาด้วย ตนเองมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัจจัย 5 ด้าน (รูปแบบ C-PEST)	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
4. สภาพสังคม (Social factors : s) จำนวนประชากร ระบบ การศึกษา ค่านิยม ฯลฯ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการภัย คุกคามด้านอุบัติเหตุ	1. โรงเรียนได้รับการสนับสนุน งบประมาณจากโรงงานอุตสาหกรรม/ ผู้ประกอบการในพื้นที่เป็นอย่างดี 2. ผู้ปกครองทำงานอยู่ในหลาย หน่วยงานสามารถประสานขอความ ร่วมมือ รวมถึงการสนับสนุนด้าน งบประมาณได้ง่าย	1. เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ สามารถควบคุม/บังคับได้ 100% ทำ ได้เพียงแต่การรณรงค์สร้างจิตสำนึก
5. สภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี (Technological factors : t) ความก้าวหน้าทางด้าน เทคโนโลยี เทคโนโลยี สารสนเทศ ฯลฯ ที่ส่งผลต่อการ บริหารจัดการภัยคุกคามด้าน อุบัติเหตุ	1. การสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูล ไปถึงผู้รับสารทำได้โดยตรงและ รวดเร็ว 2. โรงเรียนสามารถแจ้งผู้ปกครองผ่าน ช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ ได้รวดเร็ว มาก	1. ผู้ปกครองในบางครอบครัวอาจไม่มี ความพร้อมในด้านเครื่องมือสื่อสารที่ สามารถรองรับแอปพลิเคชัน เช่น โทรศัพท์สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต 2. การติดต่อสื่อสารโดยใช้วิธีอื่นใน การสื่อสารอาจเกิดการล่าช้า 3. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ของผู้ปกครองต่างกัน โดยเฉพาะ ผู้ปกครองที่สูงอายุ

4. ภัยคุกคามด้านโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น COVID-19 เป็นต้น)

ตาราง 10 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภัยคุกคามด้านโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ

ปัจจัย 6 ด้าน (รูปแบบ 2S 4M)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. โครงสร้างและนโยบายองค์กร (Structure and Policy : S1) การจัดโครงสร้างและนโยบาย ระบบงานของการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านโรคอุบัติ ใหม่ และโรคอุบัติซ้ำของ สถานศึกษา	1. บุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือ ในการฉีดวัคซีนครบ 100% 2. โรงเรียนมีการประชุมเพื่อแก้ปัญหา ทันทีที่พบปัญหา 3. โรงเรียนขอความอนุเคราะห์ และ ความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก และได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดี	1. การจัดสรรงบประมาณมีปัญหาช่วง เริ่มต้นเนื่องจากไม่ได้มีการจัดตั้ง โครงการรองรับไว้ล่วงหน้า 2. เป็นเรื่องใหม่ที่บุคลากรทุกคนต้อง พยายามปรับตัวในการเปลี่ยนแปลง อย่างกะทันหัน

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัจจัย 6 ด้าน (รูปแบบ 2S 4M)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. โครงสร้างและนโยบายองค์กร (Structure and Policy : S1) (ต่อ)	4. โรงเรียนแจ้งให้บุคลากรยึด มาตรการจากส่วนกลางมาปฏิบัติ อย่างเคร่งครัด เน้นความปลอดภัย	
2. ผลผลิตและการบริการ (Service and Products : S2) คุณภาพและประสิทธิภาพการ บริหารจัดการภัยคุกคามด้าน โรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ ของสถานศึกษา	1. เมื่อทราบปัญหาผู้บริหารและ บุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดการ อย่างทันท่วงที 2. โรงเรียนใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร และประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจ อย่างต่อเนื่อง เช่น ไลน์ สื่อโซเชียล ต่าง ๆ	1. ปัญหาการติดต่อประสานงานในแต่ ละกลุ่มงานโดยจะต้องปรับเปลี่ยน รูปแบบการทำงาน (work from home) 2. การประสานข้อมูลกันภายใน และ งานเอกสารค่อนข้างมีปัญหาในช่วง เริ่มต้น
3. บุคลากร (Man : M 1) ความพร้อม และคุณภาพ ของบุคลากรในการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านโรคอุบัติ ใหม่ และโรคอุบัติซ้ำของ สถานศึกษา	1. โรงเรียนมีบุคลากรเพียงพอในการ ปฏิบัติงาน 2. โรงเรียนแต่งตั้งเจ้าหน้าที่งาน อนามัยโรงเรียนสามารถประสานกับ โรงพยาบาลได้อย่างทันท่วงที 3. โรงเรียนมีการพัฒนาบุคลากรที่ เกี่ยวข้องโดยการจัดอบรมเป็นประจำ อย่างต่อเนื่อง	1. เป็นเรื่องใหม่ที่บุคลากรทุกคนต้อง เรียนรู้ด้วยตนเองจากข้อมูลภาครัฐ และต้องนำไปสื่อสารกับผู้ปกครอง และนักเรียน 2. บุคลากรบางด้านมีจำนวนน้อย เช่น งานอนามัยในสถานศึกษา แต่ก็ระดม บุคลากรฝ่ายอื่นมาช่วยงานเพื่อให้ เพียงพอ
4. การเงิน (Money : M 2) ประสิทธิภาพ ความเพียงพอใน การบริหารงบประมาณในการ บริหารจัดการภัยคุกคามด้าน โรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ ของสถานศึกษา	1. โรงเรียนสามารถขอรับงบประมาณ สนับสนุนด้านอุปกรณ์ และบุคลากร จากหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน 2. โรงเรียนดำเนินการระดมทรัพยากร สามารถนำมาใช้บริหารจัดการ เพิ่มเติมได้	1. โรงเรียนต้องมีการปรับเปลี่ยน/ ยกเลิกบางโครงการเพื่อนำ งบประมาณมาใช้ในการบริหารจัดการ 2. การระดมทรัพยากรจากผู้ปกครอง บางส่วนมีปัญหาเนื่องมาจาก สถานการณ์โควิดทำให้ผู้ปกครองขาด รายได้ 3. โรงเรียนต้องลดหย่อนค่าเทอมเพื่อ เป็นการช่วยเหลือแบ่งเบาภาระของ ผู้ปกครอง

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัจจัย 6 ด้าน (รูปแบบ 2S 4M)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
5. วัสดุอุปกรณ์ (Material : M 3) ความเพียงพอ และคุณภาพ ของวัสดุอุปกรณ์ในการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านโรคอุบัติ ใหม่ และโรคอุบัติซ้ำของ สถานศึกษา	1. โรงเรียนจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น อย่างเพียงพอ 2. โรงเรียนมีการปรับโครงการเพื่อนำ งบประมาณมาใช้แก้ไขปัญหา 3. คุณภาพของเครื่องมือที่ได้รับการ สนับสนุนจากหน่วยงานมีคุณภาพ เหมาะสม	1. ช่วงเริ่มต้นมีปัญหาเนื่องจาก นักเรียนมีจำนวนมาก วัสดุอุปกรณ์ เช่น หน้ากากอนามัย เจลล้างมือ ชุด ตรวจโควิด-19 ไม่เพียงพอ 2. โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวน นักเรียนมากวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ
6. การบริหารจัดการ (Management : M 4) มาตรการส่งเสริมการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านโรคอุบัติ ใหม่ และโรคอุบัติซ้ำของ สถานศึกษา	1. โรงเรียนยึดแนวปฏิบัติตาม แนวนโยบายจากส่วนกลางอย่าง เคร่งครัด 2. มีการประชาสัมพันธ์สร้างความ เข้าใจอย่างต่อเนื่องในหลายๆช่องทาง 3. ให้นักเรียนส่งผลตรวจ ATK ทาง ออนไลน์ก่อนมาเรียน 4. โรงเรียนจัดทำแผนสำรองในกรณี ฉุกเฉิน	1. เด็กนักเรียนบางส่วนมีปัญหา เกี่ยวกับการขาดอุปกรณ์เครื่องมือ สื่อสาร และการใช้งานระบบ อินเทอร์เน็ตในการเรียน 2. โรงเรียนต้องใช้บุคลากรเป็นจำนวน มากในการบริหารจัดการตาม มาตรการการเปิดเรียนของกระทรวง สาธารณสุข

ตาราง 11 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกภัยคุกคามด้านโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ

ปัจจัย 5 ด้าน (รูปแบบ C-PEST)	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1. ด้านพฤติกรรมของลูกค้า (Customer Behavior : C) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หน่วยงาน ท้องถิ่น ฯลฯ กับการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านโรคอุบัติ ใหม่ และโรคอุบัติซ้ำของ สถานศึกษา	1. โรงเรียนได้รับการติดต่อ ประสานงานที่รวดเร็วจากหน่วยงาน รัฐและเอกชน 2. หน่วยงานรัฐ/เอกชนร่วมมือกันเป็น อย่างดีในการช่วยเหลือดูแลบุคลากร และนักเรียน 3. การมีสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่าง โรงพยาบาลกับโรงเรียนทำให้มีการ บริหารจัดการที่รวดเร็ว	1. โรงเรียนต้องประสานไปในแต่ละ ส่วนงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ด้วยตนเอง ไม่มีศูนย์กลางการ ประสานงาน 2. บุคลากรมีความเสี่ยงจากการที่ต้อง เดินทางไปประสานงานด้วยตนเอง 3. การจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีไม่สะดวกกับ การใช้งาน

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัจจัย 5 ด้าน (รูปแบบ C-PEST)	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1. ด้านพฤติกรรมของลูกค้า (Customer Behavior : C) (ต่อ)	4. โรงเรียนให้ความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี 5. ชุมชนให้ความร่วมมือ และการ สนับสนุนการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่	4. หลายหน่วยงานมีการขอข้อมูลซึ่งเป็นข้อมูลเดียวกัน ทำให้โรงเรียนต้องส่งข้อมูลซ้ำ 5. ผู้ปกครองบางส่วนขาดความตระหนักและความเข้าใจในการรับวัคซีน 6. การสร้างความมั่นใจในเรื่องวัคซีนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. นโยบายด้านการศึกษาของรัฐ (Political factors : P) กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่ ส่งผลต่อการบริหารจัดการภัย คุกคามด้านโรคอุบัติใหม่ และ โรคอุบัติซ้ำของสถานศึกษา	1. กระทรวงสาธารณสุข และ กระทรวงศึกษาธิการมีแนวนโยบาย การปฏิบัติในภาพรวมที่ดี 2. รัฐบาลมีนโยบายที่ให้ครู บุคลากร ทางการศึกษา และนักเรียนสามารถ เข้าถึงวัคซีนได้ก่อน 3. สถานศึกษามีความชัดเจนในแนว การปฏิบัติจากนโยบายส่วนกลาง	1. การกักตัวจากการเสี่ยงการติดเชื้อ เป็นระยะเวลานานทำให้เสียบุคลากร ในการปฏิบัติงาน แต่ก็ปรับเปลี่ยนให้ มาทำแบบออนไลน์ 2. การละเลยและการไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบ และแนวปฏิบัติที่ รัฐบาลกำหนดขึ้น
3. สภาพเศรษฐกิจ (Economic factors : E) รายได้ของผู้ปกครอง ภาวะทาง การเงิน อัตราการขยายตัวทาง เศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านโรคอุบัติ ใหม่ และโรคอุบัติซ้ำของ สถานศึกษา	1. ผู้ปกครองบางส่วนที่มีความพร้อม เข้ามาสนับสนุนโรงเรียน เช่น งบประมาณ 2. นักเรียนมีโภชนาการรายได้จากการ ทำธุรกิจออนไลน์ 3. โรงเรียนได้รับการสนับสนุน และ ช่วยเหลือจากโรงงานอุตสาหกรรมใน พื้นที่ 4. หน่วยงานท้องถิ่นสามารถจัดเก็บ รายได้ได้เพิ่มมากขึ้นจากการเติบโต ของภาคธุรกิจ สามารถสนับสนุนการ บริหารจัดการได้	1. โรงเรียนลดการเก็บเงินค่าบำรุง การศึกษาเพื่อเป็นการช่วยเหลือ ผู้ปกครองที่ขาดรายได้ 2. โรงเรียนไม่สามารถระดมทรัพยากรได้ ตามเป้าอันเนื่องมาจากผู้ปกครอง บางส่วนได้รับผลกระทบจาก สถานการณ์โรคติดต่อ 3. ผู้ปกครองบางส่วนเครียดจากการ ตกงาน ถูกกักตัว สูญเสียรายได้ ส่งผล ให้นักเรียนไม่มีเงินไปเรียน 4. ครอบครัวมีความเสี่ยงจากปัญหา การใช้ความรุนแรงในครอบครัว

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัจจัย 5 ด้าน (รูปแบบ C-PEST)	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
4. สภาพสังคม (Social factors : s) จำนวนประชากร ระบบ การศึกษา ค่านิยม ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ ภัยคุกคามด้านโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำของ สถานศึกษา	1. ผู้ปกครองส่วนใหญ่เข้าใจ ให้ ความสำคัญ และร่วมมือในการบริหาร จัดการของโรงเรียน 2. ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ที่ สามารถสนับสนุนการจัดการศึกษาได้ 3. ผู้ปกครองที่มีการศึกษาในแต่ละ สาขา สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการ 4. จากการแพร่ระบาดของโรค ทำให้ ประชากรแฝงที่อยู่ในพื้นที่ออกมา แสดงตัว ทำให้หน่วยงานสาธารณสุข สะดวกในการปฏิบัติงานและเก็บ ข้อมูล	1. ความหลากหลายของผู้ปกครองไม่ ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษาและฐานะ การเงิน ส่งผลต่อการสนับสนุนการ จัดการเรียนการสอน 2. ความสามารถในการใช้งานด้าน เทคโนโลยีของผู้ปกครองมีไม่เท่ากัน 3. โรงเรียนต้องมีการจัดทำแผนสำรอง สำหรับคนหลายกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่ม ที่เข้าไม่ถึงเทคโนโลยี 4. ประชากรแรงงานมาจาก หลากหลายพื้นที่ทำให้เกิดความ เสี่ยงในการระบาดของโรค 5. การเดินทางลำบากอันเนื่องมาจาก การควบคุมพื้นที่ของงานด้าน สาธารณสุข 6. การสื่อสารต้องใช้เทคโนโลยี ออนไลน์ทำให้เกิดความไม่สะดวก 7. ปัญหาครอบครัวที่เพิ่มมากขึ้นจาก ผลกระทบของสถานการณ์โรคระบาด
5. สภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี (Technological factors : t) ความก้าวหน้าทางด้าน เทคโนโลยี เทคโนโลยี สารสนเทศ ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อ การบริหารจัดการภัยคุกคามด้าน โรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ ของสถานศึกษา	1. ครูส่วนใหญ่เข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่าย พร้อมที่จะดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว 2. โรงเรียนดำเนินการปรับปรุงระบบ อินเทอร์เน็ตใหม่ให้ครู/นักเรียนเข้ามาใช้ 3. การบริหารจัดการเป็นไปได้ด้วย ความรวดเร็วจากเทคโนโลยีการ สื่อสารที่ทันสมัย	1. นักเรียนที่ไม่มีอุปกรณ์ โรงเรียนต้อง ซื้อให้นักเรียนยืมใช้พร้อมค่าใช้งาน อินเทอร์เน็ต 2. นักเรียนบางคนไม่มีอุปกรณ์ เพื่อการใช้งานการจัดการเรียน 3. นักเรียนบางคนมีปัญหาในการใช้ อุปกรณ์ (ฮาร์ดแวร์/แอปพลิเคชันต่าง ๆ)

5. ภัยคุกคามด้านอาชญากรรมไซเบอร์

ตาราง 12 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภัยคุกคามด้านอาชญากรรมไซเบอร์

ปัจจัย 6 ด้าน (รูปแบบ 2S 4M)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. โครงสร้างและนโยบายองค์กร (Structure and Policy : S1) การจัดโครงสร้างและนโยบาย ระบบงานของการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้าน อาชญากรรมไซเบอร์	1. โรงเรียนปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ต ให้ทันสมัย/พอเพียงต่อการใช้งาน 2. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับ โครงสร้างการบริหารจัดการ 3. โรงเรียนแบ่งการดูแลนักเรียนเป็น ระบบ ครูคนเดียวดูแลได้ไม่ทั่วถึง แบ่งเป็นระดับชั้นเพื่อการดูแลที่ทั่วถึง 4. โรงเรียนสนับสนุนรูปแบบกิจกรรมที่ ออกแบบตามความเหมาะสมตามวัย 5. โรงเรียนมีครูและบุคลากรเพียงพอ มีความเข้าใจนักเรียน อายุและ แนวคิดใกล้เคียงกัน ไฟแรง มีเทคนิค ใหม่ ๆ ในการจัดการสอน	1. โรงเรียนที่ตั้งอยู่ใกล้ชุมชน ทำให้ สัญญาณอินเทอร์เน็ตและระบบไฟฟ้า ค่อนข้างมีปัญหา
2. ผลผลิตและการบริการ (Service and Products S2) คุณภาพและประสิทธิภาพการ บริหารจัดการภัยคุกคามด้าน อาชญากรรมไซเบอร์	1. การพัฒนาซอฟต์แวร์ระบบดูแล นักเรียนครอบคลุมการทำงานทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน/การแข่งงานในการปฏิบัติงาน 2. โรงเรียนสามารถพัฒนาโปรแกรม เองทำให้ลดต้นทุน และแก้ไขปรับปรุง ได้เอง 3. ผู้บริหารวางระบบการบริหาร จัดการด้านไซเบอร์อย่างเป็นระบบ โรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครอง 4. โรงเรียนจัดการอบรม บุคลากรให้มี ความรู้ด้านไอทีอย่างต่อเนื่อง	1. การโดนแฮ็คระบบการใช้งาน อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนทำได้ง่าย เนื่องจากผู้ดูแลระบบของโรงเรียนขาด ความเชี่ยวชาญ 2. ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเน้นเชิง ธุรกิจ ทางเลือกสำหรับผู้รับบริการ ประเภทโรงเรียนยังมีน้อย

ตาราง 12 (ต่อ)

ปัจจัย 6 ด้าน (รูปแบบ 2S 4M)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
3. บุคลากร (Man : M 1) ความพอเพียง และคุณภาพ ของบุคลากรในการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้าน อาชญากรรมไซเบอร์	1. โรงเรียนมีบุคลากรจำนวนเพียงพอ ต่อการบริหารจัดการด้านไซเบอร์ 2. ครูส่วนใหญ่มีความรู้ความสามารถ เพียงพอกับการบริหารจัดการ ด้านไซเบอร์ 3. ครูส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในวัย ใกล้เคียงกัน อยู่ในสังคมเดียวกัน สามารถรู้เท่าทันภัยไซเบอร์	1. โรงเรียนหลายแห่งไม่มีอัตราครู คอมพิวเตอร์ 2. ครูคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่เป็นแค่ ผู้ใช้งาน สามารถสอนตามรายวิชาได้ แต่ไม่มีความรู้ความสามารถในการ ดูแลระบบได้
4. การเงิน (Money : M 2) ความเพียงพอ ประสิทธิภาพใน การบริหารงบประมาณในการ บริหารจัดการภัยคุกคามด้าน อาชญากรรมไซเบอร์	1. คณะกรรมการสถานศึกษาและ ชุมชนให้การสนับสนุนงบประมาณ แก่สถานศึกษาเป็นอย่างดี 2. โรงเรียนได้รับการสนับสนุน งบประมาณจากหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐ/ภาคเอกชน เพื่อนำมา บริหารจัดการด้านไซเบอร์ ในสถานศึกษา	1. โรงเรียนต้องนำงบประมาณจำนวน มากมาใช้จ้างบุคลากรแทนที่จะ สามารถนำไปบริหารจัดการพัฒนา งานไซเบอร์ในสถานศึกษา 2. การจัดเก็บเงินระดมทรัพยากรของ สถานศึกษายังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะ โรงเรียนที่มีขนาดเล็ก
5. วัสดุอุปกรณ์ (Material : M 3) ความเพียงพอ และคุณภาพ ของวัสดุอุปกรณ์ในการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้าน อาชญากรรมไซเบอร์	1. โรงเรียนดำเนินการปรับตัวคัดกรอง การใช้อินเทอร์เน็ตทำให้สามารถดูแล การใช้งานของนักเรียนได้ดี มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 2. โรงเรียนดำเนินการเพิ่มจุดการใช้ งาน wi-fi ให้ครอบคลุมเพิ่มที่มาก ยิ่งขึ้น	1. โรงเรียนมีเครื่องคอมพิวเตอร์และ อุปกรณ์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ในสภาพ เก่า และขาดงบประมาณในการซ่อม บำรุง 2. การจำกัดผู้ใช้งานของระบบอาจไม่ เพียงพอกับจำนวนนักเรียนโดยเฉพาะ โรงเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมาก
6. การบริหารจัดการ (Management : M 4) มาตรการส่งเสริมการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้าน อาชญากรรมไซเบอร์	1. โรงเรียนกำหนดมาตรการการ ยืนยันตัวตนก่อนเข้าใช้งาน เพื่อ ตรวจสอบได้ในกรณีที่พบการใช้งาน ที่ไม่เหมาะสม 2. โรงเรียนดำเนินการเพิ่มพื้นที่ในการ ใช้งาน wi-fi ให้ทั่วถึงในทุกบริเวณ โรงเรียน	1. ปัญหาเกิดจากการใช้งานส่วนตัว บางส่วนโรงเรียนไม่สามารถเข้า ตรวจสอบ/ดูแลได้ โดยเฉพาะการใช้ งานโทรศัพท์มือถือ 2. นักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่าย อาจถูกชักนำไปในทางที่ ไม่เหมาะสมได้

ตาราง 12 (ต่อ)

ปัจจัย 6 ด้าน (รูปแบบ 2S 4M)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
6. การบริหารจัดการ (Management : M 4) (ต่อ)	3. เน้นย้ำครูปลูกฝังการใช้งาน ที่เหมาะสมไปกับการจัดการเรียน การสอน	

ตาราง 13 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกภัยคุกคามด้านอาชญากรรมไซเบอร์

ปัจจัย 5 ด้าน (รูปแบบ C-PEST)	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1. ด้านพฤติกรรมของลูกค้า (Customer Behavior : C) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หน่วยงาน ท้องถิ่น ฯลฯ กับการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้าน อาชญากรรมไซเบอร์	1. โรงเรียนได้รับการสนับสนุน งบประมาณการจัดอบรมต่าง ๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีในการใช้สื่อจาก หลายหน่วยงาน 2. โรงเรียน ได้รับการสนับสนุน บุคลากรเข้ามาช่วยเหลือดูแลและ จัดการอบรม 3. ทุกคนมีความตระหนักทำให้มี กฎหมายต่าง ๆ มารองรับ (เช่น พรบ.คอมฯ) 4. นักเรียนถูกควบคุมการใช้งานจาก กฎหมายกลาง (พรบ.คอมฯ, PDPA ฯลฯ)	1. ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่โรงเรียน มีจำนวนน้อยในบางพื้นที่ทำให้เกิด การผูกขาด 2. การออกกฎหมายเป็นการ ดำเนินการออกมาจากส่วนกลาง ซึ่งอาจจะไม่ครอบคลุมและเหมาะสม กับแต่ละพื้นที่ 3. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ เจ้าหน้าที่ภายในท้องถิ่นอาจจะตาม ไม่ทันกฎหมายใหม่ อาจทำให้เกิด ปัญหาตามมาได้
2. นโยบายด้านการศึกษารัฐ (Political factors : P) กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการ ภัยคุกคามด้านอาชญากรรม ไซเบอร์	1. โรงเรียนสามารถนำนโยบาย/ กฎหมาย/ระเบียบมาอ้างอิงในการ ควบคุมดูแลนักเรียนได้อย่างชัดเจน และถูกต้อง 2. ประชากรส่วนใหญ่มีความเป็น พลเมืองดิจิทัล ความเป็นพลเมืองโลก	1. การเปลี่ยนผู้บริหารการศึกษา และ ผู้บริหารสถานศึกษาบ่อยทำให้ นโยบายเปลี่ยนแปลง การดำเนินงาน ไม่ต่อเนื่อง 2. ครูยังขาดการนำความรู้ด้าน อาชญากรรมไซเบอร์ไปประยุกต์ใช้ในการ จัดการเรียนการสอน

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัจจัย 5 ด้าน (รูปแบบ C-PEST)	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
3. สภาพเศรษฐกิจ (Economic factors : E) รายได้ของผู้ปกครอง ภาวะทาง การเงิน อัตราการขยายตัวทาง เศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้าน อาชญากรรมไซเบอร์	1. ประชากรในพื้นที่มีฐานะดี สามารถ สนับสนุนด้านงบประมาณโรงเรียนได้ 2. ผู้ปกครองฐานะดี สามารถ สนับสนุนให้นักเรียนเข้าถึงได้ง่ายทั้ง ด้านอุปกรณ์และระบบการใช้งาน	1. ความแตกต่างด้านฐานะของ ผู้ปกครอง 2. นักเรียน/ผู้ปกครองมีการย้ายถิ่น บ่อย 3. ฐานะทางเศรษฐกิจบางครอบครัว ไม่สามารถสนับสนุนอุปกรณ์/ ค่าใช้จ่ายได้เพียงพอ 4. นักเรียนถูกคุกคามได้ง่ายจากการ ใช้งานส่วนตัว 5. เด็กไม่เท่าเทียมกันในการเข้าถึง อุปกรณ์และการใช้งาน อาจทำให้เกิด ปัญหาได้
4. สภาพสังคม (Social factors : s) จำนวนประชากร ระบบ การศึกษา ค่านิยม ฯลฯ ที่ ส่งผลต่อการบริหารจัดการภัย คุกคามด้านอาชญากรรมไซ เบอร์	1. ประชากรคุ้นเคยกับการใช้ เทคโนโลยี 2. นักเรียนและผู้ปกครองสามารถ เข้าถึงการใช้เทคโนโลยีได้มากขึ้น 3. มีความหลากหลายของประชากร ในพื้นที่ นักเรียนได้เรียนรู้ความ หลากหลายทางสังคม 4. การสื่อสารทางออนไลน์ด้วยความ หลากหลายทางสังคม/คน/วัฒนธรรม	1. สังคมเกษตรในพื้นที่ส่งผลกับการ มาเรียนของนักเรียน (ช่วยธุรกิจที่ บ้าน) 2. วัฒนธรรม/ความเป็นอยู่ เด็ก อาจจะมองไม่เข้าใจในเรื่องความ หลากหลายทางวัฒนธรรม ถ้าเด็กไม่ เข้าใจ/ยอมรับในความหลากหลาย อาจสร้างความขัดแย้ง
5. สภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี (Technological factors : t) ความก้าวหน้าทางด้าน เทคโนโลยี เทคโนโลยี สารสนเทศ ฯลฯ ที่ส่งผลต่อการ บริหารจัดการภัยคุกคามด้าน อาชญากรรมไซเบอร์	1. มีผู้ผลิตสื่อที่ทันสมัย ใช้ฟรี และ สามารถเข้าถึงได้ง่าย 2. ครู นักเรียน และผู้ปกครองสามารถ เข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่ายขึ้น ทำให้ สะดวกกับการดูแลและการจัดการ เรียนการสอน	1. การใช้สื่อ/บริโภคสื่อในทางที่ผิด ได้ง่ายขึ้น 2. ควรสนับสนุนให้ครูนำสื่อมาใช้ให้ มากขึ้น 3. การเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่ายใน ทุกช่องทางที่มีความหลากหลาย อาจเป็นข้อเสียและสร้างปัญหาได้ 4. อาจเกิดอาชญากรรมรูปแบบใหม่ ได้มากขึ้น

ตาราง 13 (ต่อ)

ปัจจัย 5 ด้าน (รูปแบบ C-PEST)	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
5. สภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี (Technological factors : t) (ต่อ)		5. ผู้ใช้งานตามไม่ทันเทคโนโลยีที่ก้าว ไปอย่างรวดเร็ว รวมถึงกฎหมายอาจ ทำให้เกิดปัญหาได้ 6. ผู้ดูแล ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่บางส่วน อาจยังตามไม่ทันเทคโนโลยี ซึ่งอาจจะ เกิดปัญหาได้

ตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ส่วนที่ 2 ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และส่วนที่ 3 การจัดทำตาราง SWOT Matrix ผลการศึกษา มีดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อกำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

(1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านไซเบอร์ ด้านยาเสพติด และด้านสาธารณสุขในสถานศึกษา ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน

รวม 8 คน ผู้วิจัยได้ประมวลผลและสรุปเป็นสภาพแวดล้อมภายในของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงบวก เรียกว่า จุดแข็ง (Strength) และปัจจัยเชิงลบ เรียกว่า จุดอ่อน (Weakness) สรุปได้ดังนี้

ตาราง 14 จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านภัยยาเสพติด

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. สถานศึกษามีนโยบายที่ชัดเจนในการกำหนดโครงสร้าง หน้าที่ และกระบวนการบริหารจัดการ	1. สถานศึกษามีนักเรียนที่เป็นประชากรแฝงมีการย้ายถิ่นฐานเพื่อติดตามผู้ปกครองมาทำงาน ส่งผลต่อการรับรู้เรื่องพฤติกรรมของนักเรียน
2. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น โครงการ TO BE NUMBER ONE	2. ครูมีการโยกย้ายบ่อย ส่งผลต่อการดูแลนักเรียนที่ไม่ต่อเนื่อง
3. สถานศึกษามีการนิเทศ กำกับ ติดตาม ให้ขวัญและกำลังใจครูอย่างต่อเนื่อง	3. ครูมีอายุน้อย ส่งผลต่อวุฒิภาวะและการควบคุมอารมณ์ของครู
4. ผู้บริหารและครูตระหนัก เห็นคุณค่า และความสำคัญของการปฏิบัติตามนโยบายด้านยาเสพติดอย่างเข้มแข็ง	4. จิตวิญญาณความเป็นครูลดน้อยลง
5. ผู้บริหารและครูมีความรู้ และประสบการณ์ในการบริหารจัดการภัยยาเสพติด	5. ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยไม่สามารถเข้าถึงเครื่องมือสื่อสารได้
6. สถานศึกษาได้รับงบประมาณและบุคลากรสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ โรงงานและบริษัทต่าง ๆ	6. ผู้ปกครองไม่เข้าใจการใช้งานเทคโนโลยี
7. สถานศึกษาใช้เทคโนโลยีในการติดตามดูแลนักเรียน	7. ขนาดโรงเรียนและที่ตั้งทำให้เกิดข้อได้เปรียบเสียเปรียบในการระดมทรัพยากร

ตาราง 15 จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านภัยความรุนแรง

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. สถานศึกษามีการจัดโครงสร้างการบริหารงานชัดเจน	1. รูปแบบของครอบครัวที่เปลี่ยนไปเป็นขนาดเล็ก
2. บุคลากร(ครู)เข้มแข็ง และพอเพียง	2. ผู้ปกครองไม่มีเวลา ขาดความเอาใจใส่
3. สถานศึกษามีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและผู้ปกครอง	3. ครูบางคนมีอาการรุนแรง
	4. คุกคามโดยคำพูด เช่น การคุกคามทางเพศ

ตาราง 15 (ต่อ)

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. สถานศึกษามีการจัดโครงสร้างการบริหารงานชัดเจน	1. รูปแบบของครอบครัวที่เปลี่ยนไปเป็นขนาดเล็ก
2. บุคลากร(ครู)เข้มแข็ง และพอเพียง	2. ผู้ปกครองไม่มีเวลา ขาดความเอาใจใส่
3. สถานศึกษามีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน และผู้ปกครอง	3. ครูบางคนมีอาการรุนแรง
4. ทีมผู้บริหารมีทักษะสื่อสารที่ดีสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง	4. ความเครียดจากคำพูด เช่น การคุกคามทางเพศ
5. สถานศึกษามีงบประมาณเพียงพอในการสนับสนุนการจัดการศึกษา	5. ความเท่าเทียม เหยียดเพศ
6. ติดตั้งกล้อง แสงสว่างอย่างทั่วถึงเพื่อความปลอดภัยในโรงเรียน	6. โรงเรียนเล็กอาจมีปัญหาเรื่องการระดมทรัพยากร
7. สถานศึกษาดูแลช่วยเหลือการเงินเด็กและจัดทุนการศึกษาอย่างเพียงพอ	7. บริเวณที่เกิดเหตุไม่มีกล้อง กล้องเสียบ่อย
	8. พื้นที่โรงเรียนมีขนาดใหญ่
	9. การใช้เทคโนโลยีของเด็กส่วนใหญ่มักจะก่อให้เกิดความรุนแรง
	10. ครูขาดทักษะการจัดการปัญหาผู้เรียน
	11. เกิดความล่าช้าในการเข้าระงับเหตุ

ตาราง 16 จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านอุบัติเหตุ

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารงานตามฝ่ายชัดเจน	1. ขาดการซักซ้อมแผนฉุกเฉินบางปัญหา เช่น ไฟไหม้
2. สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนบุคลากรจากสถานีตำรวจมาช่วยงานจราจร อบรมวินัยจราจร	2. ครูขาดทักษะและความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านอุบัติเหตุ ควรมีการอบรมเพิ่มเติม
3. สถานศึกษามีบุคลากรเพียงพอในการปฏิบัติงานตามโครงสร้าง	3. ครูมีภาระงานหลายหน้าที่อาจล่าช้าในการดูแลและแก้ไข
4. มีคำสั่งในการปฏิบัติงานชัดเจน	4. การป้องกันภัยอุบัติเหตุบางประเภทใช้งบประมาณที่สูงมาก เช่น การแก้ไขระบบไฟฟ้า การสร้างสะพานลอย เป็นต้น
5. มีแผนเผชิญเหตุ	5. การส่งต่อผู้ประสบอุบัติเหตุอาจล่าช้าจากการจราจรที่เพิ่มมากขึ้นและการก่อสร้างในพื้นที่
6. มีการสำรวจ วางแผน ดำเนินการ ประเมิน ตรวจสอบจุดเสี่ยงต่าง ๆ สม่าเสมอ	6. การชำรุดทรุดโทรมของโครงสร้างอาคารสถานที่อาจตรวจสอบได้ยาก
7. งบประมาณมีเพียงพอโดยเฉพาะการดูแลอาคารสถานที่และจัดหาอุปกรณ์เพื่อลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ	

ตาราง 16 (ต่อ)

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
8. หน่วยงานภายนอกสนับสนุนเครื่องจักรและบุคลากร เช่น การตัดแต่งต้นไม้ขนาดใหญ่	7. การสร้างความเข้าใจของบุคลากรเพียงครั้งสองครั้ง อาจไม่เกิดประสิทธิภาพ ควรมีการเน้นย้ำให้บ่อย
9. มีการจัดอบรม/โครงการด้านกานป้องกันและแก้ไขภัยจากอุบัติเหตุ	

ตาราง 17 จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น COVID-19 เป็นต้น)

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. บุคลากรมีเพียงพอตามโครงสร้าง มีการพัฒนาโดยการจัดอบรมเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	1. เป็นเรื่องใหม่ที่บุคลากรทุกคนต้องเรียนรู้ ครูต้องพยายามปรับตัวในการเปลี่ยนแปลง
2. ยึดแนวปฏิบัติตามนโยบายส่วนกลางอย่างเคร่งครัด เน้นความปลอดภัย	2. ปัญหาการประสานข้อมูลในแต่ละกลุ่มงาน
3. การระดมทรัพยากรของโรงเรียนสามารถนำมาใช้บริหารจัดการได้ มีการปรับโครงการเพื่อนำงบประมาณมาใช้	3. การจัดสรรงบประมาณมีปัญหาช่วงเริ่มต้น มีการปรับเปลี่ยน/ยกเลิกบางโครงการเพื่อนำงบประมาณมาใช้ในการบริหารจัดการ
4. บุคลากรให้ความร่วมมือดีวัดขึ้น 100%	4. นักเรียนมีจำนวนมาก วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ
5. ขอความอนุเคราะห์ และความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกและได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์และบุคลากรเป็นอย่างดี มีคุณภาพ เหมาะสม	5. ไม่มีความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติต่อโรคอุบัติใหม่
6. มีการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจอย่างต่อเนื่องในหลายช่องทาง	6. เด็กนักเรียนบางส่วนมีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และระบบอินเทอร์เน็ต
7. เมื่อทราบปัญหา มีเจ้าหน้าที่งานอนามัยโรงเรียนสามารถประสานกับโรงพยาบาลเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างทัน่วงที่	7. การระดมทรัพยากรจากผู้ปกครองบางส่วนมีปัญหาเนื่องมาจากสถานการณ์โควิด
8. มีแผนสำรองในกรณีฉุกเฉิน	

ตาราง 18 จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านอาชญากรรมไซเบอร์

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับโครงสร้างการบริหาร	1. ครูคอมพิวเตอร์เป็นแค่ผู้ใช้งานไม่มีความรู้
2. วางระบบการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ โรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง	ความสามารถในการดูแลระบบได้
3. ระบบอินเทอร์เน็ตมีการปรับปรุงให้ทันสมัย/พอเพียง มาตรการการยืนยันตัวตนก่อนเข้าใช้งาน เพื่อระวังการ ใช้งานที่ไม่เหมาะสม	2. การโดนแฮ็คระบบได้ง่าย
4. บุคลากรเพียงพอ มีความเข้าใจนักเรียน อายุและ แนวคิดใกล้เคียงกัน ไฟแรง มีเทคนิคใหม่ๆ	3. คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบอยู่ในสภาพเก่า
5. ครูมีความรู้ความสามารถเพียงพอกับการบริหาร จัดการภัยคุกคามด้านไซเบอร์ จัดการอบรม บุคลากร มีความรู้ด้านไอที	4. เงินระดมทรัพย์ยังไม่เพียงพอ ต้องนำงบมาใช้จ้าง บุคลากรแทนที่จะนำไปซื้อ/บริหารจัดการด้านอื่น
6. หน่วยงานภายใน/ภายนอกทั้งภาครัฐ/เอกชน ให้การสนับสนุนงบประมาณ	5. โรงเรียนอยู่ไกลชุมชน สัญญาณอินเทอร์เน็ตและ ระบบไฟฟ้าค่อนข้างมีปัญหา
7. ครุนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน (ปลูกฝังไป กับการเรียน) รูปแบบกิจกรรมออกแบบตามความ เหมาะสมตามวัย	6. การใช้งานส่วนตัวบางส่วนของนักเรียน โรงเรียน ไม่สามารถเข้าดูแลตรวจสอบได้
	7. นักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้ง่าย อาจถูกชักนำ ไปในทางไม่เหมาะสม

(2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบ
ใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการภัยคุกคาม
รูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้วยการสัมภาษณ์
เชิงลึกผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนา
พิเศษภาคตะวันออก จำนวน 5 คน และกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านไซเบอร์ ด้าน
ยาเสพติด และด้านอนามัยในสถานศึกษา จำนวน 3 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive
Sampling) จำนวนรวม 8 คน ผู้วิจัยได้ประมวลผลและสรุปเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกของการ
บริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาค
ตะวันออก ซึ่งเป็นปัจจัยที่เป็นเชิงบวก เรียกว่า โอกาส (Opportunities) และปัจจัยที่เป็นเชิงลบ
เรียกว่า ภาวะคุกคาม (Threats) สรุปได้ดังนี้

ตาราง 19 โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านภัยยาเสพติด

โอกาส (Opportunities)	ภาวะคุกคาม (Threats)
1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนให้ความสำคัญ และเข้ามามีส่วนในการแก้ปัญหาเสพติดในชุมชน เพื่อรณรงค์และแก้ไขปัญหาเสพติด เช่น โครงการ D.A.R.E	1. การเปลี่ยนแปลงจุดเน้น/นโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด ทำให้การปฏิบัติขาดความต่อเนื่อง
2. หน่วยงานต่าง ๆ มีการจัดโครงการ/กิจกรรมเข้าไปในชุมชน เพื่อรณรงค์และแก้ไขปัญหาเสพติด เช่น โครงการ D.A.R.E	2. การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารโรงเรียนบ่อย ๆ ทำให้ขาดความต่อเนื่องในดำเนินนโยบาย
3. ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการ	3. การเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ประสานงานบ่อย ๆ ทำให้การประสานงานขาดความต่อเนื่อง
4. ชุมชนมีเศรษฐกิจที่ดีทำให้ครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดี	4. ผู้นำชุมชนและผู้ปกครองขาดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
5. มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการบริหารจัดการ เช่น กล้องวงจรปิด	5. กฎหมายไม่รุนแรงทำให้นักเรียนไม่กลัวเกรง
6. เทคโนโลยีในการตรวจสอบสารเสพติดมีความแม่นยำและรวดเร็วในการตรวจสอบ	6. มิติสัมพันธ์ทางสังคมในชุมชนที่เปลี่ยนไป
	7. ผู้ปกครองมีภาระงานมากทำให้มีเวลาในการดูแลบุตรหลานน้อยลง
	8. การเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

ตาราง 20 โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านภัยความรุนแรง

โอกาส (Opportunities)	ภาวะคุกคาม (Threats)
1. ผู้ปกครองใส่ใจมากขึ้น พร้อมที่จะให้การสนับสนุนโรงเรียน	1. ปัญหาภายในครอบครัว แยกแยก ทะเลาะวิวาท และการปิดบังการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัว
2. มียามรักษาความปลอดภัย ตำรวจดูแลโรงเรียน เวลาเกิดปัญหาเร็ว	2. นักเรียนมีการเรียกร้องตามสมัยนิยม เช่น การแต่งกาย ทรงผม
3. ให้ความรู้ตามเหตุการณ์ปัจจุบันจากรายวิชาสังคมศึกษา	3. สื่อเป็นตัวเสนอการชักนำต่าง ๆ
4. โรงเรียนปฏิบัติตามนโยบายส่วนกลาง	4. รายได้น้อยไม่พอกับค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นอาจส่งผลทะเลาะวิวาท
5. มีคู่มือนักเรียน นักเรียน/ผู้ปกครองรับทราบผ่านการประชุมผู้ปกครอง และจากครูประจำชั้น/ครูประจำรายวิชา	5. เด็กเข้ากลุ่ม/นัดแนะ ซึ่งครูเข้าถึงได้ยาก
	6. การใช้ข้อมูลของนักเรียน เด็กเข้าถึงข้อมูลได้เอง
	7. สภาพการดำเนินชีวิต ถูกละเมิด ถูกกดดันแก่งัด ถูกทำร้าย

ตาราง 20 (ต่อ)

โอกาส (Opportunities)	ภาวะคุกคาม (Threats)
6. การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก โรงเรียนสามารถแบ่งเบาภาระ ผู้ปกครองโดยการลด ค่าบำรุงการศึกษา คื่นเงิน ผู้ปกครองและอื่น ๆ	
7. แรงงานจากต่างจังหวัด/ต่างชาติเพิ่มมากขึ้นทำให้มี นักเรียนเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ได้รับงบประมาณมากขึ้น และจำนวนครูเพิ่มมากขึ้น.	
8. ติดตามปัญหาได้รวดเร็วจากการใช้เทคโนโลยี	
9. สร้างมาตรการป้องกันต่าง ๆ จากสื่อต่าง ๆ	

ตาราง 21 โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) ของการบริหารจัดการภัยคุกคาม
รูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านอุบัติเหตุ

โอกาส (Opportunities)	ภาวะคุกคาม (Threats)
1. ผู้ปกครอง/คณะกรรมการสถานศึกษา/อปท./สถานี ตำรวจ/โรงพยาบาล/รพ.สต./หน่วยกู้ภัย/การไฟฟ้า ให้ ความร่วมมือและสนับสนุนการบริหารจัดการอย่าง เต็มที่	1. ผู้ปกครองย้ายมาจากต่างพื้นที่ ความพร้อมจะ ต่างกัน
2. ผู้ปกครองมีงานมีรายได้ดี สามารถสนับสนุน การมาเรียน เช่น มีรถส่วนตัวมารับส่ง ซึ่รถมอเตอร์ไซด์ รถประจำ รถโดยสาร	2. สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกัน 3. ชุมชนพหุวัฒนธรรม คนย้ายมาจากหลายพื้นที่
3. โรงงานอุตสาหกรรม/ผู้ประกอบการต่าง ๆ ยินดี สนับสนุนงบประมาณ	4. การไม่เข้าใจ และการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย 5. รถโดยสารบางคันบรรทุกเกินจำนวน
4. ผู้ปกครองอยู่ในหลายๆหน่วยงานสามารถประสาน ขอความร่วมมือได้ง่าย	6. บางครอบครัวอาจไม่มีความพร้อมในด้านเครื่องมือ สื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ทำให้การสื่อสารอาจเกิดความ ล่าช้า
5. การสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลไปถึงผู้รับสารทำ ได้โดยตรงและรวดเร็ว	7. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของผู้ปกครอง ต่างกัน
6. มีกฎหมายครอบคลุมการบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุ	8. เด็กนักเรียนที่ขี่มอเตอร์ไซด์นอกสถานศึกษามี โอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

ตาราง 22 โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น COVID-19 เป็นต้น)

โอกาส (Opportunities)	ภาวะคุกคาม (Threats)
1. หน่วยงานรัฐ/เอกชนร่วมมือกันเป็นอย่างดี มีการติดต่อประสานงานที่เข้มแข็งจากหน่วยงานรัฐและเอกชน สัมพันธภาพระหว่างโรงพยาบาลกับโรงเรียน ทำให้มีการบริหารจัดการที่รวดเร็ว	1. ต้องประสานไปในแต่ละส่วนงาน ไม่มีส่วนกลาง มีความเสี่ยงจากการประสานงาน
2. นโยบายทำให้ครู นักเรียนเข้าถึงวัคซีนได้ก่อน มีความชัดเจนในแนวทางการปฏิบัติต่อสถานศึกษา	2. ผู้ปกครองขาดความตระหนัก และไม่มั่นใจในเรื่องการรับวัคซีน
3. การบริหารจัดการเป็นไปได้อย่างรวดเร็วจากเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย	3. การกักตัวทำให้เสียบุคลากรแต่ก็ปรับเปลี่ยนให้มาทำแบบออนไลน์
4. นักเรียนหารายได้จากการทำงานออนไลน์	4. การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ
5. ผู้ปกครองส่วนใหญ่เข้าใจ และให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วม/ร่วมมือในการบริหารจัดการ และสนับสนุนการจัดการศึกษา	5. โรงเรียนไม่สามารถระดมทรัพยากรได้ตามเป้า ลดค่าเทอม / ผู้ปกครองขาดรายได้ กระทบต่องบประมาณในการบริหารจัดการ
6. หน่วยงานท้องถิ่นจัดเก็บรายได้ได้มากจากการเติบโตของภาคธุรกิจ สามารถสนับสนุนการบริหารจัดการได้	6. ข้อมูลสารสนเทศไม่สะดวกกับการใช้งาน การขอข้อมูลซ้ำจากทุกหน่วยงาน
7. ครูอายุน้อยเข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่าย พร้อมทั้งจะดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว	7. ผู้ปกครองบางส่วนเครียดจากการตกงาน ถูกกักตัว สูญเสียรายได้ มีปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เด็กไม่มีเงินไปเรียน เดิมเด็กก็ไม่ค่อยพร้อมอยู่แล้ว
	8. การใช้งานด้านเทคโนโลยีของผู้ปกครอง/นักเรียน บางคนมีปัญหาไม่มีอุปกรณ์ เข้าไม่ถึงเทคโนโลยี
	9. ประชากรแรงงานมาจากหลากหลายที่ทำให้เกิดความเสี่ยง

ตาราง 23 โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) ของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านอาชญากรรมไซเบอร์

โอกาส (Opportunities)	ภาวะคุกคาม (Threats)
1. นโยบาย/กฎหมาย/ระเบียบครบถ้วนในการที่โรงเรียนจะนำมาอ้างอิงในการควบคุมดูแลนักเรียน	1. กฎหมายออกมาจากส่วนกลางแต่อาจจะไม่ครอบคลุมในแต่ละพื้นที่
2. ทุกคนมีความตระหนักทำให้มีกฎหมายต่าง ๆ มารองรับ (เช่น พรบ.คอมฯ, PDPA ฯลฯ)	2. การเปลี่ยนผู้บริหารบ่อยทำให้นโยบายเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง
3. ได้รับการสนับสนุนโครงการต่าง ๆ จากหลายหน่วยงาน	3. นักเรียนถูกคุกคามได้ง่ายจากการใช้งานส่วนตัว ไม่มีการประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ควรให้ครูนำสื่อมาใช้ให้มากขึ้น
4. ผู้ปกครองฐานะดี นักเรียนเข้าถึงได้ง่ายทั้งด้านอุปกรณ์และระบบการใช้งาน	4. นักเรียน/ผู้ปกครองมีการย้ายบ่อยทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดูแลช่วยเหลือ
5. นักเรียน/ผู้ปกครองคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยี สามารถเข้าถึงการใช้สื่อฟรีที่ทันสมัยได้ง่ายมากขึ้น	5. วัฒนธรรม/ความเป็นอยู่ เด็กอาจจะมองไม่เข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรม ถ้าเด็กไม่เข้าใจ/ยอมรับในความหลากหลายอาจสร้างความขัดแย้ง
6. มีความหลากหลายของประชากร นักเรียนได้เรียนรู้ความหลากหลายทางสังคม/คน /วัฒนธรรม ทางสื่อออนไลน์	6. เจ้าหน้าที่ภายในท้องถิ่นอาจจะตามไม่ทันกฎหมายใหม่/ผู้ใช้งานตามไม่ทันเทคโนโลยีที่ก้าวไปไกลและรวดเร็วอาจทำให้เกิดปัญหา
	7. ผู้ดูแล ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่บางส่วนอาจยังตามไม่ทันเทคโนโลยี ซึ่งอาจจะเกิดอาชญากรรมรูปแบบใหม่ได้มากขึ้น
	8. ความแตกต่างด้านฐานะของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจบางครอบครัวไม่สามารถสนับสนุนอุปกรณ์/ค่าใช้จ่ายได้เพียงพอ เด็กไม่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงทำให้เกิดปัญหาได้
	9. การเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ในทุกช่องทางที่มีความหลากหลาย อาจเป็นข้อเสียการใช้สื่อ/บริโภคสื่อที่ไม่เหมาะสมและสร้างปัญหาได้

ส่วนที่ 2 การจัดทำตาราง TOWS Matrix ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ในการกำหนดกลยุทธ์ โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามเพื่อนำมากำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

1. ข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) + โอกาส (Opportunities) และจุดแข็ง (Strengths) + ภาวะคุกคาม (Threats) นำมากำหนดเป็นกลยุทธ์รองรับหรือวิธีการเพื่อเสริมจุดแข็ง

2. ข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness) + โอกาส (Opportunities) และจุดอ่อน (Weakness) + ภาวะคุกคาม (Threats) นำมากำหนดเป็นกลยุทธ์รองรับหรือวิธีการเพื่อลดหรือขจัดจุดอ่อน

โดยมีการนำเสนอรายละเอียดกลยุทธ์ SO กลยุทธ์ ST กลยุทธ์ WO และกลยุทธ์ WT ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ทั้ง 5 ประเภท ได้แก่ 1) ภัยยาเสพติด 2) ภัยความรุนแรง 3) อุบัติเหตุ 4) โรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น COVID-19 เป็นต้น) และ 5) อาชญากรรมไซเบอร์ รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 24 TOWS Matrix จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านภัยยาเสพติด

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
ภัยยาเสพติด	<p>จุดแข็ง – โอกาส (SO) กลยุทธ์เชิงรุก</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ และชุมชน ในการแก้ไขปัญหาเสพติด ส่งเสริมการให้ความรู้ ความเข้าใจ และการสร้างความตระหนักกับการแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก และเจตคติที่ดีในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

ตาราง 24 (ต่อ)

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
ภัยยาเสพติด	จุดแข็ง – โอกาส (SO) กลยุทธ์เชิงรุก 4. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ ร่วมมือ ป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด 5. แต่งตั้งคณะทำงานแก้ไขปัญหาเสพติดใน สถานศึกษาโดยประสานความร่วมมือจากหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง โดยมีกรณีศึกษา กำกับ ติดตามอย่างต่อเนื่อง
	จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) กลยุทธ์เชิงป้องกัน 1. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนัก และให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน 2. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้แสดงออกตาม ความสามารถที่ถูกต้อง เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา เป็นต้น 3. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักในปัญหาภัยยาเสพติด 4. จัดกิจกรรมให้ความรู้และแนะแนวทางการใช้สื่อ อย่างถูกต้องแก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
	จุดอ่อน - โอกาส (WO) กลยุทธ์เชิงแก้ไข 1. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโดยมีเครือข่าย ผู้ปกครอง ครูประจำชั้นร่วมมือกันสอดส่องดูแล ติดตามนักเรียนโดยการประสานงานเครือข่ายทั้ง ภายในและภายนอกสถานศึกษา 2. คัดกรองนักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีปัญหเป็นรายกรณี และตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ
	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) กลยุทธ์เชิงรับ 1. จัดการอบรมครูเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็น ระบบ ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

ตาราง 24 (ต่อ)

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
ภัยยาเสพติด	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) กลยุทธ์เชิงรับ 2. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้สะอาด ปลอดภัย ปลอดภัย ไม่มีมุมอับ อันจะส่งผลต่อ พฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน และเอื้อ ต่อการจัดการเรียนรู้

ตาราง 25 TOWS Matrix ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัย
 คุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านภัยความ
 รุนแรง

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
ภัยความรุนแรง	จุดแข็ง – โอกาส (SO) กลยุทธ์เชิงรุก 1. ส่งเสริมการทำงานอย่างเป็นระบบในการเฝ้าระวัง บัณฑิตนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ 2. จัดทำคู่มือสำหรับครูพร้อมจัดการอบรมการ แก้ปัญหาและป้องกันการใช้ความรุนแรงในโรงเรียน 3. ให้ความรู้ด้านจิตวิทยาและทักษะอารมณ์แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 4. ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตามโครงสร้าง กำหนดภาระงาน บทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบ ชัดเจน 5. ติดตามประเมินผลและปรับปรุงการบริหารจัดการ ภัยความรุนแรงให้มีประสิทธิภาพ และนำไปใช้ พัฒนาระบบการปฏิบัติงานให้เหมาะสม 6. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการสร้างการมี ส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ และ ชุมชน ในการแก้ไขปัญหาภัยความรุนแรง

ตาราง 25 (ต่อ)

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
ภัยความรุนแรง	<p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) กลยุทธ์เชิงป้องกัน</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการนำนักเรียนเข้าสู่ระบบการดูแลช่วยเหลือ โดยมีครูดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ติดต่อประสานงานผู้ปกครองโดยทันทีเพื่อให้การช่วยเหลือดูแลอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ประสานความร่วมมือจากงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานีตำรวจ เป็นต้น จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทร และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งภายในโรงเรียนและชุมชน จัดกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนตามความเหมาะสมอย่างหลากหลาย โดยฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหา <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO) กลยุทธ์เชิงแก้ไข</p> <ol style="list-style-type: none"> จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนโดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน จัดให้มีและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้นประสานผู้ปกครองสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ ร่วมมือกันป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน จัดการอบรมพัฒนาครูและนักเรียนให้ความรู้เกี่ยวกับการคุกคามและการล่วงละเมิดทางเพศ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตาราง 25 (ต่อ)

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
ภัยความรุนแรง	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) กลยุทธ์เชิงรับ 1. จัดให้มีหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุการณ์ที่มีเหตุทะเลาะวิวาทโดยประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บทราบบ และจัดเจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับโดยเร็ว 3. ประสานผู้ปกครองทันทีเมื่อเกิดปัญหาเพื่อรับทราบ และร่วมกันแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว 4. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือ ป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน

ตาราง 26 TOWS Matrix ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านอุบัติเหตุ

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
อุบัติเหตุ	จุดแข็ง – โอกาส (SO) กลยุทธ์เชิงรุก 1. วางแผนการบริหารจัดการอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงปลอดภัย เหมาะสม พร้อมใช้ประโยชน์ 2. แต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานการใช้อาคารสถานที่เพื่อให้เกิดความปลอดภัย คุ่มค่า เชื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

ตาราง 26 (ต่อ)

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
อุบัติเหตุ	จุดแข็ง – โอกาส (SO) กลยุทธ์เชิงรุก
	3. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตาม ดูแลการรักษาความปลอดภัยอาคารเรียน อาคาร ประกอบ และบริเวณโรงเรียนตลอดทั้งวัน 4. แต่งตั้งคณะกรรมการโดยให้ตำรวจ ชุมชน องค์การ ปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรเอกชนมีส่วนร่วม ในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ
	จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) กลยุทธ์เชิงป้องกัน
	1. ชี้แจงให้ความรู้ในการปฏิบัติตน และการดูแลเฝ้า ระวังความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคารประกอบ และบริเวณโรงเรียนแก่ครูและนักเรียน 2. จัดให้มีการรณรงค์ ชี้แจง สื่อสารกับผู้ปกครองและ นักเรียนเกี่ยวกับภัยอุบัติเหตุในทุกช่องทางสื่อสาร เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
	จุดอ่อน - โอกาส (WO) กลยุทธ์เชิงแก้ไข
	1. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อมการ ปฏิบัติงานด้านอุบัติเหตุ การเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุ ฉุกเฉินอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง 2. จัดทำป้ายคำเตือนและแผนผังข้อควรระวังด้าน ความปลอดภัยในจุดอันตราย 3. ตัดแต่งต้นไม้ กิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย 4. ติดตั้งกล่องวงจรปิดและไฟฟ้าสองส่ววงรอบบริเวณ สถานศึกษาโดยเฉพาะจุดเสี่ยง 5. ตรวจสอบ กำกับ ดูแลการใช้งานอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้อยู่เสมอ
	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) กลยุทธ์เชิงรับ
	1. จัดอบรมให้ความรู้แก่ครู บุคลากร ผู้ปกครองและ นักเรียนเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเพื่อ ช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุก่อนนำส่งสถานพยาบาล

ตาราง 26 (ต่อ)

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
อุบัติเหตุ	<p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) กลยุทธ์เชิงรับ</p> <p>2. สถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ประกอบการ รับนักเรียนร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่งนักเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการ ควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. 2562 อย่างเคร่งครัด</p> <p>3. กำกับดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก อย่างเข้มงวดทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา</p> <p>4. ครูผู้รับผิดชอบ ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนและ นักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. 2562 อย่างเคร่งครัด</p>

ตาราง 27 TOWS Matrix ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัย
คุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านโรคอุบัติ
ใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น โรค COVID-19 เป็นต้น)

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
โรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น โรค COVID-19 เป็นต้น)	<p>จุดแข็ง – โอกาส (SO) กลยุทธ์เชิงรุก</p> <p>1. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวก สั้ การ ควบคุม เฝ้าระวัง กำกับ และติดตามประเมินแก้ไข ปัญหาในการตอบโต้ต่อสถานการณ์จากโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำในสถานศึกษา</p> <p>2. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานด้านสุขภาพ อนามัยให้ชัดเจน</p>

ตาราง 27 (ต่อ)

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
โรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น โรค COVID-19 เป็นต้น)	<p>จุดแข็ง – โอกาส (SO) กลยุทธ์เชิงรุก</p> <p>3. จัดส่งนักเรียนที่เจ็บป่วยให้เข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลที่มีความพร้อม โดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาลประจำอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล เพื่อดูแลสุขภาพนักเรียนอย่างใกล้ชิด และติดต่อผู้ปกครองให้ทราบโดยทันที</p> <p>4. แต่งตั้งคณะกรรมการงานอนามัยโรงเรียนโดยประสานกับหน่วยงานภายนอก และฝึกซ้อมเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐานการป้องกันการติดเชื้อได้อย่างเหมาะสม</p> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) กลยุทธ์เชิงป้องกัน</p> <p>1. จัดทำแผนฉุกเฉินและทำการฝึกซ้อม โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>2. จัดทำมาตรการบริหารจัดการความปลอดภัยด้านสุขอนามัยของนักเรียน และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา</p> <p>3. ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ผู้ปกครองเพื่อสร้างความตระหนักในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ</p> <p>4. จัดทำแผนการระดมทรัพยากรบุคคล เพื่อการสนับสนุนการปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉิน</p> <p>5. วางแผนงบประมาณของโรงเรียนในกรณีภาวะฉุกเฉิน</p> <p>6. จัดทำทำเนียบเครือข่าย และส่งเสริมการวางแผนร่วมกันเพื่อการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์กร</p>

ตาราง 27 (ต่อ)

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
โรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น โรค COVID-19 เป็นต้น)	จุดอ่อน - โอกาส (WO) กลยุทธ์เชิงแก้ไข 1. จัดกิจกรรมสร้างองค์ความรู้ให้แก่ครู และบุคลากร ในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน การป้องกันไม่ให้เกิดโรคต่าง ๆ ให้ระมัดระวัง 2. จัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การรักษาพยาบาล เบื้องต้นให้เพียงพอและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน 3. จัดสถานที่และสภาพแวดล้อมบริเวณสถานศึกษา ให้สะอาดและถูกสุขลักษณะ 4. วางแผนการจัดการความเสี่ยงและจัดทำแผนด้าน ความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของบุคลากร 5. ติดตาม เฝ้าระวัง วิเคราะห์ข้อมูล ประเมิน สถานการณ์ความเสี่ยงที่เป็นภาวะฉุกเฉินของโรคอุบัติ ใหม่และโรคอุบัติซ้ำอย่างใกล้ชิด
	จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) กลยุทธ์เชิงรับ 1. พัฒนาการใช้งานระบบสารสนเทศในสถานศึกษา เชื่อมโยงกับการทำงานกับหน่วยงานภายนอกได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด 2. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน การกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคในสถานศึกษา เช่น กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง การบริหารจัดการขยะ 3. เสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานให้แก่ กลุ่มภารกิจต่าง ๆ 4. เฝ้าระวังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทั้งข่าวจริง และข่าวลือ ประเมินการรับรู้ของสาธารณชนเพื่อ วิเคราะห์ความเสี่ยงและจัดทำแผนการสื่อสารไปสู่ นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในทุกช่องทาง

ตาราง 28 TOWS Matrix ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ด้านอาชญากรรมไซเบอร์

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
อาชญากรรมไซเบอร์	จุดแข็ง – โอกาส (SO) กลยุทธ์เชิงรุก
	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการบริหารจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์อย่างต่อเนื่อง วางแผน กำหนดนโยบาย และสนับสนุนให้บุคลากรนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไปใช้ในการบริหารและพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้
	จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) กลยุทธ์เชิงป้องกัน
	<ol style="list-style-type: none"> ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่าง ๆ ที่ไม่ปลอดภัยและไม่สร้างสรรค์ มอบหมายครูประจำชั้นติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยง ต้องรีบติดต่อประสานผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเบื้องต้น ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน ค่าใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์ การทำกิจกรรมนอกบ้าน และการใช้สื่อเทคโนโลยีไปในทางที่ไม่สร้างสรรค์ จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในการให้ข้อมูลข่าวสารและติดตามสอดส่องดูแลป้องกันไม่ให้นักเรียนใช้สื่อเทคโนโลยีไปในทางที่ไม่สร้างสรรค์

ตาราง 28 (ต่อ)

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก	วิเคราะห์ TOWS Matrix
อาชญากรรมไซเบอร์	<p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) กลยุทธ์เชิงป้องกัน</p> <p>5. คัดกรองนักเรียนเพื่อจัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และเชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกัน</p>
	<p>จุดอ่อน - โอกาส (WO) กลยุทธ์เชิงแก้ไข</p> <p>1. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกรับวิเคราะห์ บริโภคข้อมูลข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์</p> <p>2. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความตระหนักในโทษภัยและปัญหา พร้อมสร้างแรงจูงใจในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์</p> <p>3. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม และเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ที่ไม่เหมาะสม</p>
	<p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) กลยุทธ์เชิงรับ</p> <p>1. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน</p> <p>2. ประสานความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขัน ดูแลพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์</p> <p>3. ควบคุมการใช้สื่อออนไลน์ต่าง ๆ ของนักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของการจัดการเรียนการสอน และให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด</p>

ส่วนที่ 3 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

1. (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 มาร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยใช้ผลการวิจัยที่พบ คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม มากำหนดกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 29 กลยุทธ์หลักที่ 1 การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

กลยุทธ์หลักที่ 1 ภัยยาเสพติด	
กลยุทธ์รอง	วิธีการ
1. สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขภัยยาเสพติด	<ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเรียนสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการให้ความรู้ความเข้าใจ และการสร้างความตระหนักกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา 2. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก และเจตคติที่ดีในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด 3. โรงเรียนสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต ให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน สามารถดูแลตนเองได้เหมาะสมตามวัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 4. โรงเรียนสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้อง เช่น ดนตรี กีฬา ศิลปะ เป็นต้น 5. โรงเรียนสร้างเครือข่ายความร่วมมือจัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความ รู้ความเข้าใจ และความตระหนักในปัญหาภัยยาเสพติด 6. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรม ให้ความรู้และแนะแนวทางการใช้สื่ออย่างถูกต้องแก่นักเรียน ในการเลือกชมสื่อในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม 7. โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางดำเนินการให้ครูประจำชั้น คัดกรองนักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีปัญหาเป็นรายกรณี และดำเนินการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ

ตาราง 29 (ต่อ)

กลยุทธ์หลักที่ 1 ภัยยาเสพติด	
กลยุทธ์รอง	วิธีการ
1. สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขภัยยาเสพติด (ต่อ)	8. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้เข้ามาร่วมจัดการวางแผนพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภัยยาเสพติดอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ 9. โรงเรียนดำเนินการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้สะอาด ปลอดภัย เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ปลอดภัย ไม่มีมุมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน
2. สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการ โดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอก สถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขภัยยาเสพติด	1. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ และชุมชน ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด 2. โรงเรียนสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารและสานสัมพันธ์ ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหากับภัยยาเสพติด 3. โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาโดยมีเครือข่ายผู้ปกครอง ครูประจำชั้นร่วมมือกันสอดส่องดูแล ติดตามนักเรียน โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา จัดให้มีการนิเทศ กำกับ ติดตามอย่างต่อเนื่อง

ตาราง 30 กลยุทธ์หลักที่ 2 การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

กลยุทธ์หลักที่ 2 ภัยความรุนแรง	
กลยุทธ์รอง	วิธีการ
1. สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง	1. โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางดำเนินการส่งเสริมการทำงานอย่างเป็นระบบในการเฝ้าระวัง และป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ 2. โรงเรียนดำเนินการจัดทำคู่มือสำหรับครู พร้อมจัดการอบรมการแก้ไขปัญหาและป้องกันการใช้ความรุนแรงในโรงเรียน

ตาราง 30 (ต่อ)

กลยุทธ์หลักที่ 2 ภัยความรุนแรง	
กลยุทธ์รอง	วิธีการ
1. สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง (ต่อ)	<p>3. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้เข้ามาร่วมจัดอบรมให้ความรู้ด้านจิตวิทยาและทักษะอารมณ์แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน</p> <p>4. โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการตามโครงสร้าง กำหนดภาระงาน บทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบชัดเจน</p> <p>5. โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงการบริหารจัดการภัยความรุนแรงให้มีประสิทธิภาพ และนำไปใช้พัฒนากระบวนการปฏิบัติงานให้เหมาะสม</p> <p>6. โรงเรียนจัดให้มีและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้น ประสานผู้ปกครองสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล</p> <p>7. โรงเรียนส่งเสริมการนำนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เข้าสู่ระบบการดูแลช่วยเหลือ โดยมีครูประสานผู้ปกครองดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง</p> <p>8. โรงเรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนตามความเหมาะสมอย่างหลากหลาย โดยฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหา</p> <p>9. โรงเรียนจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนโดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน</p> <p>10. โรงเรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทร และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งภายในโรงเรียนและชุมชน</p> <p>11. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้เข้ามาร่วมจัดการอบรมพัฒนาครูและนักเรียนให้ความรู้เกี่ยวกับการคุกคามและการล่วงละเมิดทางเพศ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง</p> <p>12. โรงเรียนสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือในการช่วยเหลือดูแล และร่วมกันแก้ปัญหาภัยความรุนแรงอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บทราบโดยทันที และจัดเจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับโดยเร็ว</p>

ตาราง 30 (ต่อ)

กลยุทธ์หลักที่ 2 ภัยความรุนแรง	
กลยุทธ์รอง	วิธีการ
2. สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการ โดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอก สถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไข ภัยความรุนแรง	<ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ และ ชุมชน ในการแก้ไขปัญหาความรุนแรง 2. โรงเรียนสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารและสานสัมพันธ์ ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักเรียน 3. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ จัดให้มีหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุกรณีที่มีเหตุการณ์การใช้ความรุนแรงของนักเรียน

ตาราง 31 กลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

กลยุทธ์หลักที่ 3 ภัยอุบัติเหตุ	
กลยุทธ์รอง	วิธีการ
1. สร้างความเข้มแข็งภายใน สถานศึกษาในการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ	<ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางดำเนินการบริหารจัดการ อาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาให้อยู่ในสภาพที่ มั่นคง ปลอดภัย เหมาะสม พร้อมใช้ประโยชน์ 2. โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และ รายงานการใช้อาคารสถานที่เพื่อให้เกิดความปลอดภัย คุ่มค่า เอื้อ ประโยชน์ต่อการเรียนรู้ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง 3. โรงเรียนแต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแล การรักษาความปลอดภัยอาคารเรียน อาคารประกอบ และบริเวณ โรงเรียนตลอดทั้งวัน 4. โรงเรียนดำเนินการชี้แจงให้ความรู้ในการปฏิบัติตน และการดูแล ฝ้าระวังความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคารประกอบ และบริเวณ โรงเรียนแก่นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตาราง 31 (ต่อ)

กลยุทธ์หลักที่ 3 ภัยอุบัติเหตุ	
กลยุทธ์รอง	วิธีการ
1. สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ (ต่อ)	<p>5. โรงเรียนจัดทำแผนซักซ้อมการป้องกันและดำเนินการซักซ้อมการปฏิบัติทางด้านอุบัติเหตุ การเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง</p> <p>6. โรงเรียนดำเนินการจัดทำแผนผัง บ้ายคำเตือนและข้อควรระวังด้านความปลอดภัยตามจุดอันตราย</p> <p>7. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกตัดแต่งต้นไม้กิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย</p> <p>8. โรงเรียนดำเนินการติดตั้งกล่องวงจรปิดและไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาโดยเฉพาะจุดเสี่ยง</p> <p>9. โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ กำกับ ดูแลการใช้งานอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้อยู่เสมอ</p> <p>10. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ให้เข้ามาร่วมจัดอบรมให้ความรู้แก่ครู บุคลากร ผู้ปกครองและนักเรียนเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุก่อนนำส่งสถานพยาบาล</p> <p>11. โรงเรียนแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบ ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. 2562 อย่างเคร่งครัด</p>
2. สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการ โดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอก สถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ	<p>1. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ</p> <p>2. โรงเรียนจัดให้มีการรณรงค์ ชี้แจง สื่อสารกับผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชนเกี่ยวกับภัยอุบัติเหตุ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในทุกช่องทางสื่อสารเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง</p> <p>3. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ประกอบการรับนักเรียนร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่งนักเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. 2562 อย่างเคร่งครัด</p> <p>4. โรงเรียนดำเนินการประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจในการกำกับดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ให้ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบกอย่างเข้มงวดทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา</p>

ตาราง 32 กลยุทธ์หลักที่ 4 การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

กลยุทธ์หลักที่ 4 โรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น COVID-19 เป็นต้น)	
กลยุทธ์รอง	วิธีการ
1. สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ	<ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการงานอนามัยโรงเรียนให้ชัดเจน และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายนอกองค์กรเพื่อส่งเสริมการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาพร้อมกัน 2. โรงเรียนจัดทำแผนฉุกเฉินและแผนการฝึกซ้อมให้สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานการป้องกันการติดเชื้อได้อย่างเหมาะสม โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3. โรงเรียนจัดทำมาตรการบริหารจัดการความปลอดภัยด้านสุขอนามัยของนักเรียน และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ให้สะอาดและถูกสุขลักษณะ 4. โรงเรียนจัดทำแผนการบริหารจัดการและการระดมทรัพยากรบุคคล เพื่อการสนับสนุนการปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉิน 5. โรงเรียนจัดทำแผนงบประมาณของโรงเรียนในกรณีภาวะฉุกเฉิน 6. โรงเรียนดำเนินการวางแผนการระดมทรัพยากรเพื่อจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์การรักษาพยาบาลเบื้องต้นให้เพียงพอและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน 7. โรงเรียนดำเนินการวางแผนการจัดการความเสี่ยงและจัดทำแผนด้านความปลอดภัยจากโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ และเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา 8. โรงเรียนสร้างและพัฒนาการใช้งานระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศภายในสถานศึกษาเชื่อมโยงการทำงานกับหน่วยงานภายนอกได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด
2. สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการ โดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอก สถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไข ภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ	<ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ อำนวยการ สั่งการ ควบคุม เฝ้าระวัง กำกับ และติดตามประเมินแก้ไขปัญหาในการติดต่อสถานการณ์จากโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ ในสถานศึกษา

ตาราง 32 (ต่อ)

กลยุทธ์หลักที่ 4 โรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ (เช่น COVID-19 เป็นต้น)	
กลยุทธ์รอง	วิธีการ
2. สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการ โดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอก สถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไข ภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ (ต่อ)	<p>2. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาลประจำอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล เพื่อดูแลสุขภาพนักเรียนอย่างใกล้ชิด และจัดส่งนักเรียนที่เจ็บป่วย ให้เข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลที่มีความพร้อม โดยติดต่อ ผู้ปกครองให้ทราบโดยทันที</p> <p>3. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในพื้นที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ผู้ปกครอง และชุมชนเพื่อสร้างความตระหนักในเรื่องการป้องกันและแก้ไข ปัญหาภัยโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ</p> <p>4. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ ติดตาม เฝ้าระวัง วิเคราะห์ข้อมูล ประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงที่เป็นภาวะฉุกเฉินของโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำอย่างใกล้ชิด</p> <p>5. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมจัดกิจกรรมสร้างองค์ความรู้ให้แก่ครู และบุคลากร ในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน การป้องกันไม่ให้เกิด โรคต่าง ๆ ให้ระบาดมากขึ้น</p> <p>6. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคในสถานศึกษา เช่น กำจัดแหล่งเพาะ พันธุ์ยุง การบริหารจัดการขยะ เป็นต้น</p> <p>7. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เฝ้าระวังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทั้งข่าวจริง และข่าวลือ ประเมินการรับรู้ของสาธารณะเพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงและจัดทำ แผนการสื่อสารไปสู่ นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในทุกช่องทาง</p>

ตาราง 33 กลยุทธ์หลักที่ 5 การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

กลยุทธ์หลักที่ 5 อาชญากรรมไซเบอร์	
กลยุทธ์รอง	วิธีการ
1. สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยอาชญากรรมไซเบอร์	<p>1. โรงเรียนจัดทำแผนส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการรู้เท่าทันการบริหารจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์อย่างต่อเนื่อง</p> <p>2. โรงเรียนดำเนินการกำหนดนโยบาย วางแผน และสนับสนุนให้บุคลากรนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไปใช้ในการบริหารและพัฒนาการบริหารจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์ของสถานศึกษา</p> <p>3. โรงเรียนดำเนินการกำกับติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้</p> <p>4. โรงเรียนมอบหมายครูประจำชั้นดำเนินการคัดกรองนักเรียน ติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยงโดยติดต่อประสานผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาลดเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเบื้องต้นโดยทันที</p> <p>5. โรงเรียนขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน การใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์ การออกไปทำกิจกรรมนอกบ้าน และการใช้สื่อเทคโนโลยีไปในทางที่ไม่สร้างสรรค์</p> <p>6. โรงเรียนดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความตระหนักในโทษภัยของสื่อและเทคโนโลยี นักเรียนสามารถวิเคราะห์และเลือกรับการบริโภคข้อมูลข่าวสาร พร้อมสร้างแรงจูงใจในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์</p> <p>7. โรงเรียนดำเนินการจัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม และเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ในทางที่ไม่เหมาะสม</p> <p>8. โรงเรียนดำเนินการดูแลและควบคุมการใช้สื่อออนไลน์ต่าง ๆ ของนักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของการจัดการเรียนการสอน และประสานผู้ปกครองให้การควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด</p>

ตาราง 33 (ต่อ)

กลยุทธ์หลักที่ 5 อาชญากรรมไซเบอร์	
กลยุทธ์รอง	วิธีการ
2. สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการ โดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอก สถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไข ภัยภัยอาชญากรรมไซเบอร์	<p>1. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ เครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการใช้กฎหมายดิจิทัลในการป้องกัน กวดขัน ดูแลพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ที่ไม่ปลอดภัย และไม่สร้างสรรค์</p> <p>2. โรงเรียนแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ สถานประกอบการ หรือระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน</p> <p>3. โรงเรียนดำเนินการจัดตั้งระบบเครือข่ายความร่วมมือโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อ ให้ข้อมูลข่าวสารระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อติดตามสอดส่องดูแลป้องกันไม่ให้นักเรียนใช้สื่อเทคโนโลยีไปในทางที่ไม่สร้างสรรค์</p> <p>4. โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ให้เข้ามาร่วมจัดอบรมนักเรียนและผู้ปกครองเป็นอาสาสมัครคอยดูแลตรวจสอบพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้อินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์</p>

ส่วนที่ 4 ตรวจสอบ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยการประชุมกลุ่ม (Focus Group Discussion)

1) จัดประชุมกลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พร้อมทั้งชี้แจงข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในเชิงลึกอย่างละเอียด

2) การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

จากการประชุมกลุ่มกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 10 กลยุทธ์รอง และ 72 วิธีดำเนินการ ดังเสนอไว้ในตาราง

ตอนที่ 3 การประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

หลังจากได้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกแล้ว ลำดับต่อไปจะดำเนินการประเมินกลยุทธ์ในด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก รวม 19 คน จากนั้นจะทดสอบผลการประเมินโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (chi-square test) ตามแนวคิดของ ดร.ราชันย์ บุญธิมา (ศาสตราจารย์ราชันย์ : Rachan Education Hermitage (REH). 2561) ดังนี้

3.1 ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษตะวันออก 3 ปีขึ้นไป รวมทั้งสิ้น 19 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งเป็นแบบประเมินสองทาง คือ เหมาะสม-ไม่เหมาะสม และเป็นไปไม่ได้-เป็นไปได้ จำนวนรวม 72 ข้อ

3.3 การเก็บข้อมูล ทำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อดำเนินการประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยดำเนินการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่เป็น Google Form

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าความถี่ (frequency) ของผลการประเมินและทดสอบความแตกต่างของค่าความถี่ด้วยการทดสอบไคสแควร์ (chi-square test) หากพบว่าค่าความถี่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในทางที่มีค่าความถี่ที่เห็นว่าเหมาะสมหรือเป็นไปได้มากกว่าค่าความถี่ที่เห็นว่าไม่เหมาะสมหรือเป็นไปได้ ก็แปลว่า ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมหรือมีความเป็นไปได้ อย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 34 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 1 การบริหารจัดการภัยยาเสพติดโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก

กลยุทธ์ที่ 1 การบริหารจัดการภัยยาเสพติด โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเหมาะสม			
	เหมาะสม (ความถี่)	ไม่เหมาะสม (ความถี่)	χ^2	ρ -value
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยยาเสพติด				
1) โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางส่งเสริมให้ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความ เข้าใจ และตระหนักในการแก้ไขปัญหายาเสพติด	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนจัดอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่นักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และตระหนักในปัญหายาเสพติด	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนสนับสนุนให้จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน สามารถดูแลตนเอง ได้เหมาะสมตามวัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนสนับสนุนโครงการ TO BE NUMBER ONE แก้ไขปัญหายาเสพติดโดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ แสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้อง เช่น ดนตรี กีฬา ศิลปะ	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก และเจตคติที่ดีในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด	19	0	19.00	<0.001
6) โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการกิจกรรมให้ ความรู้และแนะแนวทางการใช้สื่ออย่างถูกต้องแก่นักเรียน ในการเลือกชมสื่อจากแหล่งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	19	0	19.00	<0.001
7) โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางให้ครูประจำชั้น คัดกรองนักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีปัญหเป็นรายกรณี และตรวจ สุขภาพนักเรียนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	19	0	19.00	<0.001
8) โรงเรียนจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้สะอาด ปลอดภัย โปร่ง เชื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ปลอดภัย ไม่มีมอมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 34 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 1 การบริหารจัดการภัยยาเสพติด โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเหมาะสม			
	เหมาะสม (ความถี่)	ไม่เหมาะสม (ความถี่)	χ^2	ρ -value
9) โรงเรียนดำเนินโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนด้านยาเสพติด เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด สามารถนำความรู้ไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ ที่เสี่ยงต่อปัญหา ดังกล่าว	19	0	19.00	<0.001
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขภัยยาเสพติด				
1) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนในการพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการ ศึกษาเพื่อการบริหารจัดการภัยยาเสพติดอย่างมี ประสิทธิภาพ เป็นระบบ และต่อเนื่อง	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนในการส่งเสริมกิจกรรมระหว่างสถานศึกษา สถาน ประกอบการ และชุมชน ในการแก้ไขปัญหาเสพติด	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการ สื่อสารและสานสัมพันธ์ ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเสพติด โดยมีเครือข่ายผู้ปกครอง ครูประจำชั้น ร่วมมือกันสอดส่อง ดูแล กำกับ ติดตามนักเรียน โดยประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	19	0	19.00	<0.001

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 34 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียน
มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์หลักที่ 1 การบริหารจัดการภัยยาเสพติด
โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ประกอบด้วย
2 กลยุทธ์รอง และ 13 วิธีดำเนินการ มีความเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 35 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 2 การบริหารจัดการภัยความรุนแรงโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก

กลยุทธ์ที่ 2 การบริหารจัดการภัยความรุนแรง โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเหมาะสม			
	เหมาะสม (ความถี่)	ไม่เหมาะสม (ความถี่)	χ^2	p -value
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง				
1) โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางส่งเสริมการทำงานอย่างเป็นระบบในการเฝ้าระวัง และป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนจัดอบรมนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในสถานศึกษา	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการตามโครงสร้าง โดยกำหนดภาระงาน บทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงการบริหารจัดการภัยความรุนแรงให้มีประสิทธิภาพ และนำผลไปใช้พัฒนากระบวนการปฏิบัติงานให้เหมาะสม	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนจัดให้มีและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง และมีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้นประสานผู้ปกครองสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง	19	0	19.00	<0.001
6) โรงเรียนส่งเสริมการนำนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เข้าสู่กระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยมีครูประสานผู้ปกครองดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง	19	0	19.00	<0.001
7) โรงเรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนตามความเหมาะสม โดยฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหายุ่งยากความรุนแรง	19	0	19.00	<0.001
8) โรงเรียนจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนโดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 35 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 2 การบริหารจัดการภัยความรุนแรง โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเหมาะสม			
	เหมาะสม (ความถี่)	ไม่เหมาะสม (ความถี่)	χ^2	ρ -value
9) โรงเรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมปลูกฝังให้นักเรียนเกิด ความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทร และการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันทั้งภายในโรงเรียนและชุมชน	19	0	19.00	<0.001
10) โรงเรียนดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ครู บุคลากร ทางการศึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง เกิดความรู้ความ เข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการบริหารจัดการภัยความรุนแรง โดยใช้งานระบบ MOE Safety Center	19	0	19.00	<0.001
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง				
1) โรงเรียนสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง ผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา ในการป้องกันและร่วมกัน แก้ปัญหาภัยความรุนแรงอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประสานและแจ้งให้ทราบ โดยทันที	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนเข้ามาร่วมจัดการอบรมพัฒนาครูและนักเรียน เกี่ยวกับการคุกคามและการล่วงละเมิด เพื่อพัฒนา ประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขภัยความ รุนแรง	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนเข้ามาร่วมจัดอบรมให้ความรู้ด้านจิตวิทยาและ ทักษะอารมณ์แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนให้เข้ามาสนับสนุนกิจกรรมระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ และชุมชน ในการแก้ไขปัญหาความรุนแรง	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนในพื้นที่ จัดให้มีหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุ กรณีที่มีเหตุการณ์การใช้ความรุนแรงของนักเรียน	19	0	19.00	<0.001

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 35 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์หลักที่ 2 การบริหารจัดการภัยความรุนแรงโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 15 วิธีดำเนินการ มีความเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 36 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก

กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุ โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเหมาะสม			
	เหมาะสม (ความถี่)	ไม่เหมาะสม (ความถี่)	χ^2	ρ -value
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ				
1) โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาและอาคารสถานที่ ให้อยู่ในสภาพที่มั่นคง ปลอดภัย เหมาะสม และพร้อมใช้งาน	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานการใช้อาคารสถานที่เพื่อให้เกิดความปลอดภัย คุ่มค่า เชื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนแต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษาความปลอดภัยอาคารเรียน อาคารประกอบ และบริเวณโรงเรียนตลอดทั้งวัน	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนให้ความรู้ในการปฏิบัติตน และการดูแลผ้า ระวังความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคารประกอบ และบริเวณโรงเรียนแก่นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนจัดทำแผนซักซ้อมการป้องกันและดำเนินการ ซักซ้อมการปฏิบัติงานด้านอุบัติเหตุ การเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง	19	0	19.00	<0.001
6) โรงเรียนจัดทำแผนผัง ป้ายคำเตือนและข้อควรระวังด้านความปลอดภัยตามจุดอันตราย	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 36 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุ โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเหมาะสม			
	เหมาะสม (ความถี่)	ไม่เหมาะสม (ความถี่)	χ^2	p -value
7) โรงเรียนติดตั้งกล้องวงจรปิดและไฟฟ้าส่องสว่างรอบ บริเวณสถานศึกษาโดยเฉพาะจุดเสี่ยง	19	0	19.00	<0.001
8) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ กำกับ ดูแล การใช้งานอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้อยู่เสมอ	19	0	19.00	<0.001
9) โรงเรียนแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบ ได้ศึกษาและปฏิบัติตาม ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนและ นักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. 2562 อย่างเคร่งครัด	19	0	19.00	<0.001
10) โรงเรียนจัดให้มีการรณรงค์ สื่อสารกับผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชนเกี่ยวกับภัยอุบัติเหตุ โดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในทุกช่องทางสื่อสารเป็นประจำอย่าง ต่อเนื่อง	19	0	19.00	<0.001
11) โรงเรียนประชาสัมพันธ์ให้ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการใช้งานระบบ MOE Safety Center บริหาร จัดการภัยอุบัติเหตุ	19	0	19.00	<0.001
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ				
1) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและ แก้ไขภัยอุบัติเหตุ	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนให้เข้ามาร่วมจัดอบรมให้ความรู้แก่ครู บุคลากร ผู้ปกครองและนักเรียนเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุก่อนนำส่งสถานพยาบาล	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ตัดแต่งต้นไม้ กิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 36 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุ โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเหมาะสม			
	เหมาะสม (ความถี่)	ไม่เหมาะสม (ความถี่)	χ^2	ρ -value
4) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และ ผู้ประกอบการรับนักเรียนร่วมมือกันกำหนดมาตรการ รับ-ส่งนักเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. 2562 อย่าง เคร่งครัด	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจในการกำกับดูแล นักเรียนที่ใช้ยานพาหนะให้ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับ การจราจรทางบกอย่างเข้มงวดทั้งภายใน และภายนอก สถานศึกษา	19	0	19.00	<0.001

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 36 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียน
มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัย
อุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก
ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 16 วิธีดำเนินการ มีความเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01

ตาราง 37 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก

กลยุทธ์ที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเหมาะสม			
	เหมาะสม (ความถี่)	ไม่เหมาะสม (ความถี่)	χ^2	p -value
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ				
1) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการงานอนามัยโรงเรียน ประกอบไปด้วยคณะครู บุคลากร และนักเรียนกลุ่มอาสา ดำเนินงานอนามัย เพื่อส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาร่วมกัน	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนจัดทำแผนฉุกเฉินและแผนการฝึกซ้อมให้สามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐานการป้องกันกาติดต่อได้อย่างเหมาะสมโดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนจัดทำมาตรการบริหารจัดการความปลอดภัยด้านสุขอนามัยของนักเรียน และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ให้สะอาดและถูกสุขลักษณะ	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนจัดทำแผนการบริหารจัดการและการระดมทรัพยากรบุคคล เพื่อการสนับสนุนการปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉิน	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนจัดทำแผนงบประมาณของโรงเรียนในการบริหารจัดการกรณีภาวะฉุกเฉิน	19	0	19.00	<0.001
6) โรงเรียนวางแผนการระดมทรัพยากรเพื่อจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์การรักษาพยาบาลเบื้องต้นให้เพียงพอ และอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน	19	0	19.00	<0.001
7) โรงเรียนวางแผนการจัดการความเสี่ยงและจัดทำแผนด้านความปลอดภัยจากโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ เสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากร	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 37 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจาก ภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเหมาะสม			
	เหมาะสม (ความถี่)	ไม่เหมาะสม (ความถี่)	χ^2	p -value
8) โรงเรียนสร้างและพัฒนาระบบเครือข่าย เทคโนโลยีสารสนเทศภายในสถานศึกษาเชื่อมโยงการ ทำงานกับหน่วยงานภายนอกได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุด	19	0	19.00	<0.001
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ				
1) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่ออำนวยความสะดวก คุ้มครอง ติดตาม และประเมินแก้ไข ปัญหาต่อสถานการณ์จากโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำใน สถานศึกษา	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการดูแลสุขภาพนักเรียนอย่างใกล้ชิด และจัดส่งนักเรียน ที่เจ็บป่วยให้เข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลที่มีความ พร้อม โดยติดต่อผู้ปกครองให้ทราบโดยทันที	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเฝ้าระวัง วิเคราะห์ข้อมูล ประเมินสถานการณ์ความ เสี่ยงที่เป็นภาวะฉุกเฉินของโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ อย่างใกล้ชิด	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคในสถานศึกษา เช่น กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง การบริหารจัดการขยะ เป็นต้น	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนจัดการอบรมและฝึกปฏิบัติการใช้อุปกรณ์ ให้แก่ครู และบุคลากรสามารถนำไปปฏิบัติงานการป้องกันและ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อได้อย่างถูกต้อง	19	0	19.00	<0.001
6) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนในการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสร้างความตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัย โรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 37 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจาก ภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเหมาะสม			
	เหมาะสม (ความถี่)	ไม่เหมาะสม (ความถี่)	χ^2	ρ -value
7) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนเฝ้าระวังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทั้งข่าวจริง และข่าวลือ ประเมินการรับรู้ของสาธารณะเพื่อวิเคราะห์ ความเสี่ยงและจัดทำแผนการสื่อสารไปสู่ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในทุกช่องทาง	19	0	19.00	<0.001

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 37 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียน
มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์หลักที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรค
อุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจาก
ภายนอก ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 15 วิธีดำเนินการ มีความเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 38 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ
โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการภัย
อาชญากรรมไซเบอร์โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจาก
ภายนอก

กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการภัยอาชญากรรม ไซเบอร์โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและ ประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเหมาะสม			
	เหมาะสม (ความถี่)	ไม่เหมาะสม (ความถี่)	χ^2	ρ -value
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไข ภัยอาชญากรรมไซเบอร์				
1) โรงเรียนจัดทำแผนส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มี ความรู้ความสามารถและทักษะในการรู้เท่าทันการบริหาร จัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์อย่างต่อเนื่อง	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนกำหนดนโยบาย วางแผน และสนับสนุนให้ บุคลากรนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหาร และจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์ของสถานศึกษา	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 38 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการภัยอาชญากรรม ไซเบอร์โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและ ประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเหมาะสม			
	เหมาะสม (ความถี่)	ไม่เหมาะสม (ความถี่)	χ^2	p -value
3) โรงเรียนกำกับติดตาม ประเมินผลการใช้สื่อและ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้งานที่คุ้มค่าและ เหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนมอบหมายครูประจำชั้นคัดกรองนักเรียน ติดตามดูแลพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่ม เสี่ยงโดยประสานผู้ปกครองเพื่อแก้ไขปัญหาและ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเบื้องต้นโดยทันที	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแล บุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน การใช้จ่ายเงิน การ ออกไปทำกิจกรรมนอกบ้าน การใช้โทรศัพท์ และการใช้สื่อ เทคโนโลยีไปในทางที่ไม่สร้างสรรค์	19	0	19.00	<0.001
6) โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความ ตระหนักในโทษภัยของสื่อและเทคโนโลยี นักเรียนสามารถ วิเคราะห์และเลือกรับการบริโภคข้อมูลข่าวสาร พร้อมสร้าง แรงจูงใจในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ อย่างสร้างสรรค์	19	0	19.00	<0.001
7) โรงเรียนจัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่อง ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม และเหมาะสมในทาง สังคมให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ในทางที่ไม่เหมาะสม	19	0	19.00	<0.001
8) โรงเรียนดูแลและควบคุมการใช้สื่อออนไลน์ต่าง ๆ ของ นักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของการจัดการ เรียนการสอน และประสานผู้ปกครองควบคุมดูแลอย่าง ใกล้ชิด	19	0	19.00	<0.001
9) โรงเรียนจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือโดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการติดต่อ ให้ข้อมูลข่าวสารระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อติดตามดูแลป้องกันไม่ให้ นักเรียนใช้สื่อเทคโนโลยีไปในทางที่ไม่สร้างสรรค์	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 38 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการภัยอาชญากรรม ไซเบอร์โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและ ประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเหมาะสม			
	เหมาะสม (ความถี่)	ไม่เหมาะสม (ความถี่)	χ^2	ρ -value
10) โรงเรียนประชาสัมพันธให้ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการใช้งานระบบ MOE Safety Center บริหาร จัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์	19	0	19.00	<0.001
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขภัยอาชญากรรมไซเบอร์				
1) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับเครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการ ใช้กฎหมายดิจิทัลในการป้องกัน กวดขัน ดูแลพฤติกรรม การใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ที่ไม่ปลอดภัย และไม่สร้างสรรค์	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ สถาน ประกอบการ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือระหว่าง สถานศึกษาด้วยกันในการออกตรวจตราตามแหล่ง อบายมุขต่าง ๆ	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนในการจัดอบรมนักเรียนและผู้ปกครองเป็น อาสาสมัครคอยดูแลตรวจสอบพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้ อินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์	19	0	19.00	<0.001

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 38 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียน
มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์หลักที่ 5 การบริหารจัดการภัย
อาชญากรรมไซเบอร์โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจาก
ภายนอก ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 13 วิธีดำเนินการ มีความเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 39 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 1 การบริหารจัดการภัยยาเสพติดโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก

กลยุทธ์ที่ 1 การบริหารจัดการภัยยาเสพติด โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเป็นไปได้			
	เป็นไปได้ (ความถี่)	เป็นไปได้ (ความถี่)	χ^2	p -value
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด				
1) โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางส่งเสริมให้ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักในการแก้ไขปัญหาเสพติด	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนจัดอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่นักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และตระหนักในปัญหาภัยยาเสพติด	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนสนับสนุนให้จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน สามารถดูแลตนเองได้ เหมาะสมตามวัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนสนับสนุนโครงการ TO BE NUMBER ONE แก้ไขปัญหาเสพติดโดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ แสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้อง เช่น ดนตรี กีฬา ศิลปะ	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก และเจตคติที่ดีในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด	19	0	19.00	<0.001
6) โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการกิจกรรมให้ ความรู้และแนะแนวทางการใช้สื่ออย่างถูกต้องแก่นักเรียน ในการเลือกชมสื่อจากแหล่งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	19	0	19.00	<0.001
7) โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางให้ครูประจำชั้นคัด กรองนักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีปัญหาเป็นรายกรณี และตรวจ สุขภาพนักเรียนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	19	0	19.00	<0.001
8) โรงเรียนจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้สะอาด ปลอดภัย เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ปลอดภัย ไม่มีมุมอับ อันจะส่งผล ต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน	18	1	15.211	.001

ตาราง 39 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 1 การบริหารจัดการภัยยาเสพติด โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเป็นไปได้			
	เป็นไปได้ (ความถี่)	เป็นไปได้ (ความถี่)	χ^2	p -value
9) โรงเรียนดำเนินโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนด้านยาเสพติด เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด สามารถนำความรู้ไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ ที่เสี่ยงต่อปัญหา ดังกล่าว	19	0	19.00	<0.001
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด				
1) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนในการพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการ ศึกษาเพื่อการบริหารจัดการภัยยาเสพติดอย่างมี ประสิทธิภาพ เป็นระบบ และต่อเนื่อง	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนในการส่งเสริมกิจกรรมระหว่างสถานศึกษา สถาน ประกอบการ และชุมชน ในการแก้ไขปัญหาเสพติด	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการ สื่อสารและสานสัมพันธ์ ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด	18	1	15.211	.001
4) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาเสพติด โดยมีเครือข่ายผู้ปกครอง ครูประจำชั้น ร่วมมือกันสอดส่อง ดูแล กำกับ ติดตามนักเรียน โดยประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	19	0	19.00	<0.001

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 39 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียน
มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์หลักที่ 1 การบริหารจัดการภัยยาเสพติด
โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ประกอบด้วย
2 กลยุทธ์รอง และ 13 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 40 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 2 การบริหารจัดการภัยความรุนแรงโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก

กลยุทธ์ที่ 2 การบริหารจัดการภัยความรุนแรง โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเป็นไปได้			
	เป็นไปได้ (ความถี่)	เป็นไปได้ (ความถี่)	χ^2	p -value
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง				
1) โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางส่งเสริมการทำงานอย่างเป็นระบบในการเฝ้าระวัง และป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนจัดอบรมนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในสถานศึกษา	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการตามโครงสร้าง โดยกำหนดภาระงาน บทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงการบริหารจัดการภัยความรุนแรงให้มีประสิทธิภาพ และนำผลไปใช้พัฒนากระบวนการปฏิบัติงานให้เหมาะสม	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนจัดให้มีและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง และมีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้นประสานผู้ปกครองสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง	19	0	19.00	<0.001
6) โรงเรียนส่งเสริมการนำนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เข้าสู่กระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยมีครูประสานผู้ปกครองดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง	19	0	19.00	<0.001
7) โรงเรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนตามความเหมาะสม โดยฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาภัยความรุนแรง	19	0	19.00	<0.001
8) โรงเรียนจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนโดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 40 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 2 การบริหารจัดการภัยความรุนแรง โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเป็นไปได้			
	เป็นไปได้ (ความถี่)	เป็นไปได้ (ความถี่)	χ^2	ρ -value
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง				
9) โรงเรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมปลูกฝังให้นักเรียนเกิด ความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทร และการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันทั้งภายในโรงเรียนและชุมชน	19	0	19.00	<0.001
10) โรงเรียนดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ครู บุคลากร ทางการศึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง เกิดความรู้ความ เข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการบริหารจัดการภัยความรุนแรง โดยใช้งานระบบ MOE Safety Center	19	0	19.00	<0.001
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง				
1) โรงเรียนสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง ผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา ในการป้องกันและร่วมกัน แก้ปัญหาภัยความรุนแรงอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประสานและแจ้งให้ทราบ โดยทันที	18	1	15.211	.001
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนเข้ามาร่วมจัดกิจกรรมพัฒนาครูและนักเรียน เกี่ยวกับการคุกคามและการล่วงละเมิด เพื่อพัฒนา ประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนเข้ามาร่วมจัดอบรมให้ความรู้ด้านจิตวิทยาและ ทักษะอารมณ์แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนให้เข้ามาสนับสนุนกิจกรรมระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ และชุมชน ในการแก้ไขปัญหาความรุนแรง	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนในพื้นที่ จัดให้มีหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุ กรณีที่มีเหตุการณ์การใช้ความรุนแรงของนักเรียน	19	0	19.00	<0.001

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 40 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์หลักที่ 2 การบริหารจัดการภัยความรุนแรงโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 15 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 41 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดยการสร้างเสริมความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก

กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุ โดยการสร้างเสริมความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเป็นไปได้			
	เป็นไปได้ (ความถี่)	เป็นไปได้ (ความถี่)	χ^2	p -value
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ				
1) โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาและอาคารสถานที่ ให้อยู่ ในสภาพที่มั่นคง ปลอดภัย เหมาะสม และพร้อมใช้งาน	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานการใช้อาคารสถานที่เพื่อให้เกิด ความปลอดภัย คุ่มค่า เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนแต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษาความปลอดภัยอาคารเรียน อาคารประกอบ และบริเวณโรงเรียนตลอดทั้งวัน	18	1	15.211	.001
4) โรงเรียนให้ความรู้ในการปฏิบัติตน และการดูแลเฝ้า ระวังความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคารประกอบ และ บริเวณโรงเรียนแก่นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนจัดทำแผนซักซ้อมการป้องกันและดำเนินการ ซักซ้อมการปฏิบัติงานด้านอุบัติเหตุ การเคลื่อนย้าย กรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง	19	0	19.00	<0.001
6) โรงเรียนจัดทำแผนผัง ป้ายคำเตือนและข้อควรระวังด้าน ความปลอดภัยตามจุดอันตราย	19	0	19.00	<0.001
7) โรงเรียนติดตั้งกล่องวงจรปิดและไฟฟ้าส่องสว่างรอบ บริเวณสถานศึกษาโดยเฉพาะจุดเสี่ยง	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 41 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุ โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเป็นไปได้			
	เป็นไปได้ (ความถี่)	เป็นไปได้ (ความถี่)	χ^2	ρ -value
8) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ กำกับ ดูแล การใช้งานอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้อยู่เสมอ	19	0	19.00	<0.001
9) โรงเรียนแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบ ได้ศึกษาและปฏิบัติตาม ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนและ นักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. 2562 อย่างเคร่งครัด	19	0	19.00	<0.001
10) โรงเรียนจัดให้มีการรณรงค์ สื่อสารกับผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชนเกี่ยวกับภัยอุบัติเหตุ โดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในทุกช่องทางสื่อสารเป็นประจำ อย่างต่อเนื่อง	19	0	19.00	<0.001
11) โรงเรียนประชาสัมพันธ์ให้ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการใช้งานระบบ MOE Safety Center บริหาร จัดการภัยอุบัติเหตุ	19	0	19.00	<0.001
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ				
1) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและ แก้ไขภัยอุบัติเหตุ	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมจัดอบรมให้ความรู้แก่ครู บุคลากร ผู้ปกครองและนักเรียนเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุก่อนนำส่งสถานพยาบาล	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกตัด แต่งต้นไม้ กิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และ ผู้ประกอบการรับนักเรียนร่วมมือกันกำหนดมาตรการ รับ-ส่งนักเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการ ควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ. 2562 อย่างเคร่งครัด	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 41 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุ โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเป็นไปได้			
	เป็นไปได้ (ความถี่)	เป็นไปไม่ได้ (ความถี่)	χ^2	ρ -value
5) โรงเรียนประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจในการกำกับดูแล นักเรียนที่ใช้ยานพาหนะให้ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการ จราจรทางบกอย่างเข้มงวดทั้งภายใน และภายนอก สถานศึกษา	18	1	15.211	.001

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 41 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียน
มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัย
อุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ประกอบด้วย
2 กลยุทธ์รอง และ 16 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 42 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ
โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรค
อุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจาก
ภายนอก

กลยุทธ์ที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน และประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเป็นไปได้			
	เป็นไปได้ (ความถี่)	เป็นไปไม่ได้ (ความถี่)	χ^2	ρ -value
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ				
1) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการงานอนามัยโรงเรียน ประกอบไปด้วยคณะครู บุคลากร และนักเรียนกลุ่มอาสา ดำเนินงานอนามัย เพื่อส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหา ร่วมกัน	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนจัดทำแผนฉุกเฉินและแผนการฝึกซ้อมให้ สามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐานการป้องกันการติดเชื้อได้ อย่างเหมาะสมโดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 42 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน และประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเป็นไปได้			
	เป็นไปได้ (ความถี่)	เป็นไปได้ (ความถี่)	χ^2	p -value
3) โรงเรียนจัดทำมาตรการบริหารจัดการความปลอดภัย ด้านสุขอนามัยของนักเรียน และสิ่งแวดล้อมใน สถานศึกษา ให้สะอาดและถูกสุขลักษณะ	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนจัดทำแผนการบริหารจัดการและการระดม ทรัพยากรบุคคล เพื่อการสนับสนุนการปฏิบัติการในภาวะ ฉุกเฉิน	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนจัดทำแผนงบประมาณของโรงเรียนในการ บริหารจัดการกรณีภาวะฉุกเฉิน	19	0	19.00	<0.001
6) โรงเรียนวางแผนการระดมทรัพยากรเพื่อจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การรักษาพยาบาลเบื้องต้นให้เพียงพอ และอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน	19	0	19.00	<0.001
7) โรงเรียนวางแผนการจัดการความเสี่ยงและจัดทำแผน ด้านความปลอดภัยจากโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ เสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูและ บุคลากร	19	0	19.00	<0.001
8) โรงเรียนสร้างและพัฒนาระบบเครือข่าย เทคโนโลยีสารสนเทศภายในสถานศึกษาเชื่อมโยงการ ทำงานกับหน่วยงานภายนอกได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด	17	2	11.842	.001
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ				
1) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่ออำนวยความสะดวก การควบคุม ติดตาม และประเมินแก้ไข ปัญหาต่อสถานการณ์จากโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำใน สถานศึกษา	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการดูแลสุขภาพนักเรียนอย่างใกล้ชิด และจัดส่งนักเรียน ที่เจ็บป่วยให้เข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลที่มีความ พร้อม โดยติดต่อผู้ปกครองให้ทราบโดยทันที	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 42 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน และประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเป็นไปได้			
	เป็นไปได้ (ความถี่)	เป็นไปได้ (ความถี่)	χ^2	ρ -value
3) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเฝ้าระวัง วิเคราะห์ข้อมูล ประเมินสถานการณ์ความ เสี่ยงที่เป็นภาวะฉุกเฉินของโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ อย่างใกล้ชิด	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคในสถานศึกษา เช่น กำหนดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง การบริหารจัดการขยะ เป็นต้น	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนจัดการอบรมและฝึกปฏิบัติการใช้อุปกรณ์ ให้แก่ครู และบุคลากรสามารถนำไปปฏิบัติงานป้องกันและ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อได้อย่างถูกต้อง	19	0	19.00	<0.001
6) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนในการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสร้างความตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัย โรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ	19	0	19.00	<0.001
7) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนเฝ้าระวังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทั้งข่าวจริง และข่าวลือ ประเมินการรับรู้ของสาธารณชนเพื่อวิเคราะห์ ความเสี่ยงและจัดทำแผนการสื่อสารไปสู่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในทุกช่องทาง	19	0	19.00	<0.001

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 42 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียน
มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์หลักที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรค
อุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจาก
ภายนอก ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 15 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 43 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก

กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์ โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเป็นไปได้			
	เป็นไปได้ (ความถี่)	เป็นไปได้ (ความถี่)	χ^2	ρ -value
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไข ภัยอาชญากรรมไซเบอร์				
1) โรงเรียนจัดทำแผนส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มี ความรู้ความสามารถและทักษะในการรู้เท่าทันการบริหาร จัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์อย่างต่อเนื่อง	19	0	19.00	<0.001
2) โรงเรียนกำหนดนโยบาย วางแผน และสนับสนุนให้ บุคลากรนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหาร และจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์ของสถานศึกษา	19	0	19.00	<0.001
3) โรงเรียนกำกับติดตาม ประเมินผลการใช้สื่อและ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้งานที่คุ้มค่าและ เหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้	19	0	19.00	<0.001
4) โรงเรียนมอบหมายครูประจำชั้นคัดกรองนักเรียน ติดตามดูแลพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่ม เสี่ยงโดยประสานผู้ปกครองเพื่อแก้ไขปัญหาและ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเบื้องต้นโดยทันที	19	0	19.00	<0.001
5) โรงเรียนขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแล บุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน การใช้จ่ายเงิน การ ออกไปทำกิจกรรมนอกบ้าน การใช้โทรศัพท์ และการใช้สื่อ เทคโนโลยีไปในทางที่ไม่สร้างสรรค์	18	1	15.211	.001
6) โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความ ตระหนักในโทษภัยของสื่อและเทคโนโลยี นักเรียนสามารถ วิเคราะห์และเลือกรับการบริโภคข้อมูลข่าวสาร พร้อมสร้าง แรงจูงใจในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ อย่างสร้างสรรค์	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 43 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์ โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเป็นไปได้			
	เป็นไปได้ (ความถี่)	เป็นไปได้ (ความถี่)	χ^2	p -value
7) โรงเรียนจัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่อง ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม และเหมาะสมในทาง สังคมให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ในทางที่ไม่เหมาะสม	19	0	19.00	<0.001
8) โรงเรียนดูแลและควบคุมการใช้สื่อออนไลน์ต่าง ๆ ของ นักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของการจัดการ เรียนการสอน และประสานผู้ปกครองควบคุมดูแลอย่าง ใกล้ชิด	18	1	15.211	.001
9) โรงเรียนจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือโดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการติดต่อ ให้ข้อมูลข่าวสารระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อติดตามดูแลป้องกันไม่ให้ นักเรียนใช้สื่อเทคโนโลยีไปในทางที่ไม่สร้างสรรค์	19	0	19.00	<0.001
10) โรงเรียนประชาสัมพันธ์ให้ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการใช้งานระบบ MOE Safety Center บริหาร จัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์	19	0	19.00	<0.001
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขภัยอาชญากรรมไซเบอร์				
1) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับเครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการ ใช้กฎหมายดิจิทัลในการป้องกัน กวดขัน ดูแลพฤติกรรม การใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ที่ไม่ปลอดภัย และไม่สร้างสรรค์	17	2	11.842	.001
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ สถาน ประกอบการ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือระหว่าง สถานศึกษาด้วยกันในการออกตรวจตราตามแหล่ง อบายมุขต่าง ๆ	19	0	19.00	<0.001

ตาราง 43 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์ โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสาน การมีส่วนร่วมจากภายนอก	ผลการประเมินความเป็นไปได้			
	เป็นไปได้ (ความถี่)	เป็นไปได้ (ความถี่)	χ^2	ρ -value
3) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและ เอกชนในการจัดอบรมนักเรียนและผู้ปกครองเป็น อาสาสมัครคอยดูแลตรวจสอบพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้ อินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์	19	0	19.00	<0.001

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 43 พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กลยุทธ์หลักที่ 5 การบริหารจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 13 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 การทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

จากการนำกลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 16 วิธีดำเนินการ จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน และครูจำนวน 10 คน เกี่ยวกับปัญหาที่พบในการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหลังจากการนำกลยุทธ์ไปทดลองใช้ มีความเห็นว่า

1. กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ วิธีการที่ 2 โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานการใช้อาคารสถานที่เพื่อให้เกิดความปลอดภัย คุ่มค่า เชื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ควรมีการประสานกับหน่วยงานภายนอกในการสนับสนุนบุคลากรที่มีความรู้ในการตรวจสอบเกี่ยวกับด้านโครงสร้างอาคาร

2. กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ วิธีการที่ 8 โรงเรียนดำเนินการติดตั้งกล้องวงจรปิดและไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาโดยเฉพาะจุดเสี่ยง ควรมีการประสานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการขอติดตั้งกล้องและไฟฟ้าส่องสว่างรอบนอกบริเวณโรงเรียนที่เป็นจุดเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุเพิ่มเติม

จากนั้นผู้วิจัยจึงนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการทดลองใช้กลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก มาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมมากยิ่งขึ้น แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมพิจารณาให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อจัดทำกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือฉบับสมบูรณ์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้

ตาราง 44 กลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฉบับสมบูรณ์

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก	1. สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ	1. โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางดำเนินการบริหารจัดการอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาให้อยู่ในสภาพที่มั่นคง ปลอดภัย เหมาะสมพร้อมใช้ประโยชน์ 2. โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการโดยประสานผู้เชี่ยวชาญด้านโครงสร้างอาคารในการติดตามตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานการใช้อาคารสถานที่เพื่อให้เกิดความปลอดภัย คุ่มค่า เสียประโยชน์ต่อการเรียนรู้ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

ตาราง 44 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดย การสร้างความปลอดภัยจากภายใน และประสานการมีส่วนร่วมจาก ภายนอก (ต่อ)	1. สร้างความเข้มแข็งภายใน สถานศึกษาในการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ (ต่อ)	3. โรงเรียนแต่งตั้งครูเวรประจำวัน คอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแล การรักษาความปลอดภัยอาคาร เรียน อาคารประกอบ และบริเวณ โรงเรียนตลอดทั้งวัน 4. โรงเรียนดำเนินการชี้แจงให้ ความรู้ในการปฏิบัติตน และการ ดูแลเฝ้าระวังความปลอดภัยของ อาคารเรียน อาคารประกอบ และ บริเวณโรงเรียนแก่นักเรียน ครูและ บุคลากรทางการศึกษา 5. โรงเรียนจัดทำแผนซักซ้อมการ ป้องกันและดำเนินการซักซ้อมการ ปฏิบัติงานด้านอุบัติเหตุ การ เคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง 6. โรงเรียนดำเนินการจัดทำแผนผัง ป้ายคำเตือนและข้อควรระวังด้าน ความปลอดภัยตามจุดอันตราย 7. โรงเรียนประสานความร่วมมือ กับหน่วยงานภายนอกติดตั้ง ต้นไม้ กิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ ปลอดภัยอยู่เสมอ 8. โรงเรียนดำเนินการติดตั้งกล่อง วงจรปิดและไฟฟ้าส่องสว่างภายใน บริเวณสถานศึกษา ประสาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ ขอติดตั้งกล่องและไฟฟ้าส่องสว่าง โดยรอบ นอกบริเวณโรงเรียนที่เป็น จุดเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ

ตาราง 44 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดย การสร้างความปลอดภัยจากภายใน และประสานการมีส่วนร่วมจาก ภายนอก (ต่อ)	1. สร้างความเข้มแข็งภายใน สถานศึกษาในการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ (ต่อ)	9. โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบ กำกับ และดูแลการใช้ งานอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ อยู่เสมอ 10. โรงเรียนประสานความร่วมมือ กับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนใน พื้นที่ให้เข้ามาร่วมจัดอบรมให้ ความรู้แก่ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และนักเรียนเกี่ยวกับการปฐม พยาบาลเบื้องต้นเพื่อช่วยเหลือ ผู้ประสบอุบัติเหตุก่อนนำส่ง สถานพยาบาล 11. โรงเรียนแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบ ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการ พานักเรียนและนักศึกษาไปนอก สถานศึกษา พ.ศ. 2562 อย่าง เคร่งครัด
	2. สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการ โดยการมีส่วนร่วมจากองค์กร ภายนอกสถานศึกษาในการป้องกัน และแก้ไขภัยอุบัติเหตุ	1. โรงเรียนประสานความร่วมมือ กับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนใน พื้นที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการหา แนวทางป้องกันและแก้ไขภัย อุบัติเหตุ 2. โรงเรียนจัดให้มีการรณรงค์ ชี้แจง สื่อสารกับผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชนเกี่ยวกับภัยอุบัติเหตุ โดย ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในทุก ช่องทางการสื่อสารเป็นประจำ อย่างต่อเนื่อง

ตาราง 44 (ต่อ)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดย การสร้างความเข้มแข็งจากภายใน และประสานการมีส่วนร่วมจาก ภายนอก (ต่อ)	2. สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการ โดยการมีส่วนร่วมจากองค์กร ภายนอกสถานศึกษาในการป้องกัน และแก้ไขภัยอุบัติเหตุ (ต่อ)	3. โรงเรียนประสานความร่วมมือ กับผู้ปกครอง ชุมชน และ ผู้ประกอบการรับนักเรียนร่วมมือ กันกำหนดมาตรการรับ-ส่งนักเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถ โรงเรียน พ.ศ. 2562 อย่างเคร่งครัด 4. โรงเรียนดำเนินการประสาน เจ้าหน้าที่ตำรวจในการกำกับดูแล นักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการ จราจรทางบกอย่างเข้มงวด ทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 3) เพื่อประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และ 4) เพื่อทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) และระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) โดยมีการเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือวิจัยที่หลากหลาย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การบริหารจัดการการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 2) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารจัดการการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 3) แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

โดยมีรายละเอียดสรุปผลการวิจัยสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษารั้วคุณคัมรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ผลการวิจัยเกี่ยวกับรั้วคุณคัมรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มี 5 ด้าน คือ 1) ด้านกายภาพเสถียร 2) ด้านรั้วความรุนแรง 3) ด้านรั้วอุบัติเหตุ 4) ด้านรั้วโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ และ 5) ด้านรั้วอาชญากรรมไซเบอร์

ผลการวิจัยข้อมูลสภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการรั้วคุณคัมรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

1) จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการรั้วคุณคัมรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

1.1) จุดแข็งของการบริหารจัดการรั้วคุณคัมรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

1.1.1) ด้านกายภาพเสถียร

1. สถานศึกษามีนโยบายที่ชัดเจนในการกำหนดโครงสร้าง หน้าที่ และกระบวนการบริหารจัดการ

2. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น โครงการ TO BE NUMBER ONE

3. สถานศึกษามีการนิเทศ กำกับ ติดตาม ให้ขวัญและกำลังใจครูอย่างต่อเนื่อง

4. ผู้บริหารและครูตระหนัก เห็นคุณค่า และความสำคัญของการปฏิบัติตามนโยบายด้านยาเสพติดอย่างเข้มแข็ง

5. ผู้บริหารและครูมีความรู้ และประสบการณ์ในการบริหารจัดการกายภาพเสถียร

6. สถานศึกษาได้รับงบประมาณและบุคลากรสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ โรงงานและบริษัทต่าง ๆ

7. สถานศึกษาใช้เทคโนโลยีในการติดตามดูแลนักเรียน

1.1.2) ด้านภัยความรุนแรง

1. สถานศึกษามีการจัดโครงสร้างการบริหารงานชัดเจน
2. บุคลากร(ครู)เข้มแข็ง และพอเพียง
3. สถานศึกษามีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและผู้ปกครอง
4. ทีมผู้บริหารมีทักษะสื่อสารที่ดีสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง
5. สถานศึกษามีงบประมาณเพียงพอในการสนับสนุนการจัดการศึกษา
6. สถานศึกษาติดตั้งกล้อง แสงสว่างอย่างทั่วถึงเพื่อความปลอดภัย
7. สถานศึกษาดูแลช่วยเหลือการเงินเด็กและจัดทุนการศึกษาเพียงพอ

1.1.3) ด้านภัยอุบัติเหตุ

1. สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารงานตามฝ่ายชัดเจน
2. สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนบุคลากรจากสถานีตำรวจมา
ช่วยงานจราจร อบรมวินัยจราจร
3. สถานศึกษามีบุคลากรเพียงพอในการปฏิบัติงานตามโครงสร้าง
4. สถานศึกษาจัดทำคำสั่งในการปฏิบัติงานชัดเจน
5. สถานศึกษามีแผนเผชิญเหตุ
6. สถานศึกษามีการสำรวจ วางแผน ดำเนินการ ประเมินตรวจสอบ
จุดเสี่ยงต่าง ๆ สม่ำเสมอ
7. สถานศึกษาได้รับงบประมาณเพียงพอโดยเฉพาะการดูแล
อาคารสถานที่และจัดหาอุปกรณ์เพื่อลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุ
8. หน่วยงานภายนอกสนับสนุนเครื่องจักรและบุคลากร เช่น การ
ตัดแต่งต้นไม้ขนาดใหญ่
9. สถานศึกษามีการจัดอบรม / โครงการอย่างต่อเนื่อง

1.1.4) ด้านภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ

1. บุคลากรมีเพียงพอตามโครงสร้าง มีการพัฒนาโดยการจัดอบรม
เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
2. สถานศึกษายึดแนวปฏิบัติตามแนวนโยบายส่วนกลางอย่าง
เคร่งครัด เน้นความปลอดภัย
3. การระดมทรัพยากรของโรงเรียนสามารถนำมาใช้บริหารจัดการได้
มีการปรับโครงการเพื่อนำงบประมาณมาใช้

4. บุคลากรให้ความร่วมมือในการรับวัคซีน 100%
5. สถานศึกษาขอความอนุเคราะห์ และความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกและได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์และบุคลากรเป็นอย่างดี มีคุณภาพ เหมาะสม
6. สถานศึกษามีการประชาสัมพันธ์สร้าง ความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง ในหลาย ๆ ช่องทาง
7. เมื่อทราบปัญหาสถานศึกษามีเจ้าหน้าที่งานอนามัยโรงเรียนที่สามารถประสานกับโรงพยาบาลเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างทันที่
8. สถานศึกษาจัดแผนสำรองในกรณีฉุกเฉิน

1.1.5) ด้านกายอาชญากรรมไซเบอร์

1. ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับโครงสร้างการบริหาร
  2. ผู้บริหารสถานศึกษาวางระบบการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ โรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครอง
  3. สถานศึกษาปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตให้ทันสมัย/พอเพียง มีมาตรการการยืนยันตัวตนก่อนเข้าใช้งาน เพื่อเฝ้าระวัง และติดตามการใช้งานที่ไม่เหมาะสม
  4. สถานศึกษามีบุคลากรเพียงพอ มีความเข้าใจนักเรียน อายุ และแนวคิดใกล้เคียงกัน ไฟแรง มีเทคนิคใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนการสอน
  5. ครูมีความรู้ความสามารถเพียงพอกับการบริหารจัดการภัยคุกคามด้านไซเบอร์ จัดการอบรมให้บุคลากรมีความรู้ด้านไอที
  6. หน่วยงานทั้งภาครัฐ/ภาคเอกชน ให้การสนับสนุนงบประมาณ
  7. ครูนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน (ปลูกฝังไปกับการเรียน)
- รูปแบบกิจกรรมออกแบบตามความเหมาะสมตามวัย

1.2) จุดอ่อนของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) พบว่า

1.2.1) ด้านภัยยาเสพติด

1. สถานศึกษามีนักเรียนที่เป็นประชากรแฝงมีการย้ายถิ่นฐานเพื่อติดตามผู้ปกครองมาทำงาน ส่งผลต่อการรับรู้เรื่องพฤติกรรมของนักเรียน
2. ครูมีการโยกย้ายบ่อย ส่งผลต่อการดูแลนักเรียนที่ไม่ต่อเนื่อง
3. ครูมีอายุน้อย ส่งผลต่อวุฒิภาวะและการควบคุมอารมณ์ของครู
4. จิตวิญญาณความเป็นครูลดน้อยลง

5. ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยไม่สามารถเข้าถึงเครื่องมือสื่อสารได้
6. ผู้ปกครองไม่เข้าใจการใช้งานเทคโนโลยี
7. ขนาดโรงเรียนและที่ตั้งทำให้เกิดข้อได้เปรียบ เสียเปรียบในการ

ระดมทรัพยากร

1.2.2) ด้านภัยความรุนแรง

1. รูปแบบของครอบครัวที่เปลี่ยนไปเป็นขนาดเล็ก
2. ผู้ปกครองไม่มีเวลา ขาดความเอาใจใส่
3. ครูบางคนมีอารมณ์รุนแรง
4. ความเครียดโดยคำพูด เช่น การคุกคามทางเพศ
5. ความเท่าเทียม เหยียดเพศ
6. โรงเรียนเล็กอาจมีปัญหาเรื่องการระดมทรัพยากร
7. บริเวณที่เกิดเหตุไม่มีกล้อง กล้องเสียบ่อย
8. พื้นที่โรงเรียนมีขนาดใหญ่
9. การใช้เทคโนโลยีของเด็กส่วนใหญ่มักจะก่อให้เกิดความรุนแรง
10. ครูขาดทักษะการจัดการปัญหาผู้เรียน
11. เกิดความล่าช้าในการเข้าระงับเหตุ

1.2.3) ด้านภัยอุบัติเหตุ

1. ขาดการซักซ้อมแผนฉุกเฉินบางปัญหา เช่น ไฟไหม้
2. ครูขาดทักษะและความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านอุบัติเหตุ ควรมี

การอบรมเพิ่มเติม

3. ควรมีภาระงานหลายหน้าที่อาจล่าช้าในการดูแลและแก้ไข
4. การป้องกันภัยอุบัติเหตุบางประเภทใช้งบประมาณที่สูงมาก เช่น

การแก้ไขระบบไฟฟ้า การสร้างสะพานลอย เป็นต้น

5. การส่งต่อผู้ประสบอุบัติเหตุอาจล่าช้าจากการจราจรที่เพิ่มมากขึ้น

และการก่อสร้างในพื้นที่

6. การชำรุดทรุดโทรมของโครงสร้างอาคารสถานที่อาจตรวจสอบได้ยาก
7. การสร้างความเข้าใจของบุคลากรเพียงครั้งสองครั้งอาจไม่เกิด

ประสิทธิภาพ ควรมีการเน้นย้ำให้มากขึ้น

1.2.4) ด้านภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ

รับการเปลี่ยนแปลง

1. เป็นเรื่องใหม่ที่บุคลากรทุกคนต้องเรียนรู้ ครูต้องพยายามปรับตัว
2. ปัญหาการประสานข้อมูลในแต่ละกลุ่มงาน
3. การจัดสรรงบประมาณมีปัญหาช่วงเริ่มต้น มีการปรับเปลี่ยน/ยกเลิกบางโครงการเพื่อนำงบประมาณมาใช้ในการบริหารจัดการ
4. นักเรียนมีจำนวนมาก วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ
5. ไม่มีความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติต่อโรคอุบัติใหม่
6. เด็กนักเรียนบางส่วนมีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และระบบอินเทอร์เน็ต
7. การระดมทรัพยากรจากผู้ปกครองบางส่วนมีปัญหาเนื่องมาจาก

สถานการณ์โรคติดต่อโควิด-19

1.2.5) ด้านภัยอาชญากรรมไซเบอร์

ดูแลระบบได้

1. ครูคอมพิวเตอร์เป็นแค่ผู้ใช้งานไม่มีความรู้ความสามารถในการ
2. การโดนแฮ็คระบบ
3. คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อยู่ในสภาพเก่า
4. เงินระดมทรัพย์ยังไม่เพียงพอ ต้องนำมาใช้จ้างบุคลากรแทนที่

จะนำไปซื้อ/บริหารจัดการด้านอื่น

5. โรงเรียนอยู่ใกล้ชุมชน สัญญาณอินเทอร์เน็ตและระบบไฟฟ้า
6. การใช้งานส่วนตัวบางส่วนของนักเรียน โรงเรียนไม่สามารถเข้า

ค่อนข้างมีปัญหา

ตรวจสอบและดูแลได้

7. นักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่าย อาจถูกชักนำไปในทางไม่ถูก

ไม่ควร

1.3) โอกาสของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) พบว่า

1.3.1) ด้านภัยยาเสพติด

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนให้ความสำคัญ และเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหายาเสพติด
2. หน่วยงานต่าง ๆ มีการจัดโครงการ/กิจกรรมเข้าไปในชุมชน เพื่อรณรงค์และแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น โครงการ D.A.R.E
3. ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ
4. ชุมชนมีเศรษฐกิจที่ดีทำให้ครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดี
5. มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยในการบริหารจัดการ เช่น กล้องวงจรปิด โทรศัพท์มือถือ
6. เทคโนโลยีในการตรวจสอบยาเสพติดมีความแม่นยำ และรวดเร็วในการตรวจสอบ

1.3.2) ด้านภัยความรุนแรง

1. ผู้ปกครองใส่ใจมากขึ้น พร้อมทั้งจะให้การสนับสนุนโรงเรียน
2. มียามรักษาความปลอดภัย และมีตำรวจดูแลโรงเรียน เวลาเกิดปัญหาสามารถประสานเข้ามาระงับเหตุได้รวดเร็ว
3. ให้ความรู้ตามเหตุการณ์ปัจจุบันจากรายวิชาสังคมศึกษา
4. โรงเรียนปฏิบัติตามนโยบายส่วนกลาง
5. มีคู่มือนักเรียน นักเรียน/ผู้ปกครองรับทราบผ่านการประชุมผู้ปกครอง และจากครูประจำชั้น/ครูประจำรายวิชา
6. การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกโรงเรียนสามารถแบ่งเบาภาระ ผู้ปกครองโดยการลดค่าบำรุงการศึกษา การคืนเงินผู้ปกครอง และอื่น ๆ
7. แรงงานจาก ตจว. / ต่างชาติเพิ่มมากขึ้นทำให้มีนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ได้รับงบประมาณมากขึ้น และจำนวนครูเพิ่มมากขึ้น
8. ติดตามปัญหาได้รวดเร็วจากการใช้เทคโนโลยี
9. สร้างมาตรการป้องกันต่าง ๆ จากสื่อต่าง ๆ

1.3.3) ด้านภัยอุบัติเหตุ

1. ผู้ปกครอง/คณะกรรมการสถานศึกษา/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น /สถานีตำรวจ/โรงพยาบาลประจำอำเภอ/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล/หน่วยกู้ภัย/ การไฟฟ้า ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการบริหารจัดการอย่างเต็มที่

2. ผู้ปกครองมีงานมีรายได้ดี สามารถสนับสนุนการมาเรียน เช่น มีรถส่วนตัวมารับส่ง ซื้อรถมอเตอร์ไซด์ การโดยสารรถประจำหรือรถโดยสารประจำทาง

3. โรงงานอุตสาหกรรม/ผู้ประกอบการต่าง ๆ ยินดีสนับสนุนงบประมาณ

4. ผู้ปกครองอยู่ในหลายหน่วยงานสามารถประสานขอความร่วมมือ ได้สะดวกและรวดเร็ว

5. การสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลไปถึงผู้รับสารทำได้โดยตรงและรวดเร็ว

6. มีกฎหมายครอบคลุมการบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุ

1.3.4) ด้านภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ

1. หน่วยงานรัฐ และหน่วยงานเอกชนร่วมมือกันเป็นอย่างดี มีการติดต่อประสานงานที่เข้มแข็งจากหน่วยงานรัฐและเอกชน สัมพันธภาพระหว่างโรงพยาบาลกับโรงเรียนทำให้มีการบริหารจัดการที่รวดเร็ว

2. นโยบายทำให้ครู นักเรียนเข้าถึงวัคซีนได้ก่อน มีความชัดเจนในแนวการปฏิบัติต่อสถานศึกษา

3. การบริหารจัดการเป็นไปได้อย่างรวดเร็วจากเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย

4. นักเรียนสามารถหารายได้จากการทำธุรกิจออนไลน์

5. ผู้ปกครองส่วนใหญ่เข้าใจ และให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วม/ร่วมมือในการบริหารจัดการ และสนับสนุนการจัดการศึกษา

6. หน่วยงานท้องถิ่นจัดเก็บรายได้ได้มากจากการเติบโตของภาคธุรกิจ สามารถสนับสนุนการบริหารจัดการได้

7. ครูอายุน้อยเข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่าย พร้อมทั้งจะดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว

1.3.5) ด้านภัยอาชญากรรมไซเบอร์

1. นโยบาย/กฎหมาย/ระเบียบครบถ้วนในการที่โรงเรียนจะนำมาอ้างอิงในการควบคุมดูแลนักเรียน

2. ทุกคนมีความตระหนักทำให้มีกฎหมายต่าง ๆ มารองรับ (เช่น พรบ. คอมพิวเตอร์, กฎหมาย PDPA ฯลฯ)

3. ได้รับการสนับสนุนโครงการต่าง ๆ จากหลายหน่วยงาน

4. ผู้ปกครองฐานะดี นักเรียนเข้าถึงได้ง่ายทั้งด้านอุปกรณ์และระบบการใช้งาน

5. นักเรียน/ผู้ปกครองคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยี สามารถเข้าถึงการใช้สื่อฟรีที่ทันสมัยได้ง่ายมากขึ้น

6. มีความหลากหลายของประชากร นักเรียนได้เรียนรู้ความหลากหลายทางสังคม/คน/วัฒนธรรม ทางสื่อออนไลน์

1.4) ภาวะคุกคามของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) พบว่า

1.4.1) ด้านภัยยาเสพติด

1. การเปลี่ยนแปลงจุดเน้น/นโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด ทำให้การปฏิบัติขาดความต่อเนื่อง

2. การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารโรงเรียนบ่อย ๆ ทำให้ขาดความต่อเนื่องในด้านนโยบาย

3. การเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ประสานงานบ่อย ๆ ทำให้การประสานงานขาดความต่อเนื่อง

4. ผู้นำชุมชนและผู้ปกครองขาดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

5. กฎหมายไม่รุนแรงทำให้นักเรียนไม่กลัวเกรง

6. มิติสัมพันธ์ทางสังคมในชุมชนที่เปลี่ยนไป

7. ผู้ปกครองมีภาระงานมากทำให้มีเวลาในการดูแลบุตรหลานน้อยลง

8. การเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตามมา

1.4.2) ด้านภัยความรุนแรง

1. ปัญหาภายในครอบครัว แตกแยก ทะเลาะวิวาท และการปิดบังการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัว

2. นักเรียนมีการเรียกร้องตามสมัยนิยม เช่น การแต่งกาย ทรงผม
3. สื่อเป็นตัวชักนำ
4. รายได้น้อยไม่พอกับค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นอาจส่งผลทะเลาะวิวาท
5. เด็กเข้ากลุ่ม/นัดแนะ ซึ่งครูเข้าถึงได้ยาก
6. การใช้ข้อมูลของนักเรียน เด็กเข้าถึงข้อมูลได้เอง
7. สภาพการดำเนินชีวิต ถูกละเมิด ถูกกลั่นแกล้ง ถูกทำร้าย

1.4.3) ด้านภัยอุบัติเหตุ

1. ผู้ปกครองย้ายมาจากต่างพื้นที่ ความพร้อมจะต่างกัน
 2. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกัน
 3. ชุมชนพหุวัฒนธรรม คนย้ายมาจากหลาย ๆ พื้นที่
 4. การไม่เข้าใจ และการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
 5. รถโดยสารบางคันบรรทุกเกินจำนวน
 6. บางครอบครัวอาจไม่มีความพร้อมในด้านเครื่องมือสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ทำให้การสื่อสารอาจเกิดความล่าช้า

7. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของผู้ปกครองต่างกัน
 8. เด็กนักเรียนที่ขี่มอเตอร์ไซด์นอกสถานศึกษามีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

1.4.4) ด้านภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ

1. ต้องประสานไปในแต่ละส่วนงาน ไม่มีส่วนกลาง มีความเสี่ยงจากการประสานงาน

2. ผู้ปกครองขาดความตระหนัก และไม่มั่นใจในเรื่องการรับวัคซีน
3. การกักตัวทำให้เสียบุคลากรแต่ก็ปรับเปลี่ยนให้มาทำแบบออนไลน์
4. การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ
5. โรงเรียนไม่สามารถระดมทรัพยากรได้ตามเป้า ลดค่าเทอม/ผู้ปกครอง

ขาดรายได้

6. ข้อมูลสารสนเทศไม่สะดวกกับการใช้งาน การขอข้อมูลซ้ำ ๆ จาก
ทุก ๆ หน่วยงาน

7. ผู้ปกครองบางส่วนเครียดจากการตักเตือน ถูกกักตัว สูญเสียรายได้
มีปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เด็กไม่มีเงินไปเรียน เดิมเด็กก็ไม่ค่อยพร้อมอยู่แล้ว

8. การใช้งานด้านเทคโนโลยีของผู้ปกครอง/นักเรียนบางคนมีปัญหา
ไม่มีอุปกรณ์ และการเข้าไม่ถึงเทคโนโลยี

9. ประชากรแรงงานมาจากหลากหลายที่ทำให้เกิดความเสียดัง

1.4.5) ด้านภัยอาชญากรรมไซเบอร์

1. กฎหมายออกมาจากส่วนกลางแต่อาจจะไม่ครอบคลุมและเหมาะสม
ในแต่ละพื้นที่

2. การเปลี่ยนผู้บริหารบ่อยทำให้นโยบายเปลี่ยนแปลง การดำเนินงาน
ไม่ต่อเนื่อง

3. นักเรียนถูกคุกคามได้ง่ายจากการใช้งานส่วนตัว ไม่มีการประยุกต์ใช้
ในการจัดการเรียนการสอน ควรให้ครูนำสื่อมาใช้ให้มากขึ้น

4. นักเรียน/ผู้ปกครองมีการย้ายบ่อยทำให้ขาดความต่อเนื่องในการ
ดูแลช่วยเหลือ

5. วัฒนธรรม/ความเป็นอยู่ เด็กอาจจะมองไม่เข้าใจในเรื่องความ
หลากหลายทางวัฒนธรรม ถ้าเด็กไม่เข้าใจ/ยอมรับในความหลากหลายอาจสร้างความขัดแย้ง

6. เจ้าหน้าที่ภายในท้องถิ่นอาจจะตามไม่ทันกฎหมายใหม่/ผู้ใช้งาน
ตามไม่ทันเทคโนโลยีที่ก้าวไปไกลและรวดเร็วอาจทำให้เกิดปัญหา

7. ผู้ดูแล และผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่บางส่วนอาจยังตามไม่ทันเทคโนโลยี
ซึ่งอาจจะเกิดอาชญากรรมรูปแบบใหม่ได้มากขึ้น

ตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียน
มัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

จากผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารจัดการ
ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จึงจับคู่
สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก โดยจับคู่จุดแข็ง-โอกาส (SO) เพื่อกำหนด
กลยุทธ์ที่เหมาะสม โดยการใช้อยู่จุดแข็งที่ได้รับโอกาสมากที่สุด จับคู่จุดอ่อน-โอกาส (WO) เพื่อกำหนด
กลยุทธ์ที่เหมาะสม โดยการลดจุดอ่อนเพิ่มโอกาส จับคู่จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม (ST) เพื่อกำหนด

กลยุทธ์ที่เหมาะสม โดยการใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม/ภาวะที่เป็นอุปสรรค และจับคู่จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม (WT) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสม โดยการลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม/ภาวะที่เป็นอุปสรรค โดยกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 10 กลยุทธ์รอง และ 72 วิธีดำเนินการ ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 การบริหารจัดการภัยยาเสพติดโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก

กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยยาเสพติด

กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขภัยยาเสพติด

กลยุทธ์หลักที่ 2 การบริหารจัดการภัยความรุนแรงโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก

กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง

กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง

กลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก

กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ

กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ

กลยุทธ์หลักที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก

กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ

กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ

กลยุทธ์หลักที่ 5 การบริหารจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก

กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยอาชญากรรมไซเบอร์

กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขภัยอาชญากรรมไซเบอร์

ตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

การประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ในด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน และรองผู้อำนวยการโรงเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก รวม 19 คน พบว่า

กลยุทธ์หลักที่ 1 การบริหารจัดการภัยยาเสพติดโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 13 วิธีดำเนินการ มีความเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กลยุทธ์หลักที่ 2 การบริหารจัดการภัยความรุนแรงโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 15 วิธีดำเนินการ มีความเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 16 วิธีดำเนินการ มีความเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กลยุทธ์หลักที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 15 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กลยุทธ์หลักที่ 5 การบริหารจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 13 วิธีดำเนินการ มีความเป็นไปได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 การทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

การทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยนำกลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ไปทดลองใช้กับโรงเรียนจำนวน 1 โรงเรียน เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้อำนวยการโรงเรียน และครู จำนวน 10 คน ซึ่งผลจากการทดลองใช้ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหลังจากการนำกลยุทธ์ไปทดลองใช้ ดังนี้

1. กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ วิธีการที่ 2 โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานการใช้อาคารสถานที่เพื่อให้เกิดความปลอดภัย คุ่มค่า เชื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ควรมีการประสานกับหน่วยงานภายนอกในการสนับสนุนบุคลากรที่มีความรู้ในการตรวจสอบเกี่ยวกับด้านโครงสร้างอาคาร

2. กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ วิธีการที่ 8 โรงเรียนดำเนินการติดตั้งกล่องวงจรปิดและไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาโดยเฉพาะจุดเสี่ยง 8 ควรมีการประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการขอติดตั้งกล่องและไฟฟ้าส่องสว่างรอบนอกบริเวณโรงเรียนที่เป็นจุดเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุเพิ่มเติม

จากนั้นผู้วิจัยจึงนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการทดลองใช้กลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก มาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมมากยิ่งขึ้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกได้

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีประเด็นในการอภิปรายผลการวิจัย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

1.1 สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลแบบเชิงลึก (In-depth Interview) พบว่าสถานศึกษามีการจัดโครงสร้างทางการบริหารที่ชัดเจนโดยมีบุคลากรที่เพียงพอต่อความต้องการในการบริหารจัดการ และมีการกำหนดนโยบายในการส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ดังที่ ยงยุทธ เกษสาคร (2552) ได้กล่าวไว้ว่า นโยบายเป็นเครื่องบ่งชี้ทิศทางการบริหารงาน และที่สำคัญยังเป็นข้อมูลที่ผู้บริหารใช้พิจารณาเพื่อการดำเนินการตัดสินใจสั่งการ เป็นการบอกทิศทางกำหนดโครงสร้างของแผนงาน โดยใช้เป็นเกณฑ์กำกับวิธีการปฏิบัติงานของแผนงานต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลต่อความสำเร็จ หรือล้มเหลวในการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร และจุดแข็งรองลงมา คือ ผู้บริหารและครูมีการดูแลและเอาใจใส่นักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ครูโดยส่วนใหญ่รักในวิชาชีพ มีความรักและเมตตาต่อศิษย์ สถานศึกษามีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างดี ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคนโดยยึดหลักว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 12 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องเน้นความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา โดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และมีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

สภาพในการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พบว่า ผู้บริหารมีความต้องการในการนำชุมชนและสถานประกอบการที่มีความพร้อมในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และพัฒนาการบริหารจัดการภัยคุกคามด้านต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ สำนักวิชาการและ

มาตรฐานการศึกษา (2552) ระบุว่า กระแสโลกาภิวัตน์และการดำรงอยู่ในสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่แทรกซึมวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมทุกรูปแบบ ทำให้คนไทยโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รุนแรง และเต็มไปด้วยสถานการณ์ปัญหาที่มีความซับซ้อน นอกจากนี้การไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาสู่สังคมไทย ด้วยกระบวนการทางทุนนิยมและบริโภคนิยม ในขณะที่วัฒนธรรมดั้งเดิมนับวันจะอ่อนแอลง ทำให้เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อของสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมดังกล่าวจนนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และความล้มเหลวทั้งด้านการเรียน ความไม่มั่นคงในอนาคต ซึ่งกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จะช่วยให้ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน ผู้ประกอบการในพื้นที่ และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ใช้เป็นกลไกในการปกป้องคุ้มครอง และดูแลช่วยเหลือเด็กและเยาวชนให้รอดและปลอดภัยจากภัยคุกคามต่าง ๆ ได้

1.2 สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

สังคมคือรากฐานสำคัญของเศรษฐกิจ หากเกิดปัญหาทางเศรษฐกิจโดยที่โครงสร้างทางสังคมไม่เข้มแข็ง อาจเกิดความเสียหายมหาศาล จากความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของภาคเศรษฐกิจในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสังคมในพื้นที่ เช่น การย้ายถิ่นฐานของแรงงานทั้งคนไทยและแรงงานข้ามชาติ ปัญหาความไม่พอเพียงของทรัพยากร ปัญหาทางสังคมด้านต่าง ๆ เป็นต้น การพัฒนาเศรษฐกิจทำให้สังคมมีการแข่งขันกันมากขึ้น ต่างคนต่างสนใจแต่เรื่องของตนเอง สังคมที่เคยอยู่กันอย่างอบอุ่นก็เปลี่ยนสภาพไป ความมีน้ำใจเป็นสิ่งหาได้ยาก ความเครียดกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ปัญหาทางสังคมไม่ได้เกิดแค่ชั่วข้ามคืน แต่เป็นการเกิดขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน ใช้เวลานานกว่าจะปรากฏปัญหาให้เห็น จนบางครั้งยากที่จะระบุได้ว่าต้นตอของปัญหาเริ่มมาจากที่ใด

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นั้น ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าต้องเกิดจากความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะพร บ่อมเกษตร (2553) พบว่า ปัจจัยที่จะสนับสนุนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต้องประกอบด้วย การสนับสนุนจากบุคลากรฝ่ายบริหาร ความร่วมมือและเสียสละของครู ความร่วมมือจากผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครองและชุมชน และการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ประดับ บุญธรรม (2551) กล่าวว่า การสนับสนุนการใช้ระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนจะต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริม สนับสนุนความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นางลักษณีย์ วิรัชชัย และคณะ (2548) กล่าวว่า การแก้ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะต้องได้รับความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน ผู้ปกครอง และครู ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง เพื่อลดปัญหาให้น้อยลง

ส่วนที่ 2 กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

จากการศึกษาและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และสภาพแวดล้อม ภายในของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก และนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกนั้น ประกอบไปด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 10 กลยุทธ์รอง และ 72 วิธีการ

เมื่อพิจารณารายละเอียดจาก 5 กลยุทธ์หลัก 10 กลยุทธ์รอง และ 72 วิธีการ พบว่ากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออกนั้น ประกอบไปด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) องค์ประกอบการสร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการ การป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามรูปแบบใหม่ มีดังนี้ 1) จัดกิจกรรมอื่นที่สนับสนุนนักเรียน ตามความสนใจโดยคำนึงถึงประโยชน์นักเรียนเป็นสำคัญ 2) มีการจัดทำข้อมูลแผนการส่งต่อ นักเรียนที่มีความเสี่ยงอย่างครอบคลุมและชัดเจน 3) ดำเนินการร่วมกับฝ่ายต่าง ๆ ในการ วิเคราะห์ปัญหาของนักเรียน และพิจารณาเพื่อส่งต่อนักเรียน 4) จัดทำข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน เป็นรายบุคคลและปรับปรุงข้อมูลของนักเรียนให้เป็นปัจจุบันเพื่อใช้ในการดูแลและช่วยเหลือ นักเรียนในด้านต่าง ๆ 5) เปิดโอกาสให้ชุมชน ผู้ปกครอง และสถานประกอบการมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานบริหารจัดการภัยคุกคามในทุกด้าน 6) ครูประจำชั้นมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดีในการ แก้ไขปัญหาของนักเรียนและจัดอัตราส่วนครูประจำชั้นให้กับนักเรียนอย่างเหมาะสม 7) แต่งตั้ง คณะกรรมการดำเนินงานอย่างเพียงพอและเหมาะสม มีการสร้างเจตคติที่ดีในการดำเนินการ บริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ 8) จัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการบริหาร จัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ 9) มีการประชุมผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาและนักเรียน กลุ่มเสี่ยง อย่างสม่ำเสมอ 10) มีการรายงานผลการดำเนินงานการบริหารจัดการภัยคุกคาม รูปแบบใหม่อย่างต่อเนื่อง 11) สร้างรูปแบบการทำงานเป็นทีม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดใน

การดำเนินงาน 12) ส่งเสริมให้ผู้ปกครองนักเรียนเห็นความสำคัญของปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ 13) มีโครงการส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ และสนับสนุนอุปกรณ์ สื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ 14) ประสานงานด้านพฤติกรรมและด้านการเรียนของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงกับฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง 15) ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการคุ้มครองจากครอบครัว และหลีกเลี่ยง สามารถป้องกันตนเองจากภัยคุกคามได้ในทุกสถานการณ์ 16) อำนวยความสะดวกแก่ครูประจำชั้นในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ 17) จัดทำแบบบันทึกการส่งต่อนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงพร้อมจัดทำรายงานแจ้งผลกาช่วยเหลือนักเรียนไปยังผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546) ได้ให้ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารสถานศึกษา และครูทุกคนมีส่วนร่วม และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและการแก้ไขปัญหา ให้แก่นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรัตน์ ศรีคำเดช พบว่า การบริหารงานที่มีประสิทธิผล ผู้บริหารโรงเรียนต้องกำหนดมาตรฐานของงานให้มีการเปรียบเทียบผลงานที่ทำได้กับมาตรฐานที่กำหนดไว้ จัดทำแผนควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน มีการควบคุมให้กิจกรรมทุกอย่างดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการรายงานผลการดำเนินงานทุกระยะ โรงเรียนควรมีการติดตามดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่องทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ควรนำปัญหาที่พบจากการเก็บข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ งานวิจัยของ อวยชัย ศรีตระกูล (2556) กล่าวว่า การตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล มีขั้นตอน ได้แก่ จัดทำแผนการควบคุม ติดตามและประเมินผล จัดทำเครื่องมือบันทึกผลการดำเนินงาน และรายงานผลการปฏิบัติ ในการติดตามตรวจสอบ ใช้เทคนิคการสังเกต การสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน กิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครอง การให้คำปรึกษานักเรียนและผู้ปกครอง มีการติดตามเด็กที่ขาดเรียนบ่อย รวมทั้งการส่งต่อไปยังฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ ซึ่งผลการศึกษา มีความสอดคล้องกับการควบคุมและการประสานงาน ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูต้องใช้ทักษะการประสานงานกับผู้ปกครองและชุมชนอย่างรอบด้านเพื่อการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุเป้าหมาย ประสบความสำเร็จ โดยใช้เทคนิคการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ที่มงาน

ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน และหน่วยงานภายนอกที่จะต้องเข้ามาดูแลช่วยเหลือหรือทำการส่งต่อนักเรียน การประสานงานภายในและการสื่อสารที่ดีสามารถลดปัญหาหรืออุปสรรคที่จะเกิดขึ้นได้ อีกทั้งยังเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีร่วมกันระหว่างบุคลากรทั้งภายในหน่วยงานและหน่วยงานภายนอกได้เป็นอย่างดี

2) องค์ประกอบการสร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ประกอบไปด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้ 1) พัฒนาความรู้ความเข้าใจของบุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยการประสานความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง 2) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักเรียนตามความถนัด ความสามารถ ความสนใจ 3) ส่งเสริมให้นักเรียนมีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี มีความฉลาดทางอารมณ์ สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม 4) มีการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและระดมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ 5) ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ การทำงาน และการศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ 6) มีการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่นักเรียนที่ประสบปัญหา

สอดคล้องกับงานวิจัยของชยาภรณ์ ศฤงคารทวีกุล (2557) ที่กล่าวว่า การดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงควรจัดให้มีการประชุมคณะครูร่วมกับผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง เพื่อร่วมกันวางแผนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และครูประจำชั้นมีการประสานกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด งานวิจัยของ สวัสดิ์ สุคนธ์รังสี (2550) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต้องให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาในการให้ข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน สนับสนุนให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง ร่วมมือกับครูที่ปรึกษาในการแก้ไขปัญหาและพัฒนานักเรียนในทุกด้าน

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณา แสงสุริฉาย (2556) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่สนับสนุนในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีดังนี้ 1) ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติหน้าที่สายงานบริหารเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุน 2) เครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน และข้อมูลสารสนเทศ 3) ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และมีความตระหนัก 4) มีแผนการปฏิบัติการในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5) มีเครือข่ายภายในสถานศึกษาในการขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยทุกภาคส่วน เช่น ผู้บริหาร ครูแนะแนว

ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน เครือข่ายภายนอกสถานศึกษา เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง สหวิชาชีพ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

3) องค์ประกอบการสร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ประกอบไปด้วย รายละเอียดดังต่อไปนี้ 1) มีการแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยร่วมมือกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง และชุมชน 2) มีการประสานหน่วยงานภายนอกเพื่อช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาเกี่ยวกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ทุกด้าน 3) มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาล สาธารณสุข สถานีตำรวจ หรือสถานประกอบการ หน่วยงานอื่น ๆ ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่

ซึ่งสอดคล้องกับกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2554) ได้เสนอแนวคิดว่าการพัฒนาโรงเรียนต้องอาศัยพลังของชุมชนทั้งในด้านแนวคิด แผนงาน โครงการ ทรัพยากรต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่แค่เรื่องเงินเท่านั้น แต่รวมถึงภูมิปัญญาและความสามารถของคนในชุมชน ตลอดจนทรัพยากรทางด้านวัฒนธรรมของชุมชนด้วย แต่หากพบว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนในการริเริ่มนี้ พบว่าในด้านการตัดสินใจอยู่ในระดับต่ำที่สุด อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองชุมชน ยังมีความไม่กล้าพอในการร่วมเสนอแนวคิดและการตัดสินใจ ผู้ปกครองมีความเข้าใจว่าการดูแลนักเรียนเป็นเรื่องของโรงเรียนหรือครูเท่านั้น จึงไม่กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น เพราะกลัวว่าจะส่งผลเสียต่อความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยมี 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) 5 กลยุทธ์หลัก 10 กลยุทธ์รอง และ 72 วิธีดำเนินการ

กลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เหมาะสำหรับการนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกโดยสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษาควรนำข้อมูลกลยุทธ์หลักทั้ง 5 กลยุทธ์นี้ ไปพิจารณาประกอบการจัดทำแผนกลยุทธ์ในการบริหารสถานศึกษาต่อไป

2) สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ครูมีภาระงานด้านการจัดการเรียนการสอนและงานด้านอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายอีกมาก ถือเป็นจุดอ่อนของสถานศึกษา เป็นสาเหตุให้เกิดความบกพร่องในการบริหารจัดการการศึกษารูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยนโยบายสำหรับผู้ปฏิบัติระดับสถานศึกษานั้น ควรเป็นนโยบายที่ส่งผลต่อผู้เรียนเป็นหลัก ไม่เป็นการเพิ่มภาระงานและเสียเวลาสำหรับผู้บริหาร และครูต้องปฏิบัติเพื่อสนองต่อนโยบายนั้น ๆ นอกจากนี้ควรมีการเร่งแก้ไขปัญหาการขาดอัตรากำลังของครู เพราะเป็นสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาโดยตรง และส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง

สถานศึกษาควรประสานผู้ที่มีความเชี่ยวชาญศึกษาคูหาต่าง ๆ มาดำเนินการอบรม กำกับ ติดตาม ดูแล และมีกระบวนการในการพัฒนาครูให้มีความตระหนักและเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการการศึกษารูปแบบใหม่อย่างรอบด้าน จะส่งผลให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งมากขึ้น

3) สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการการศึกษารูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ชุมชนและองค์กรภายนอกเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่ยังคงเป็นอุปสรรคในการบริหารจัดการการศึกษารูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ยังขาดการเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสถานศึกษาและขาดความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองในการร่วมกันจัดการศึกษา รวมถึงการบริหารจัดการการศึกษารูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรตระหนักและเห็นถึงความสำคัญของปัญหาในส่วนนี้ และควรใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและหน่วยงานภายนอก เพื่อการนำทรัพยากรทางการศึกษาทั้งของส่วนสถานศึกษา ส่วนของชุมชน และหน่วยงานภายนอกมาใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างคุ้มค่ามากที่สุด

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการการศึกษารูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกนี้ ได้ทำการวิจัยในบริบทของการบริหารจัดการในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรทำการศึกษาในบริบทของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะในโรงเรียนขยายโอกาส ซึ่งเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาแต่เปิดการสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการการศึกษารูปแบบใหม่ของโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร ทำให้การประยุกต์ใช้กลยุทธ์

การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2) คว้าวิจัยเพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี (Technological factors) ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง จึงคว้าวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีกับการบริหารจัดการภัยคุกคามในสถานศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา หรือนำมาส่งเสริมการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3) การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติเพียง 1 กลยุทธ์หลักเท่านั้น คือ กลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง และ 16 วิธีดำเนินการเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรรนำกลยุทธ์อื่นไปสู่การปฏิบัติเพื่อค้นหาข้อควรปรับปรุง จะทำให้กลยุทธ์นี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- Ann, S. B. (2004). Implications of a relationship-focused intervention targeting aggression, violence and resilience among middle school adolescents. *Dissertation Abstracts International*, 65(6), 265.
- Anne, D. S. (2004). How prepared are our school for an emergency?" A survey of school emergency response plants. *Dissertation Abstracts International*, 65(1), 66.
- Anne, V. S. E. (2005). School safety and student's rights : Inaction, reaction and proaction. *Dissertation Abstracts International*, 66(1), 320.
- Brittle, L. V. (1994). Attitude of Elementary Principals Toward Parent Involvement in School in the Common Wealth of Verginia. *Dissertation Abstracts International*, 55(12), 184.
- Brugman, B. Z. (2004). Development of a preventative violence training model for high school employees in the school District of Osceola Country (Florida). *Dissertation Abstracts International*, 65(9), 340.
- Coote-Solek, E. W. (2004). A case study of organizational health, school safety and security, and the role of the middle school principal in 21th Century school. *Dissertation Abstracts International*, 65(2), 359.
- Gibson, W. A. (2004). Elementary and middle school teacher perceptions of bullying. *Dissertation Abstracts International*, 64(10), 300.
- Glazier, S. Y. (2004). *General Educators' Perceptions of At risk students and Self-Perceived Efficacy in Relationship to Participation in Assistance Team Model*. Retrieved from <http://od.arc.nrm.ac.th/dao/detail.nsp>
- Johnson. G., & Scholes. K. (2003). *Exploring Corporate Strategy, Texts and Cases* (5th ed). Hemel Hempstead: Pretice Hall Inc.
- Kysor, D. F. (2015). *Transitioning from Single-Sex to Coeducation High School : A Study Exploring the Effects on Self-Concept Concept using the Self Description*

Questionnaire II. Retrived from <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED364795.pdf>

- Lares, J. S. (1995). Total Quality Management as a Means to Improve the Process of Student Discipline. *Dissertation Abstracts International*, 56(5), 1603-A.
- Ling, J. H. (2003). The relationship of Organizational health and school safety to student achievement. *Dissertation Abstracts International*, 64(2), 352.
- Mulhall, H. C. (1995). A Study of Tenth Grade Student Attitudes Toward and Drug Knowledge of Drug Abuse When Related to a Drug Education Program. *Dissertation Abstracts International*, 38(1), 25.
- Nickell, L. K. (2005). Development of single-form school safety survey for early adolescents and adults. *Dissertation Abstracts International*, 66(1), 88.
- Raul, C. J. (2003). Students and parents understandings of school safety relationship to emergency crisis. *Dissertation Abstracts International*, 64(5), 230.
- Stokely, B. L. (1978). An Evaluation of a School - Community Team for the Primary Prevention of Drug. *Dissertation Abstracts International*, 3(8), 626-627.
- Waite, M. (1993). The Relationship Between Student Accident Frequency Rate and School Administrator Perception of School Safety Program. *Dissertation Abstracts International*, 53.
- Walker, E. M. R. (2004). Perceptions of Alabama middle-level principals regarding the safety of the schools they administer. *Dissertation Abstracts International*, 64(12), 283.
- Wheelen, T. L., & Hunger, D. J. (2012). *Strategic management and business policy* (13th ed).
- Ziegler, W. T. (2005). A case study on the Pottstown School District's, school safety program : A proactive approach to school safety for principals (Pennsylvania). *Dissertation Abstracts International*, 66(6), 374.

กชพรรณ มณีภาค, และ อุษษา เลิศโตมรสกุล. (2562). การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากการกระทำ

ผิดในโลกอินเทอร์เน็ต : กรณีศึกษาการรังแกกันในโลกไซเบอร์ในรูปแบบการคุกคามทางเพศ
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารการวิจัยและการพัฒนา, 11(2), 95-105.

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2554). *คู่มือครูที่ปรึกษาาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*.
กรุงเทพฯ: ยูเนิสอิมเมจกรุ๊ป.

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2563). *รายงานประจำปีกรมสุขภาพจิต ปีงบประมาณ 2563*.
กรุงเทพฯ: ละม่อม.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับที่ 2) และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนพัฒนาการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (พ.ศ.
2560-2564)*. สืบค้นจาก [http://bps.sueksa.go.th/wp-content/uploads/2017/11/
แผนการพัฒนาการศึกษา-EEC-อนุมัติ-12ตค60.pdf](http://bps.sueksa.go.th/wp-content/uploads/2017/11/แผนการพัฒนาการศึกษา-EEC-อนุมัติ-12ตค60.pdf)

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร. (2559). *ยุทธศาสตร์กองอำนวยการรักษา
ความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560-2564*. สืบค้นจาก
[https://www.isoc5.net/files/strategy_plan/ยุทธศาสตร์%20กอ.รมน.%20พ.ศ.๒๕๖๐-
๒๕๖๔.pdf](https://www.isoc5.net/files/strategy_plan/ยุทธศาสตร์%20กอ.รมน.%20พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔.pdf)

กิตติศักดิ์ จุลมณฑล. (2554). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). *การคิดเชิงกลยุทธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: ชัดเชสมี่เดีย.

คมกฤษ ยิ้มเจริญ. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์ใช้หลักการนิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจ
กรณีศึกษา นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ดระยอง. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*.
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.

จิตติมา กัตถัญญ. (2537). *จิตสำนึกความปลอดภัยในการจราจรทางบกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
2 ในเขตการศึกษา 8. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
เชียงใหม่.

เจษฎา มีบุญลือ. (2553). *ความมั่นคงแห่งชาติ : การสร้างชาติไทยให้ยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษา

ยุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ.

ชยาภรณ์ ศฤงคารทวิกุล. (2557). การพัฒนารูปแบบการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลางสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ดุสิตบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.

ชินดนัย ศิริสมฤทัย. (2561). ศึกษาด้านการรับรู้ ทักษะคิด และความตั้งใจในการเกิดพฤติกรรมการกลั่นแกล้งบนโลกไซเบอร์. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ปทุมธานี.

โชคชัย แสงสว่าง. (2552). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. (ปริญญาโทปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพฯ.

ดาวยศ พลสงคราม. (2552). การศึกษาการดำเนินงานการประกันความปลอดภัยในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 1. กรุงเทพฯ : เอ็กเปอร์เน็ท.

เดชรัตน์ สุขกำเนิด. (2554). HIA กับการลงทุนข้ามพรมแดน : กรณีศึกษาท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย ประเทศพม่า. สืบค้นจาก http://advisor.anamai.moph.go.th/images/Journal_health/HEALTH_Vol34No4_04.pdf

ทวีศักดิ์ สนสี. (2547). การพัฒนาครูที่ปรึกษาด้านการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสวายวิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. (ปริญญาโทปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

นงลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ. (2548). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

นันทพงศ์ พุกศุขชาติรัตน์. (2546). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร. (ปริญญาโทปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพฯ.

นิภา มนูญปัจจุ. (2545). สภาพและปัญหาการบริหารสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

บุญมา นาคะวะรังค์. (2548). การพัฒนารูปแบบที่มงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน

มัธยมศึกษาขนาดกลาง จังหวัดชลบุรี. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

บุญเลิศ ทัดเทียม. (2557). ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนคลองหาดพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

ปกรณ์ ปรียากร. (2538). ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาในการบริหารการพัฒนา. กรุงเทพฯ: สามเจริญพานิช.

ประดับ บุญธรรม. (2551). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี : พหุกรณีศึกษา. (วิทยานิพนธ์สาขาวิชาวิจัยการศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ประไพ ธรรมธัช. (2553). การวิจัยและพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาการโดยใช้กลยุทธ์การปรับโครงสร้างองค์กรของฟูลแลนสำหรับครูประถมศึกษา. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ประภาพร จันทร์ศรี. (2559). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนประถมศึกษา. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ปัทมา วรสันต์. (2541). ประสิทธิภาพของโปรแกรมสวัสดิศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการเดินทางไปกลับระหว่างบ้านและโรงเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ปิยะพร ป้อมเกษตร์. (2553). โมเดลเชิงสาเหตุของประสิทธิผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (2552). การบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อโลกใบเล็ก. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

พัชรี โปธิหัง. (2550). ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครที่ส่งผลต่อชุมชนตำบลดอนหัวฬ่อ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์สาขาการบริหารทั่วไป).

มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

พิเชษฐ วังเกียรติจักร. (2552). *แนวคิด ยุทธศาสตร์ การบริหารการพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในยุคโลกาภิวัตน์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปัญญาชน.

พูลสุข เพียรพิทักษ์. (2548). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด : กรณีศึกษากิ่งอำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี*. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

เพ็ญจันทร์ ประดับมุข-เซอร์เรอร์, โมเช่ เซอร์เรอร์, มัลลิกา มัติโก, เสาวคนธ์ พิระพันธ์, ปนัดดา ชำนาญสุข, กฤติยา แสงวงเจริญ, ... รยากร งามดี. (2551). *มิติทางสังคมวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงในเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ.

ภาราดา ชัยนิคม. (2538). *ความรู้และการเตรียมความพร้อมต่อภัยคุกคามรูปแบบใหม่ : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์*. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, เพชรบูรณ์.

ยงยุทธ เกษสาคร. (2552). *การวางแผนและนโยบายทางด้านทรัพยากรมนุษย์ : Personnel Planning and Policy*. กรุงเทพฯ: วี.เจ.พรินติ้ง.

ยุวพร วิศิษฎ์วัฒนกุล. (2547). *การเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่มีเพศต่างกัน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

รังสรรค์ มณีเล็ก. (2549). *การวางแผนกลยุทธ์และการจัดทำงบประมาณในสถานศึกษา*. นนทบุรี: เกรท เอ็ดดูเคชั่น.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560). *ราชกิจจานุเบกษา*. (เล่ม 134 ตอน 40ก).

ฤทัยวรรณ หาญกล้า. (2554). *การพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. (วิทยานิพนธ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

วรนุช อยู่เฒ่า. (2550). *การศึกษาสภาพการดำเนินงานแผนรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาขนาดใหญ่ของจังหวัดชัยนาท*. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร

การศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

วรพงษ์ วิไล และ เสริมศิริ นิลดำ. (2561). พฤติกรรมการรังแกกันผ่านโลกไซเบอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงราย : กรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย. *CRRU Journal of Communication Chiangrai Rajabhat University*, 1(2).

วศิน เพ็ชรนาดี. (2547). *ความสำเร็จจากการนำนโยบายความปลอดภัยมาใช้ในโรงงาน บริษัท National Starch & Chemical (Rayong Plant) จำกัด*. (ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ. (2548). *การวางแผนกลยุทธ์ : ศิลปะการกำหนดแผนองค์กรสู่ความเป็นเลิศ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.

วันชัย มีชาติ. (2555). *การบริหารองค์การ* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร. (ม.ป.ป.). *บทเรียนที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ*. สืบค้นจาก http://www.thaindc.org/images/column_1318985720/Less0n%201%20strategy%20Over%20All.pdf

วิสูตร ฉัตรเชิดชัย. (2547). *การพัฒนารูปแบบที่มงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง จังหวัดชลบุรี*. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

ศรัญญา อธิตะ. (2553). *การศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ศิริรัตน์ อนุวัฒน์ประกิจ. (2557). *กลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสภากาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย*. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาโทปริญญาโทบริหารการศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ศุภญญา เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน. (2563). (ร่าง) *คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน* (ฉบับพัฒนา 2563).

ศุภญญา เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน. (2546). *โรงเรียนสร้างเสริม*

ความปลอดภัย. สืบค้นจาก <http://www.csip.org/csip/Expert/?page=safeschool>.

สมพร ระบุว่า. (2546). การประเมินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพฯ.

สมยศ นาวิการ. (2548). การบริหารเชิงกลยุทธ์ *Strategic Management* (ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.

สวัสดิ์ สุคนธ์รังสี. (2550). หลักการบริหารกิจการนักเรียน. ชลบุรี: มนตรีการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. (2561). แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2560-2565. สืบค้นจาก <https://www.eeco.or.th/content/overviewplan>.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564. สืบค้นจาก <http://www.nesdb.go.th>

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2554). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. สืบค้นจาก <https://dictionary.orst.go.th>

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2563). ภาวะสังคมไทยไตรมาสหนึ่ง ปี 2563. ภาวะสังคมไทย, 18(2).

สำนักนายกรัฐมนตรี. (2560). นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงของชาติ (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

- สำนักนายกรัฐมนตรี. (ม.ป.ป.). ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ (พ.ศ. 2556-2560). กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ.
- สุขสันต์ นุพิมพ์. (2550). ผลการขยายเขตโรงงานอุตสาหกรรม : กรณีศึกษาพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- สุธิดา ภัคดีบุญ. (2548). การวิจัยพหุเทศะกรณีศึกษาของระบบการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุภาณี สฤษฏ์วานิช. (2564). การบริหารเชิงกลยุทธ์ : แนวคิดและทฤษฎี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวรรณ แสงสุริยา. (2556). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบออนไลน์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, เพชรบุรี.
- เสาวนีย์ สุขทนารักษ์. (2546). การศึกษาปัญหา และแนวทางในการแก้ไขปัญหาเสพติดของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา สหวิทยาเขตบ้านบึง จังหวัดชลบุรี. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์. (2550). โรงเรียนสร้างเสริมความปลอดภัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ลาดพร้าว.
- อวยชัย ศรีตระกุล. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- อาทิตย์ คงทองเหี้ย. (2553). ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากบริษัทเจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ตำบลคลองปูน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2549). ความรุนแรงในวัยรุ่นไทย : รายงานการทบทวนองค์ความรู้ และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- อุไร อินทร์ม่วง, ยรรยง อินทร์ม่วง, และ ภาณี ฤทธิมาก. (2555). การประเมินผลต่อสุขภาพชุมชน

- ตำบลท่าพระ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. สืบค้นจาก <http://www.resjournal.kku.ac.th>
- เอกชัย ชินโคตร. (2551). การศึกษาคาทอลิก : วัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนคาทอลิกในทศวรรษหน้า. นครปฐม: วิทยาลัยแสงธรรม.
- เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์. (2552). เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับการจัดความปลอดภัยในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : เอ็กเปอร์เน็ท. Retrieved
- แอนน์ สารจินดาพงศ์. (2540). ผลการประยุกต์ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกันโรคต่อพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคแพร่. (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). เอกสารสรุปองค์ความรู้สำหรับการพัฒนาทีมงานขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการก้าวอย่างยั่งยืน ปี 2552 เทคนิคและแนวทางการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting). กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ภาคผนวก ก

เอกสารรับรองจริยธรรมสำหรับงานวิจัยที่ทำในมนุษย์

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC-G-097/2565E

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง: การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ชื่อผู้วิจัยหลัก: นาย สุรศิษฐ์ เกียรติธนะกุล

สังกัด: คณะศึกษาศาสตร์

- เอกสารที่รับรอง:
1. แบบเสนอโครงการวิจัย
  2. โครงการวิจัย
  3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
  4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

เอกสารที่พิจารณาบททวน

1. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 10 มีนาคม 2565
2. โครงร่างการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 10 มีนาคม 2565
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 10 มีนาคม 2565
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 10 มีนาคม 2565

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทันตแพทย์หญิงณปภา เอี่ยมจิตรกุล)

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุวิพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/E/G-097/2565

วันที่ให้การรับรอง : 10/03/2565

วันหมดอายุใบรับรอง : 10/03/2566

ที่ อว 8718/

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 มีนาคม 2565

เรื่อง ขอแจ้งผลการพิจารณาโครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G-097/2565E

เรียน นาย สุรศิษฐ์ เกียรติธนสกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ใบรับรองโครงการวิจัย SWUEC/E/G-097/2565

ตามที่ท่านได้ส่งโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G 097/2565E เพื่อรับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ นั้น

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยดังกล่าว บัดนี้ คณะกรรมการฯ ให้การรับรองโครงการวิจัยดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2565 รายละเอียดดังนี้

Certificate Number	SWUEC/E/G-097/2565
Date of Approval	10 มีนาคม 2565 (อายุใบรับรองโครงการวิจัย 12 เดือน)
Date of Expiration	10 มีนาคม 2566
Continuing Review	ทุก 12 เดือน (ครบกำหนดส่งรายงานครั้งแรก วันที่ 10 มีนาคม 2566)

ในการนี้ คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ใ้ขอความกรุณาให้ผู้วิจัยส่งรายงานความก้าวหน้าของการวิจัยและต่ออายุการรับรองก่อนกำหนดวันหมดอายุ 30 วัน เพื่อให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการมาตรฐาน (SOPs version 2.0) ของคณะกรรมการฯ ทั้งนี้รายละเอียดของเอกสารที่ให้การรับรองตามที่ปรากฏใน Certificate of Approval (Certificate Number SWUEC/E/G-097/2565) ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(แพทย์หญิงสุธีพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
โทรศัพท์ 0-2649-5000 ต่อ 12430
โทรสาร 0-2259-1822

ภาคผนวก ข
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมมนาเชิงลึก

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารสถานศึกษา

1. ดร.รุ่งทิพย์ พรหมศิริ

ผู้อำนวยการโรงเรียนชลราษฎรอำรุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง

2. นายปรีชา นาคศิริ

ผู้อำนวยการโรงเรียนปลวกแดงพิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง

3. นางกฤติกา เบญจมาลา

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง

4. นายปิยนุตร เอมโอสู

ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง

5. นายวีระ คงกระจ่าง

ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยยางศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสาธารณสุข

6. นางปาริชาติ จันทะเกิด

พยาบาลชำนาญการพิเศษ โรงพยาบาลบ้านฉาง จ.ระยอง
กระทรวงสาธารณสุข
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านยาเสพติด

7. ร.ต.ท.ธাত্রี กลางมณี

รอง สว.(ป.) สถานีตำรวจภูธรเพ จ.ระยอง
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยี

8. รศ.ดร.สุรพล บุญลือ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ที่ อว 8718/

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

9 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ดร.รุ่งทิพย์ พรหมศิริ

เนื่องด้วย นายสุรศิษฏ์ เกียรติธนะกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” โดยมี อาจารย์ ดร.สมบูรณ์ บุศรีวิรัช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” กับ ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนพฤษภาคม 2565 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 099 2823 210

ที่ อว 8718/

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

9 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ร้อยตำรวจโทธาดาทริ กลางมณี

เนื่องด้วย นายสุรศิษฏ์ เกียรติอนะกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” โดยมี อาจารย์ ดร.สมบุญ บุรศิริรักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” กับ ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนพฤษภาคม 2565 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 099 2823 210

ที่ อว 8718/

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

9 พฤษภาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สุพล บุญลือ

เนื่องด้วย นายสุรศิษฐ์ เกียรติธนะกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” โดยมี อาจารย์ ดร.สมบุญ บุรศิริรักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลั่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” กับ ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนพฤษภาคม 2565 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 099 2823 210

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม (Focus group Discussion)

1. สิปปโทไชยยันต์ เกิดเหมาะ
 ศึกษานิเทศก์จังหวัดระยอง
 สำนักงานศึกษานิเทศก์จังหวัดระยอง
2. นายวชิรวรรณ วัฒนสันติพงศ์
 รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง
3. รศ.ดร.สุรพล บุญลือ
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
4. นายวีระ คงกระจ่าง
 ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยยางศึกษา
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง
5. นางปาริชาติ จันทะเกิด
 พยาบาลชำนาญการพิเศษ โรงพยาบาลบ้านฉาง จ.ระยอง
 กระทรวงสาธารณสุข
6. นายเสน่ห์ เทียนรุ่งรัมย์
 ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบึง (มัญญวิทยาการ)
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง
7. นายปรีชา นาคศิริ
 ผู้อำนวยการโรงเรียนปลวกแดงพิทยาคม
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง
8. ร.ต.ท.ธাত্রี กลางมณี
 รอง สว.(ป.) สถานีตำรวจภูธรเพ จ.ระยอง
 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
9. นายศิริชัย หอมดวงศรี
 ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรภู่พิทยา
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง

10. นายปิยบุตร เอมโอสู

ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมวิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง

ที่ อว 8718/1714

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 มิถุนายน 2565

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นายปรีชา นาคศิริ

เนื่องด้วย นายสุรศิษฐ์ เกียรติธนะกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” โดยมี อาจารย์ ดร.สมบูรณ์ บุรศิริรักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูล โดยให้การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” กับ ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนมิถุนายน 2565 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขออนุญาตเผยแพร่ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ปรีชา นาคศิริ เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 099 2823 210 e-Mail: ac29613@gmail.com

ที่ อว 8718/1714

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 มิถุนายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ศึกษาธิการจังหวัดระยอง

เนื่องด้วย นายสุรศิษฏ์ เกียรติธนะกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” โดยมี อาจารย์ ดร.สมบูรณ์ บุศรีวิรัช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” กับ สิบโทไชยันต์ เกิดเหมาะ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนมิถุนายน 2565 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 099 2823 210 e-Mail: ac29613@gmail.com

ที่ อว 8718/1714

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 มิถุนายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง

เนื่องด้วย นายสุรศิษฐ์ เกียรติธนะกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” โดยมี อาจารย์ ดร.สมบูรณ์ บุศรีรัรักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยให้การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” กับ นายชิววรรณ วัฒนสันติพงศ์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนมิถุนายน 2565 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 099 2823 210 e-Mail: ac29613@gmail.com

รายชื่อโรงเรียนที่อนุเคราะห์การเก็บข้อมูล
โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

1. โรงเรียนวังจันทร์วิทยา จ.ระยอง
2. โรงเรียนเพ็ชรเกษมตาวิทยา จ.ระยอง
3. โรงเรียนมาบยางพรวิทยา จ.ระยอง
4. โรงเรียนระยองวิทยาคม นิคมอุตสาหกรรม จ.ระยอง
5. โรงเรียนสวนกุหลาบชลบุรี จ.ชลบุรี
6. โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาคม จ.ชลบุรี
7. โรงเรียนคลองกุ่มวิทยา จ.ชลบุรี
8. โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยา จ.ฉะเชิงเทรา
9. โรงเรียนบางปะกง “บวรวิทยายน” จ.ฉะเชิงเทรา
10. โรงเรียนบางค้ำพิทยาคม จ.ฉะเชิงเทรา

ที่ อว 8718/1825

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

7 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางลำปลายาคม

เนื่องด้วย นายสุรศิษฐ์ เกียรติธนะกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก" โดยมี อาจารย์ ดร.สมบูรณ์ บุศรีวิรัช และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ผ่านระบบออนไลน์ กับ 1) ผู้บริหาร และ 2) รองผู้บริหาร จำนวน 1 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยในเดือนกรกฎาคม 2565 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 099 2823 210 หรือ e-Mail: ac29613@gmail.com

ที่ อว 8718/1825

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

7 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนระยองวิทยาคม นิคมอุตสาหกรรม

เนื่องด้วย นายสุรศิษฐ์ เกียรติธนะกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” โดยมี อาจารย์ ดร.สมบูรณ์ บุศิริวิทย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ผ่านระบบออนไลน์ กับ 1) ผู้บริหาร และ 2) รองผู้บริหาร จำนวน 1 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยในเดือนกรกฎาคม 2565 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 099 2823 210 หรือ e-Mail: ac29613@gmail.com

ที่ อว 8718/1825

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

7 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองกวีวิทยวิทยา

เนื่องด้วย นายสุรศิษฐ์ เกียรติธนะกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก" โดยมี อาจารย์ ดร.สมบูรณ์ บุรศิริรักษ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ผ่านระบบออนไลน์ กับ 1) ผู้บริหาร และ 2) รองผู้บริหาร จำนวน 1 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยในเดือนกรกฎาคม 2565 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 099 2823 210 หรือ e-Mail: ac29613@gmail.com

ที่ อว 8718/1856

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

12 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมวิทยา

เนื่องด้วย นายสุรศิษฐ์ เกียรติชนะกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” โดยมี อาจารย์ ดร.สมบูรณ์ บุรศิริรักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตเผยแพร่เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. กับ 1) ผู้บริหาร และ 2) ครู จำนวน 10 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนกรกฎาคม 2565 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขออนุญาตเผยแพร่ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 099 282 3210

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

**แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

2. แบบประเมินฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายสุรศิษฐ์ เกียรติธนะกุล

นิสิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทรศัพท์ 099-2823210

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ตำแหน่งทางการบริหาร

รองผู้อำนวยการโรงเรียน

ผู้อำนวยการโรงเรียน

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ทำงานตำแหน่งผู้บริหาร

1-5 ปี

6-10 ปี

11 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการกับทุกคามรูปแบบใหม่ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

คำชี้แจง โปรดทำการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

1. การประเมินความเหมาะสม ประกอบด้วย เหมาะสม/ไม่เหมาะสม
2. การประเมินความเป็นไปได้ ประกอบด้วย เป็นไปได้/เป็นไปได้

5 กลยุทธ์หลัก 10 กลยุทธ์รอง และ 72 วิธีดำเนินการ

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	เป็นไปได้	เป็นไปได้
กลยุทธ์หลักที่ 1 การบริหารจัดการภัยอาเสพิคโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก				
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแกไขภัยอาเสพิค				
1) โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และตระหนักในการแกไขปัญหาอาเสพิค				
2) โรงเรียนจัดอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และตระหนักในปัญหาภัยอาเสพิค				
3) โรงเรียนสนับสนุนให้จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิตเพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตนสามารถดูแลตนเองได้เหมาะสมตามวัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข				
4) โรงเรียนสนับสนุนโครงการ TO BE NUMBER ONE แกไขปัญหาอาเสพิคโดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้อง เช่น ดนตรี กีฬา ศิลปะ				
5) โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก และเจตคติที่ดีในการป้องกันและแกไขปัญหาอาเสพิค				
6) โรงเรียนสนับสนุนให้ครูผู้สอนเน้นการจัดกิจกรรมให้ความรู้และแนะแนวทางการใช้สื่ออย่างถูกต้องแก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อจากแหล่งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม				
7) โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางให้ครูประจำชั้นคัดกรองนักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีปัญหาเป็นรายกรณี และตรวจสอบสภาพนักเรียนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง				
8) โรงเรียนจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้สะอาด ปลอดภัย ปราศจากการจัดการเรียนรู้ปลอดภัย ไม่มีมั่วสุม อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน				
9) โรงเรียนดำเนินโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนด้านอาเสพิคเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเสพิค สามารถนำความรู้ไปช่วยเหลือเพื่อนที่เสี่ยงต่อปัญหาดังกล่าว				
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษาในการป้องกันและแกไขภัยอาเสพิค				
1) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อการบริหารจัดการภัยอาเสพิคอย่างมีประสิทธิภาพเป็นระบบ และต่อเนื่อง				
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมกิจกรรมระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ และชุมชน ในการแกไขปัญหาอาเสพิค				
3) โรงเรียนสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารและสานสัมพันธ์ ร่วมมือป้องกันแกไขปัญหาอาเสพิค				
4) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการแกไขปัญหาอาเสพิคโดยมีเครือข่ายผู้ปกครอง ครูประจำชั้น ร่วมมือกันสอดส่องดูแล กำกับ ติดตามนักเรียน โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา				

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	เป็นไปได้	เป็นไปได้
กลยุทธ์หลักที่ 2 การบริหารจัดการภัยความรุนแรงโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก				
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง				
1) โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางส่งเสริมการทำงานอย่างเป็นระบบในการเฝ้าระวัง และป้องกันนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์				
2) โรงเรียนจัดอบรมนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในสถานศึกษา				
3) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการตามโครงสร้าง โดยกำหนดภาระงาน บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน				
4) โรงเรียนนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงการบริหารจัดการภัยความรุนแรงให้มีประสิทธิภาพ และนำผลไปใช้พัฒนากระบวนการปฏิบัติงานให้เหมาะสม				
5) โรงเรียนจัดให้มีและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง และมีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้นประสานผู้ปกครองสังเกตพฤติกรรมนักเรียน เป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง				
6) โรงเรียนส่งเสริมการนำนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เข้าสู่กระบวนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยมีครูประสานผู้ปกครองดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง				
7) โรงเรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนตามความเหมาะสม โดยฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาภัยความรุนแรง				
8) โรงเรียนจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนโดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน				
9) โรงเรียนส่งเสริมการจัดกิจกรรมปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทร และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งภายในโรงเรียนและชุมชน				
10) โรงเรียนดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการบริหารจัดการภัยความรุนแรงโดยใช้งานระบบ MOE Safety Center				
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง				
1) โรงเรียนสร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา ในการป้องกันและร่วมกันแก้ปัญหาภัยความรุนแรงอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประสานและแจ้งให้ทราบโดยทันที				
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมจัดการอบรมพัฒนาครูและนักเรียน เกี่ยวกับการคุกคามและการล่วงละเมิด เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขภัยความรุนแรง				
3) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมจัดอบรมให้ความรู้ด้านจิตวิทยาและทักษะอารมณ์แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน				
4) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้เข้ามาสนับสนุนกิจกรรมระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ และชุมชน ในการแก้ไขปัญหาความรุนแรง				

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	เป็นไปได้	เป็นไปได้
5) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ จัดให้มีหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุกรณีที่มีเหตุการณ์การใช้ความรุนแรงของนักเรียน				
กลยุทธ์หลักที่ 3 การบริหารจัดการภัยอุบัติเหตุโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก				
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ				
1) โรงเรียนกำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาและอาคารสถานที่ ให้อยู่ในสภาพที่มั่นคง ปลอดภัย เหมาะสม และพร้อมใช้งาน				
2) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานการใช้อาคารสถานที่เพื่อให้เกิดความปลอดภัย คุ่มค่า เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง				
3) โรงเรียนแต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษาความปลอดภัยอาคารเรียน อาคารประกอบ และบริเวณโรงเรียนตลอดทั้งวัน				
4) โรงเรียนให้ความรู้ในการปฏิบัติตน และการดูแลเฝ้าระวังความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคารประกอบ และบริเวณโรงเรียนแก่นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา				
5) โรงเรียนจัดทำแผนซักซ้อมการป้องกันและดำเนินการซักซ้อมการปฏิบัติงานด้านอุบัติเหตุ การเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง				
6) โรงเรียนจัดทำแผนผัง ป้ายคำเตือนและข้อความระงับด้านความปลอดภัยตามจุดอันตราย				
7) โรงเรียนติดตั้งกล้องวงจรปิดและไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาโดยเฉพาะจุดเสี่ยง				
8) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ กำกับ ดูแลการใช้งานอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้อยู่เสมอ				
9) โรงเรียนแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบ ได้ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนและนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ.2562 อย่างเคร่งครัด				
10) โรงเรียนจัดให้มีการรณรงค์ สื่อสารกับผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชนเกี่ยวกับภัยอุบัติเหตุ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในทุกช่องทางสื่อสารเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง				
11) โรงเรียนประชาสัมพันธ์ให้ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการใช้จากระบบ MOE Safety Center บริหารจัดการภัยอุบัติเหตุ				
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ				
1) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไขภัยอุบัติเหตุ				
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมให้ความรู้แก่ครู บุคลากร ผู้ปกครองและนักเรียนเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุก่อนนำส่งสถานพยาบาล				

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	เป็นไปได้	เป็นไปได้
3) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่ตั้งต้นไม่ กิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย				
4) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ประกอบการรับนักเรียน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่งนักเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการควบคุมดูแลการใช้รถโรงเรียน พ.ศ.2562 อย่างเคร่งครัด				
5) โรงเรียนประสานเจ้าหน้าที่ตำรวจในการกำกับดูแลนักเรียนที่เข้านพาหนะให้ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบกอย่างเข้มงวดทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา				
กลยุทธ์หลักที่ 4 การบริหารจัดการภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำโดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก				
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ				
1) โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการงานอนามัยโรงเรียน ประกอบไปด้วยคณะครู บุคลากร และนักเรียนกลุ่มอาสาทำงานอนามัย เพื่อส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาร่วมกัน				
2) โรงเรียนจัดทำแผนฉุกเฉินและแผนการฝึกซ้อมให้สามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐานการป้องกันการติดเชื้อได้อย่างเหมาะสมโดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง				
3) โรงเรียนจัดทำมาตรการบริหารจัดการความปลอดภัยด้านสุขอนามัยของนักเรียน และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ให้สะอาดและถูกสุขลักษณะ				
4) โรงเรียนจัดทำแผนการบริหารจัดการและการระดมทรัพยากรบุคคล เพื่อการสนับสนุนการปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉิน				
5) โรงเรียนจัดทำแผนงบประมาณของโรงเรียนในการบริหารจัดการกรณีภาวะฉุกเฉิน				
6) โรงเรียนวางแผนการระดมทรัพยากรเพื่อจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การ รักษาพยาบาลเบื้องต้นให้เพียงพอและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน				
7) โรงเรียนวางแผนการจัดการความเสี่ยงและจัดทำแผนด้านความปลอดภัยจากโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ เสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากร				
8) โรงเรียนสร้างและพัฒนาการใช้งานระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศภายในสถานศึกษาเชื่อมโยงการทำงานกับหน่วยงานภายนอกได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด				
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอกสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขภัยโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำ				
1) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวก ส่งเสริม ควบคุม ติดตาม และประเมินแก้ไขปัญหาต่อสถานการณ์จากโรคอุบัติใหม่ และโรคอุบัติซ้ำในสถานศึกษา				
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการดูแลสุขภาพนักเรียนอย่างใกล้ชิด และจัดส่งนักเรียนที่เจ็บป่วยให้เข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลที่มีความพร้อม โดยติดต่อผู้ปกครองให้ทราบโดยทันที				

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	เป็นไปได้	เป็นไปไม่ได้
3) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเฝ้าระวัง วิเคราะห์ข้อมูล ประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงที่เป็นภาวะฉุกเฉินของโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำอย่างใกล้ชิด				
4) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคในสถานศึกษา เช่น กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง การบริหารจัดการขยะ เป็นต้น				
5) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดการอบรมและฝึกปฏิบัติการใช้อุปกรณ์ ให้แก่ครูและบุคลากรสามารถนำไปปฏิบัติงานการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อได้อย่างถูกต้อง				
6) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ผู้ปกครองและชุมชนเพื่อสร้างความตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ				
7) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเฝ้าระวังข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทั้งข่าวจริง และข่าวลือ ประเมินการรับรู้ของสาธารณะเพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงและจัดทำแผนการสื่อสารไปสู่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในทุกช่องทาง				
กลยุทธ์หลักที่ 5 การบริหารจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์โดยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและประสานการมีส่วนร่วมจากภายนอก				
กลยุทธ์รองที่ 1 สร้างความเข้มแข็งภายในสถานศึกษาในการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขภัยอาชญากรรมไซเบอร์				
1) โรงเรียนจัดทำแผนส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการรู้เท่าทันการบริหารจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์อย่างต่อเนื่อง				
2) โรงเรียนกำหนดนโยบาย วางแผน และสนับสนุนให้บุคลากรนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารและจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์ของสถานศึกษา				
3) โรงเรียนกำกับติดตาม ประเมินผลการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้งานที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้				
4) โรงเรียนมอบหมายครูประจำชั้นคัดกรองนักเรียน ติดตามดูแลพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยงโดยประสานผู้ปกครองเพื่อแก้ไขปัญหาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเบื้องต้นโดยทันที				
5) โรงเรียนขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน การใช้จ่ายเงิน การออกไปทำกิจกรรมนอกบ้าน การใช้โทรศัพท์ และการใช้สื่อเทคโนโลยีไปในทางที่ไม่สร้างสรรค์				
6) โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความตระหนักในโทษภัยของสื่อและเทคโนโลยี นักเรียนสามารถวิเคราะห์และเลือกใช้บริการบริโภคข้อมูลข่าวสาร พร้อมสร้างแรงจูงใจในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์				
7) โรงเรียนจัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม และเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ในทางที่ไม่เหมาะสม				

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	เป็นไปได้	เป็นไปไม่ได้
8) โรงเรียนดูแลและควบคุมการใช้สื่อออนไลน์ต่าง ๆ ของนักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสม ตามบริบทของการจัดการเรียนการสอน และประสานผู้ปกครองควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด				
9) โรงเรียนจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อ ให้ข้อมูลข่าวสารระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อติดตามดูแลป้องกันไม่ให้นักเรียนใช้สื่อเทคโนโลยีไปในทางที่ไม่สร้างสรรค์				
10) โรงเรียนประชาสัมพันธ์ให้ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ปกครอง เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการใช้งานระบบ MOE Safety Center บริหารจัดการภัยอาชญากรรมไซเบอร์				
กลยุทธ์รองที่ 2 สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการโดยมีส่วนร่วมจากองค์กรภายนอก สถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขภัยภัยอาชญากรรมไซเบอร์				
1) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับเครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการใช้กฎหมายดิจิทัลในการป้องกัน กวดขัน ดูแลพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ที่ไม่ปลอดภัยและไม่สร้างสรรค์				
2) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ สถานประกอบการ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือระหว่างสถานศึกษาด้วยกันในการออกตรวจติดตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ				
3) โรงเรียนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการจัดอบรมนักเรียน และผู้ปกครองเป็นอาสาสมัครคอยดูแลตรวจสอบพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้อินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์				

ประวัติผู้เขียน

